

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1673

BAGHDAD CONFERENCE
FOLLOW-UP AND COORDINATION COMMITTEE
SIXTH MEETING 12-14 NOVEMBER 2001

БАГДАДСКА КОНФЕРЕНЦИЈА - СВЕТСКИ ЦЕНТАР ОТПОРА
ИМПЕРИЈАЛИЗМУ И ТЕРОРИЗМУ

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника**
Марина Рагуш

Број припремиле
Елена Божић Талијан и

**Техничко уређење
и компјутерски прелом**
Владимир Кадић

Лектор
Весна Арсић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

**Заменик председника
Издавачког савета**
др Бранко Надовеза

Издавачки савет
др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,
мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево
Драгишић, Драгољуб
Стаменковић, Гордана
Поп-Лазић, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

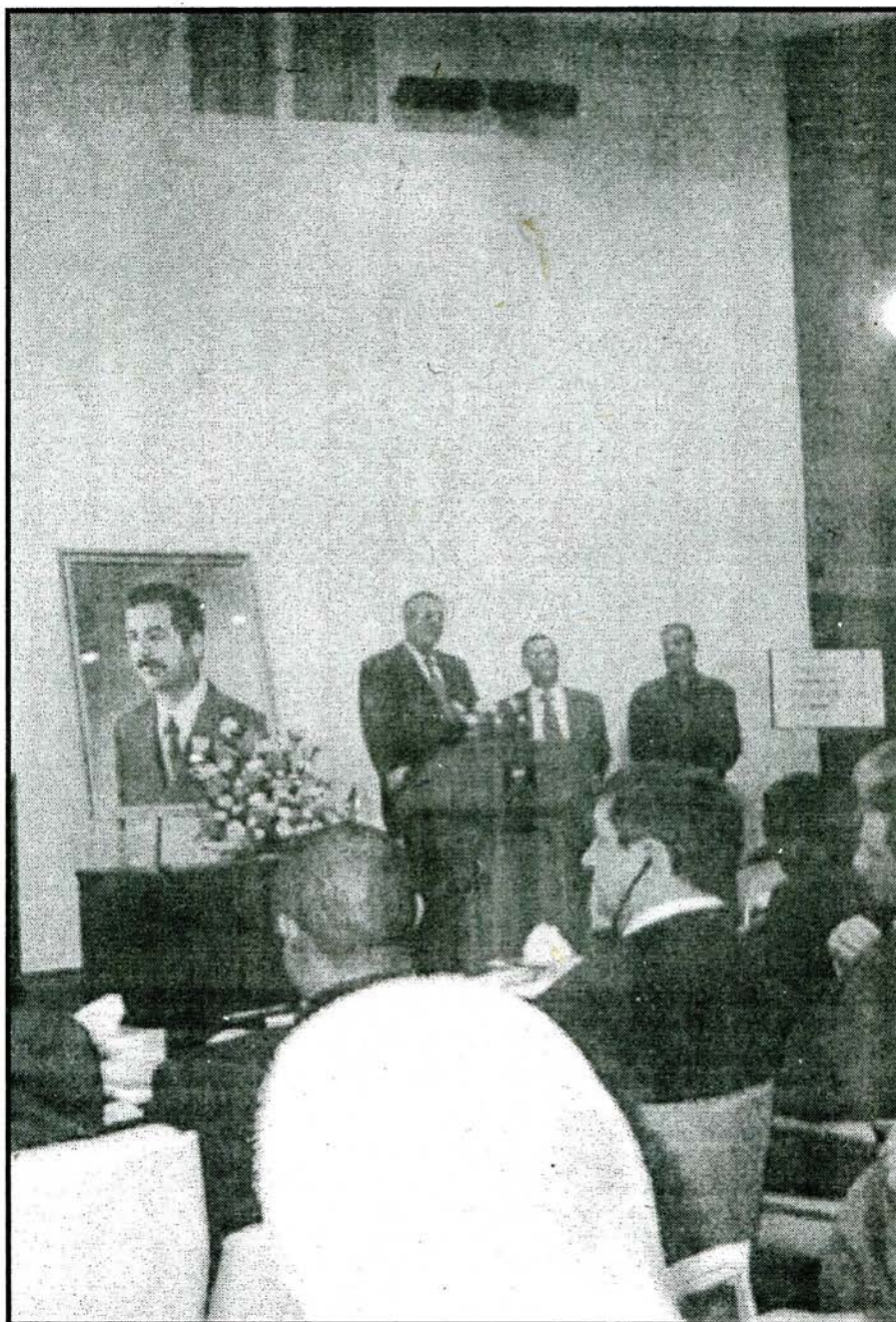
За штампарiju
Мирослав Драмлић

Штампа
„Етикета”, 20 октобра 2,
11307 Болеч
Тел: 011/806-30-28

Редакција прима пошту на адресу
„Велика Србија”
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године

ЦЕНА ОГЛАСА ЗА ИЗДАЊА У 100.000 ПРИМЕРАКА:

- последња колорна страна корица 100.000 динара;
  - унутрашња колорна страна корица 80.000 динара;
  - унутрашња новинска страна 60.000 динара;
  - 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара;
  - 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара;
- На наведене износе додати порез на промет.

УСПЕХ У ОТПОРУ. УДАРАЦ ГЛОБАЛИЗМУ

Проамерички режим у нашој земљи покушава да ишио више умањи сарадњу између Југославије и Ирака, али ја сам убеђен да ћемо ми ускоро да оборимо тај режим, истакао је др Војислав Шешељ

Новинар: Приликом ваше претходне посете Ираку сусрели сте се са председником, господином Садамом Хусеином. Како бисте описали његову личност?

Др Шешељ: Ја сам веома задивљен личношћу председника Садама Хусеина. Импресионирао ме је као човек изузетно снажне воље, чврстог погледа, одлучношћу да брани своју земљу и свој народ, непоколебљивошћу, једном смиреном трезвеношћу. Схватио сам да је Ирак у сигурним рукама.

Наш разговор је трајао преко два сата, иако је протоколом било предвиђено много краће време. Председник Хусеин је детаљно упознат и са ситуацијом у Југославији. Показао је велико пријатељство и наклоност према српском народу. Наше државе су традиционални пријатељи. И ја сам уверен да ће ирачки председник, Садам Хусеин, ирачки народ и ирачка држава победити све непријатеље.

Ми, Срби, сваку вашу победу сматрамо и сопственом победом, а ирачки председник је већ одавно постао симбол

отпора новом светском поретку широм света. И ваш успех у том отпору најснажнији је ударац глобализму. Ваш успех значиће корак даље у постизању арапског јединства. Ваш успех учвршћује вољу за отпором код свих других народа света које угрожавају Американци.

Успешна сарадња између Српске радикалне странке и ирачке БААС партије

Новинар: Какве су биле активности ваше странке по повратку ваше делегације прошлог пута а какве ће бити после ове багдадске конференције?

Др Шешељ: Ми већ неколико година развијамо успешну сарадњу Српске радикалне странке и ирачке БААС партије. У протеклих неколико година делегација ирачке БААС партије је више пута посетила нашу земљу и њени чланови су били наши драги гости. Ми одржавамо веома добру сарадњу и са ирачком амбасадом у Београду, са амбасадором др Самијем Садуном и његовим сарадницима.

Наша партија је била једна од владајућих партија у Југославији и Србији до пуча који су, у октобру прошле године, извеле америчке слуге. Као владајућа партија Српска радикална странка се одлучно залагала за успостављање што бољих односа Југославије и Ирака. И то је било веома успешно. Наша земља је неколико година била под утицајем западњачке пропаганде која је пласирала лажи и

клевете против Ирака. Наша партија је прва схватила какве су те лажи и клевете и упорно смо објашњавали нашем народу каквим се све средствима служе Американци. Кроз целокупну своју политичку делатност ми смо непрекидно и јавно изражавали своју солидарност са ирачким народом и оштро смо критиковали ирачке непријатеље са Запада. Поред традиционалног пријатељства постоји још један снажан фактор који повезује ирачки и српски народ. Ми имамо заједничке непријатеље.

Наша делегација, у фебруару ове године, веома је лепо примљена у Ираку. Примили су нас највиши ирачки државници, председник Садам Хусеин, потпредседник Републике, Таха Јасин Рамадан, потпредседник Владе, Тарик Азиз, председник парламента, др Хамади, председник Комитета за спољне везе ирачке БААС партије, господин Кашали, министар унутрашњих послова, имали смо сусрет и са министром иностраних послова.

Новинар: Какво је ваше мишљење о окупљању које је предложио господин Садам Хусеин за удруживање снага против Америке и за стварање поларизације?

Др Шешељ: Српска радикална странка подржава иницијативу председника Садама Хусеина. И м смо одлучили да учествујемо на свим скуповима. Нажалост, прошли скуп је забранила румунска влада под притиском Американаца.

Новинар: Како је српско јавно мњење прихватило, односно какве су биле реакције на писмо Садама Хусеина америчком народу?

Др Шешељ: То писмо је било, преко наше партије, дистрибуирано нашим члановима и симпатизерима, а за неко-

Као владајућа партија Српска радикална странка се одлучно залагала за успостављање што бољих односа Југославије и Ирака. И то је било веома успешно. Наша земља је неколико година била под утицајем западњачке пропаганде која је пласирала лажи и клевете против Ирака. Наша партија је прва схватила какве су те лажи и клевете и упорно смо објашњавали нашем народу каквим се све средствима служе Американци. Кроз целокупну своју политичку делатност ми смо непрекидно и јавно изражавали своју солидарност са ирачким народом и оштро смо критиковали ирачке непријатеље са Запада. Поред традиционалног пријатељства постоји још један снажан фактор који повезује ирачки и српски народ. Ми имамо заједничке непријатеље.

лико дана ће бити објављено у специјалном издању наших новина. Међутим, у нашој земљи тренутно је на власти проамерички режим. Тај проамерички режим забрањује свим медијима да објаве било шта позитивно и о Српској радикалној странци и о Ираку. Тај проамерички режим покушава што више да смањи сарадњу између Југославије и Ирака. Али ја сам убеђен да ћемо ми ускоро да оборимо тај режим.

Новинар: Хвала

ЗАЈЕДНИЧКИ НЕПРИЈАТЕЉ

На позив ирачке БААС партије делегација Српске радикалне странке коју је предводио др Војислав Шешељ посетила је Багдад и учествовала је на Шестој багдадској конференцији. Делегација је такође имала и многобројне сусрете са највишим државним званичницима. Први званични сусрет био је са потпредседником Владе, господином Тариком Азизом за кога кажу да је институција у арапском свету. Господин Азиз је врло срдечно дочекао српске радикале, а др Војиславу Шешељу пренео је топле поздраве председника Садама Хусеина.

Т. Азиз: Добро дошли. Господин председник вас много цени и питао је шта има ново, какве су вести од драгог пријатеља. Молио ме је да вам пренесем његов поздрав.

Др Шешељ: Мени је огромно задовољство да се поново видимо и заиста се веома лепо осећам у вашој земљи. Осећам се као у својој отаџбини кад је била слободна. Нажалост, ви знате каква је код нас ситуација. Дошло до великог раслојавања у окупаторској власти. Народ је огорчен, све теже се живи, много, много теже него прошле године. Народ је толико незадовољан да се досовска власт плаши нових избора. Иако су обећали изборе у року од годину или годину и по дана, сад покушавају да то што више пролонгирају.

Мада, очигледно је да време не ради за њих. Што касније буду избори, то горе за ДОС. Наша партија се добро кон-

солидовала. Ми смо били у прилично тешкој ситуацији, међутим, сада је наша партија све јача и јача. Дужан сам да вас обавестим, наша партија је сада одлуком највишег органа установила златну медаљу истакнутог борца за слободу народа и равноправност држава. Биће додељено укупно 20 медаља, у само изузетним случајевима, можда у наредних 20 или 30 година. Ми смо одлучили да прва медаља буде уручена председнику Садаму Хусеину.

Т. Азиз: Хвала вам.

Др Шешељ: Ми бисмо желели и ја сам вам то писао у писму, не знам да ли сте то добили, да следећа конференција буде одржана у Београду.

Т. Азиз: Добио сам и дао сам господину председнику. Ја сам очекивао вашу посету. Ваше учествовање ћемо да искористимо да причамо и са осталим нашим друговима и пријатељима из других партија које учествују на овој конференцији, да се сусретнете са њима и договорите за организацију као и датум. Што се тиче мене ми смо спремни и задовољни и подржавамо такав предлог. Вероватно ћемо да учествујемо и код вас ако нам југословенска влада да визу. Међутим, други Европљани су ту и упознајте се са њима и позовите их да учествују. Делегација партије председника Коштуннице била је овде у посети и имали смо добар сусрет са њима. А надамо се да ће и они ићи у добром правцу.

Коштуница не сме у обрачун са Ђинђићем

Др Шешељ: То је сад велико питање, јер Коштуница је слаб као личност. Он прво зна да заузме позитиван став, али редовно попушта под притисцима Америке, попушта много више него што је Милошевић раније попуштао. И он, очигледно, не сме да иде у дефинитивни обрачун са Ђинђићем, тако да његова популарност све више пада. Он је још увек појединачно најпопуларнији, али и његова популарност из октобра је више него преполовљена. Тако да је криза поверења очигледна, у његовој партији има приличан број часних људи, али искључиво међу млађим члановима. Ја не знам ко је био у делегацији код вас, он има и једну стриктну поделу у партији. Поповић спада у здраво крило. Он је идеолошки прилично близак нама. Старији су лоши. Његов је садашњи амбасадор у Лондону, он је годинама сарађивао са америчком обавештајном службом и са Енглеском вероватно. Међу млађим људима у његовој партији је незадовољство оваквим ставом према Ђинђићу. Они би желели да се разрачунају са Ђинђићем, али Коштуница не сме то да уради.

Наравно, постоји једно крило које је блиско и Мосад партији, ту је и Зоран Шапи. Е сад, оно што је проблем код Коштунице је да он никада није знао да направи јаку партију. Ја морам да признам да Коштуница није никада био компромитован, никада није учествовао ни у једној криминалној афери.

Т. Азиз: Он је чист. Међутим, он је слаб нема никакве способности.

Др Шешељ: Да, али управо као такав он је од стране Американаца био изабран као противкандидат Милошевићу. Американци су проценили да је само он у стању да победи Милошевића и, нажалост, та процена у том моменту је била тачна. Али с њим нико не игра на дугу стазу. Е сад, уместо да се супротстави Американцима и да заузме самосталан курс, он редовно попушта Американцима. Пре неколико дана му је амерички председник Буш послао писмо са захтевом да косовски Срби учествују на окупаторским изборима 17. новембра. Ти избори су веома неповољни за Србе, јер омогућавају Американцима да стекну извесан легитимитет за будућу одлуку о независности.

Коштуница је прво био одлучио да се супротстави изборима, а када је добио Бушово писмо одмах је променио мишљење. Тако да ту нема чврстог материјала.

Т. Азиз: Руководство тражи храброст, стабилност и упорност. Онај ко иде лево – десно, не може да буде лидер.

Др Шешељ: Ја сам вам, екселенцијо, донео видео касету коју смо направили поводом нашег боравка у Ираку, а ово је касета са Конгреса Српске радикалне странке. Ако будете имали времена да погледате видећете како су наши делегати лепо примили амбасадора Ирака који је одржао и говор на нашем конгресу. Ово је специјално издање наших новина поводом боравка у Ираку.

Т. Азиз: Ми се извињавамо што одавде нисмо послали делегацију за Конгрес, јер смо имали мало времена. Да смо имали више времена ми бисмо послали.

Др Шешељ: А овде смо за све делегате штампали поруку наше партије на енглеском и арапском језику.

Т. Азиз: Сада прелазимо на незванични део разговора. Наша конференција је широка и Коштуничина партија ће да учествује. Имамо и из Африке учеснике, Кенет Каунда је стигао. Сад и Руси имају широко учешће, велике делегације долазе из свих пријатељских партија у Русији, Комунистичка партија, Јединство и демократске партије и независне личности. И сви имају близак политички став.

Др Шешељ: То је добро ако учествује Коштуничина партија.

Т. Азиз: Каква је ситуација у Социјалистичкој партији Србије?

Др Шешељ: У Социјалистичкој партији Србије ситуација је још тешка. Мада, по мом мишљењу, боља је него што је била раније. Оно крило које подржава Милошевића консолидовало се прилично. Још траје покушај Американаца да им преотму партију. И највећи је проблем са Браниславом Ивковићем. Он је раније био министар, а сада је шеф посланичке групе у парламенту Србије. Јовановић је уз Милошевића.

Т. Азиз: А Дачић?

Др Шешељ: Дачић, иако је било неких сумњи, још увек је уз Милошевића.

Т. Азиз: Он је био прошлог пута и надам се да долази. Он нас је посетио и имао је веома позитиван став око Милошевића.

Др Шешељ: Милошевић се изванредно добро држи у Хагу.

Т. Азиз: Уистину Милошевић је много грешио, али његов став у Хашком суду је частан и храбар.

Др Шешељ: Да се Милошевић од почетка овако држао, сигурно би још увек био на власти, а ја са њим никада у сукоб не бих улазио. А он је три пута мењао политику, три пута смо ми били у савезу и три пута у сукобу.

Т. Азиз: Да ли је Милошевић у Дејтону основао Хашки суд који му сад суди?

Др Шешељ: Није, то је основано пре Дејтона. Он се у Дејтону обавезао да ће сарађивати, али није никада потписивао да ће испоручивати наше држављане. А Милошевић је био убеђен да ће се Хашки трибунал ограничити на Караџића и Младића. Зато се раније никад није јавно оштро супротстављао Хашком трибуналу.

Српски радикали задовољни резултатима локалних избора

Иначе, недавно смо имали локалне изборе у 18 периферних општина. Резултати су индикативни, а ту су некада социјалисти имали апсолутну власт и увек су освајали власт у тим општинама. Социјалисти сами или са ЈУЛ-ом, није битно, а сада нигде нису освојили власт. Међутим, резултати су интересантни. Социјалисти имају између 22 и 24 одсто, Ђинђић 22 одсто, Кошћуница 22 одсто. Али ми у тим општинама скоро никад нисмо имали ниједног одборника, а сада смо добили шест. Веома је неповољан изборни закон за локалне изборе. Општина је подељена у одређен број изборних јединица, свака партија у свакој изборној јединици има по једног кандидата, добија само први. Први може имати 22 одсто, други 21 одсто, трећи 20, четврти 19, само први добија. Али ми смо задовољни, јер смо имали између пет или шест одсто у односу на укупан број који су изашли. Међутим, када одстранимо изборне јединице где уопште нисмо имали кандидате, добили смо 11 одсто, јер ту је једна општина где само Бугари живе, као национална мањина, мала национална мањина. Они су раније скоро сви гласали за социјалисте, сада скоро сви за ДОС.

И још једна ствар је интересантна. У тим забаченим периферијским општинама, а ово су све мале забачене општине, много је већи страх у народу и огромна већина људи редовно гласа за онога ко је већ на власти. Тако су социјалисти аутоматски увек добијали на тим изборима. Они

јесу сада пали, много пали, у односу на оно раније, али све партије ДОС-а заједно нису прешле ни 50 одсто, и Кошћуница и Ђинђић. Отприлике 40 до 45, што значи да су те партије изгубиле више од 25 одсто гласова у односу на децембар. На нивоу Србије ситуација би била још много гора за ДОС, јер у већим градовима мањи је страх. А ово су све мале општине где се формира страх од уске групе локалних моћника. Незадовољство је толико у народу да би досовске партије, вероватно успеле да освоје свега 35 одсто.

Т. Азиз: Да ли у то укључујете и Кошћуницу?

Др Шешељ: Да. Ми увек Кошћуницу укључујемо у ДОС, све док не изађе из ДОС-а. Знате, Кошћуница би хтео да глуми опозицију унутар ДОС-а, а амерички је план да се од данашњег ДОС-а у будућности створи и власт и опозиција, да онај ко није из ДОС-а не постоји. А уз то воде борбу да под своју контролу доведу Социјалистичку партију Србије. Мада мислим да су сад шансе да то успеју много мање него почетком године.

Т. Азиз: Ми смо били забринути за њих.

Др Шешељ: Опасност за Социјалистичку партију Србије још постоји, али је сада убедљиво мања, они имају шансу да сачувају партију. Наравно, под условом да партија остане одана Милошевићу. Ако случајно смене

Милошевића са чела партије они су пропали. И ми им то непрекидно говоримо. Милошевићево храбро држање у Хагу може да сачува Социјалистичку партију Србије.

Што се тиче наше партије, ми смо овим локалним изборима задовољни као експериментом, јер кад рачунамо само оне изборне јединице где смо имали кандидате, где се уопште гласало за нашу странку, ми имамо око 11 одсто, између 10 и 11, што је много. Ако

ту пропорцију упоредимо са стањем у другим деловима Србије, онда можемо да проценимо да би у целој Србији било око 20 одсто, што би био наш реални оптимални циљ на следећим изборима. Знате, кад говоримо за медије, ми онда говоримо у великим процентима, али то би било нешто реално за нас, како сада ствари стоје. Међутим, што више ДОС пролонгира изборе мислим да ће ситуација бити све повољнија.

На изборе иду само четири озбиљне партије

Т. Азиз: Да ли Лилићева партија сарађује са вама?

Др Шешељ: То не постоји. Лилић је изгубио оног момента када је после Милошевићевог пораза напустио

добрим односима. Ми га сад помало политички помажемо зато што је он огорчени противник Ђинђића. А иначе се све више испоставља да су Ђинђићеви људи организовали атентат на Драшковића, за који је Драшковић оптуживао Милошевића, јер је Драшковић највише сметао Американцима. Не само да Милошевић с њим није могао да прави дуготрајне договоре, нико није могао, и Американци су сматрали да им Драшковић смета уједињавању прозападне опозиције. Тако да ће политичка сцена бити све затегнутија.

Т. Азиз: То је зато што има много политичких странака. Очигледно је да Ђинђићеви људи неће успети, јер су они на власт дошли захваљујући лажима и преварили су људе.

Др Шешел: Сад је проблем што нам Американци спремају нову гарнитуру. То је садашњи гувернер Млађан Динкић, потпредседник Савезне владе, Миролуб Лабус, који припада Мосадовом сектору, и то су две

организације, Г17+ и Отпор. Очигледно, Американци очекују да ће се ДОС превише бламирати и праве нову гарнитуру у коју ће улагати као замену за ДОС.

Екселенцијо, донели смо један скромни поклон за вас. Ово је наше национално пиће, то је ракија, шљивовица, специјално припремана. Она је лежала 10 година, у њој се налази и крст од специјалне врсте дрвета који јој даје посебан мирис, а да не би било никаквог додира са ваздухом ово је од воска направљено. Тако да је потпуно природно.

Т. Азиз: Хвала вам.

Милошевића. И још једну ствар треба да имате у виду. Милошевић је својевремено њега поставио за председника Савезне Републике Југославије, као веома слабог човека, а не као јаког. Милошевић није смео јаког човека поставити на то место, јер би постојала опасност да њега угрози, као што га је Добрица Ђосић, својевремено, угрозио. А да нас није тада било, он не би могао Ђосића никада да смени. Није смео ту грешку да понови. Од тога неће бити ништа. За следеће изборе иду 4 озбиљне партије, под претпоставком да Коштуница и Ђинђић иду одвојено, поред њих наша странка и социјалисти. Могуће је да се и Драшковић опорави. Са Драшковићем је веома тешко политички сарађивати.

Т. Азиз: Драшковић је такође нестабилан. Он је био против Милошевића, па онда са њим...

Др Шешел: Међутим, нама је значајно да Драшковић ојача, јер његово јачање је искључиво на штету Ђинђића, а Драшковић је у великом сукобу са Ђинђићем.

Т. Азиз: База његове партије није вама близу идеолошки?

Др Шешел: Није нам идеолошки близу, јер он је био увек прозападно оријентисан. Он је некада давно био националиста, ми смо тада били најближи пријатељи, ми смо и кумови, он је крстио мог најстаријег сина. Међутим, он је после отишао потпуно на прозападну страну. Међутим, сада смо опет у

ПОЧЕТАК ПАДА АМЕРИЧКЕ ИМПЕРИЈЕ

Американци праве све веће грешке и већ је почео пад њихове империје. Садашња агресија на Авганистан имаће много теже негативне последице по Америку него ранија агресија на Вијетнам, Ирак, Југославију, нагласио је др Војислав Шешељ.

Новинар: Шта радите као странка да утицете на званичан став Југославије према ирачком питању?

Др Шешељ: Наша држава је сада под прикривеним обликом окупације западних сила. Пучем који је организовала америчка обавештајна служба у октобру прошле године на власт су дошле прозападне политичке партије. Садашња власт у Југославији има антисрпски политички курс. Они слепо следе америчку политику. Наша партија, Српска радикална странка, је опозициона партија, али имамо јаку посланичку групу у српском парламенту и ми критикујемо све аспекте политике проамеричког режима. Наша партија већ годинама одржава пријатељске везе са ирачком БААС партијом. И у свим својим пропагандним напорима ми подржавамо ирачку борбу за слободу и независност.

Новинар: Какав ћете допринос дати овој конференцији?

Др Шешељ: На конференцији ћемо снажно подржати праведну борбу ирачког народа и подржати уједињавање свих слободарских потенцијала света, односно, свих снага које се супротстављају новом светском поретку. Глобализам

صدام حسين يستقبل كينيث كاوندا الرئيس ال

لون سمات اساسية مشتركة لانهم يقدرو

كل شيء ولم يتركوا اي امني الا وشرهه لكتفا ا

је највећа претња човечанству и он угрожава све народе света. Наш је основни политички став да сви народи морају да буду слободни, а државе независне. Слободни народи и независне државе треба да међусобно развијају пријатељство и сарадњу на узајамну корист.

Новинар: Значи ли то да ви подржавате иницијативу председника Садама Хусеина?

Др Шешељ: Српска радикална странка подржава иницијативу ирачког председника Садама Хусеина, и ми сматрамо да је Садам Хусеин данас највећи борац против новог светског поретка, америчког империјализма и глобализма. Јуначка борба председника Садама Хусеина служи као узор свим другим народима света, које угрожава америчко зло.

Новинар: Ту иницијативу председник Садам Хусеин гаји још од 1999. године, али до сада није дошло до неких практичних формула. Шта ви радите у том погледу?

Др Шешељ: Ми о томе говоримо на свим јавним наступима, конференцијама за новинаре, партијским митинзима, јавним трибинама и у телевизијским емисијама. Свесни смо да се још увек многи политичари и политичке партије плаше Американца. Многи народи не подржавају своје проамеричке владе, али је велики страх од репресалија.

Међутим, Американци праве све веће грешке и већ је почео пад њихове империје. Садашња агресија на Авганистан имаће много теже негативне последице по Америку него ранија агресија на Вијетнам, Ирак, Југославију. Американци су стрпљење народа света довели до врха чаше и сада се то нестрпљење прелива преко чаше. Американци су данас једини народ који цели свет мрзи. Американци треба сами да се запитају зашто је то тако.

Новинар: Да ли то значи да амерички народ треба да се побуни против своје државе?

Др Шешељ: Да.

Новинар: Хвала.

ПРАВО НА РАЗЛИЧИТОСТ

Слобода и правда увек треба да победе у крајњем исходу. Неће свети да шире ниједну силу која ће да доминира. Бог нас је створио различитим да би у тим различитостима изграђивали квалитет, а не само једна држава да нам прописује правила, начин живота, идеологију, културу. Та држава је израсла на њачки свих народа света. И ја сам убеђен, да ово што се дешава прошле месеци, ових дана, представља ударац од кога се Америка никада неће опоравити. Убеђен сам да је Америка кренула убрзано силазном линијом, истакао је др Шешељ у разговору

Разговор са господином Рамаданом, другим човеком у земљи, протекао је у срдачној атмосфери. Потпредседника Републике посебно је занимала ситуација у нашој земљи. Господин Рамадан и др Шешељ разговарали су и о начинима супротстављања америчкој доминацији.

Т.Ј. Рамадан: Добро дошли. Срећан сам што вас видим и што ћете учествовати на конференцији која је наш заједнички интерес. Волео бих да чујем какав је развој ситуације у Југославији. Ви знате да се ми интересујемо за оно што се десило и да нам је то веома болно. Треба да узмемо у обзир да је наш непријатељ заједнички непријатељ, да он само ради на хегемонизацији. Они сад причају да се боре против тероризма, а у ствари они раде супротно од тога. Први терориста је Америка. Видимо колико земаља су

нападали и радили страшне ствари, којим земљама су наметнули санкције и колико је погинуло народа. Међутим, они од тога праве покриће и окрећу га против сваког ко им се супротстави, ко хоће да брани своју земљу и свој народ. И зато нема код њих дозвољено, није дозвољено. Било какво понашање које њима користи за остварење циља, они користе. Купују људе, деле партије, врше пропаганду лажима, чак преносе и заразне болести.

Ви знате да они траже да се забрани оружје за масовно уништавање, међутим, они га користе. Нас убијају и убијали су ваш народ тим оружјем. Ми сматрамо да већина народа мрзи Америку и да је против ње. Али када буде цео свет тога свестан, онда ће се супротставити Американцима. Слабост многих вођа народа у свету, укључујући неке арапске вође, је што дозвољавају Американцима да се тако понашају, говоре и да тако раде. Ми сматрамо да то траје одавно, али конкретно, сада се ближи крај Америке. Свако треба да обавља своју дужност и да му буду корисне претходне лекције и туђа искуства. Све патриотске снаге треба да буду заједно и да се супротставе свакој опасности од Америке, јер Америка сада угрожава партиотизам сваког грађанина.

Они желе да сви људи света служе Америци, без обзира да ли те услуге користе њиховој земљи или штете. Идеолошке или друге разлике сада нису битне, јер је сада битно да се заједничке снаге окупе да би наставиле борбу за очување наше отаџбине од америчке доминације. Они хоће да наши народи буду слаби да би могли да их купе. Америка за то користи силу и све неморалне начине који могу да јој служе. Америка има много недостатака, а не-

ДЕЛЕГАЦИЈА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ БИЛА ЈЕ ГОСТ КОД ПОТПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ ТАХЕ ЈАСИНА РАМАДАНА

достасти оних који мисле као Америка су још већи. Међутим, треба да нађемо начине како ћемо ми да радимо. Јер сваком издајнику треба да се супротставимо. Они покушавају да користе наше слабости, а највећа наша слабост је што смо разједињени.

Ваш успех је и нама од великог значаја. Било које добре снаге било где у свету, које чувају своју независност, које не прихватају окупацију Америке или били које велике силе, позитивне су за резултате у нашој борби.

Др Шешел: Хвала вам, екселенцијо, на пријатељској подршци. Наш народ каже, у невољи се пријатељи познају. Слобода и правда увек треба да победе у крајњем исходу. Неће свет да трпи ниједну силу која ће да доминира. Бог нас је створио различитим да би у тим различитостима изграђивали квалитет, а не само једна држава да нам прописује правила, начин живота, идеологију, културу. Та држава је израсла на пљачки свих

народа света. И ја сам убеђен да, ово што се дешава протеклих месеци, ових дана да представља ударац од кога се Америка никада неће опоравити. Убеђен сам да је Америка кренула убрзано силазном линијом.

Т.Ј. Рамадан: Каква је ситуација у вашој земљи?

Др Шешел: Ситуација у нашој земљи је другачија него кад смо се последњи пут видели. Прозападна власт је добро уздрмана, раздиру је унутрашњи сукоби, народ је огорчен и досовски режим избегава нове изборе. Ми вршимо притисак у том правцу, имали смо и неколико митнига у унутрашњости Србије који су били прилично масовни. Ја мислим да улазимо у веома тешку зиму која ће то незадовољство да потенцира до максимума. Тако да код нас има много више оптимизма него раније, што се тиче могућности смене власти. Прозападна власт је испоручила Милошевића у јуну месецу Хашком трибуналу и тиме је сама себи задала додатно тежак ударац, а пре неколико дана испручена су два босанска Србина што је довело до побуне у специјалној јединици полиције. Направили су барикаде у неким београдским улицама, захтевају смену министра свог ресора и према данашњим најсвежијим информацијама из Београда то се наставља. Незадовољство је велико и у војсци, међутим још није било његове артикулације на политичком плану.

Американци покушавају Социјалистичку партију Србије да подведу под своју контролу, али сада је мање шанси да ће то успети него пролетос. Још неколико људи, неки су и избачени, воде акцију да се партија отме Милошевићу. Наша странка јача постепено. Имали смо недавно локалне изборе у 18 општина. То су периферне општине, дубока периферија. Наша партија ту никада ништа није имала. Власт су чврсто држали социјалисти, а онда су им прозападни досовци отели брутално ту власт и после годину дана расписали нове изборе. Ту је дошло до пада социјалиста, имали су од 22 од 24 одсто. Раније су имали много више, раније су они сами држали ту власт. Међутим, интересантно је да је ДОС ишао у две групације, Коштуница и Ђинђић, и да су имали свега негде око 40 до 44 одсто, што је велики пад у односу на децембар када су имали 70 одсто. Ако у тим општинама, које су забачене, дубока провинција, где народ традиционално гласа искључиво за онога ко је на власти, ДОС није успео да освоји 50 одсто, то значи да би на општим изборима у Србији прошли катастрофално. Од укупног броја гласова на свим тим изборима у 18 општина наша партија је освојила између 5 и 6 одсто, али ми нисмо имали свуда своје кандидате, пошто је реч о већинским изборима. Када се рачунају само изборне јединице где смо ми имали кандидате, имали смо између 10 и 11 одсто, што је за нас добар резултат. Правили смо неку симулацију на нивоу целе Србије: ако

смо у тим општинама прошли са 11 одсто, извлачимо закључак да би на нивоу целе Србије имали око 20 одсто, јер они делови Србије где је наша странка најјача нису овога пута обухваћени.

Терор досовског режима све израженији

Терор досовског режима је све израженији, масовно отпуштају раднике, уништавају и отимају добродојерне фирме и банке, уништавају средњи и ситни приватни сектор који је масовно за њих гласао, тако да је незадовољство присутно

на све стране. Ђинђић и Коштуница, као две најистакнутије личности прозападног режима, би се већ одавно и разишли и дефинитивно сукобили да није америчког притиска да морају по сваку цену и даље бити заједно. Проблем Црне Горе и даље постоји, никаквог помака на том плану није било. То би у најкрајем била слика наше земље данас. Наша партија се упорно бори и ми смо најрадикалнији противници

ДЕЛЕГАЦИЈА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ БИЛА ЈЕ ГОСТ КОД ПОТПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ ТАХЕ ЈАСИНА РАМАДАНА

режима и просто пркосимо, тамо где то режиму најтеже пада ми наступамо пркосно и одлучно, а њихова је највећа мука што нису успели да нам нађу ниједну слабу тачку. Наша партија је изнутра чврста, добро организована, и никаквих унутрашњих сукоба нема. И нису могли да нам пронађу ниједну криминалну аферу из прошлог времена како би нас обрукали у јавности.

Т.Ј. Рамадан: Када говоримо о ситуацији у ДОС-у, ту постоје проблеми које ми видимо, снаге које не могу међусобно да се уједине. Када се сада посматрају претходни председнички избори, да су радикали и социјалисти били заједно не би изгубили. Кад кажете да је ДОС почео да се распада, а Американци врше притисак на њих да остану заједно, да ли можете и ви да предузмете заједно неке неке акције које би ујединиле ваше снаге.

Др Шешељ: Екселенцијо, постоје само две озбиљне патриотске снаге. То је наша Српска радикална странка и Социјалистичка партија Србије. Све остало је неозбиљно, ситно, безначајно. Е сада, ја сам вама говорио приликом прошле посете како је дошло до тог сукоба са социјалистима пред изборе. Ви можете чути ту различите верзије, али ми смо и даље веома убеђени да није наша кривица што је дошло до тих сукоба. Милошевић је погрешно проценио снаге. Он је потцењено прозападне партије, а само у нама видео опасност. И његова је грешка у томе што је хтео једним потезом прозападне партије да победи, а нас да много, много ослаби. То је катастрофална грешка. Он је данас свестан те грешке. И када смо се последњи пут видели, пре његовог хапшења, ја сам га посетио неколико дана по повратку из Ирака, он и сам схвата ту грешку. Међутим, касно је сад за исправљање те грешке. И након Милошевићевог хапшења у марту месецу дошло је до великог удара на Социјалистичку партију Србије. Удара изнутра. Поједини људи су врбовани да разбију партију. Више месеци, много више смо ми, као конкурентска партија, бранили Милошевића, него његова партија. Месецима у парламенту смо ми потенцирали проблем његовог противустановног изручења Хагу. Сада је ситуација

нешто боља, већ су једног врбованог избацили из руководства Социјалистичке партије Србије, али имају великих проблема са шефом посланичке групе у републичком парламенту, који директно сарађује са ДОС-ом, који с времена на време ДОС-у помаже у обрачуну с нама. Тако да тај процес код њих тек треба да се заврши. А ми са своје стране јавно непрекидно говоримо да шансу да преживи има само она фракција Социјалистичке партије Србије која подржава Милошевића. За сада је најважније да се Милошевић изванредно добро држи у Хагу. Ако се до краја буде тако држао народ ће заборавити све негативно што му је раније замерао. А он је већ у приличној мери повратио популарност.

Коштуница – млакоња, Ђинђић – најомраженији

Коштуница је већ одавно прошао зенит своје популарности. Његова популарност нагло пада, народ схвата да је он млакоња, неспособњаковић, а Ђинђић је тренутно најомрзнутији човек у Србији и помешан са свим криминалним мафијама. Оно што је сада веома важно, нема никаквих међусобних напада између нас и Социјалистичке партије Србије. У савезном парламенту добро сарађујемо по многим законским пројектима, а у републичком парламенту Србије сарадња је некад добра, некад лоша, јер је управо омета тај досовски присталица Ивковић. Ми смо очекивали сад, у ову суботу, да ће Социјалистичка партија Србије тај проблем да реши, али вероватно нису имали снаге да то ураде. Међутим, није паметно сада правити било какве предизборне коалиције. И на савезном и на републичком нивоу имамо пропорционални изборни систем, за разлику од локалних где је већински. По пропорционалном принципу свака партија освоји онолико мандата колико има гласова. Ближа веза смањила

Мислимо да је ипак најважније да Америка не успе да креира власт и опозицију у нашој земљи. То су Американци радили у целој Источној Европи, обарали су комунистичке режиме, а онда су као реформисали те комунистичке партије, стављали их под своју потпуну контролу и, пошто Американци нису давали велики новац за инвестиције у тим земљама, народно незадовољство је расло, народ је гласао против такозваних реформских снага, гласао је опет за старе комунисте, нове социјалисте, а тиме се ништа битно није мењало. Сви су они сад у америчким рукама и свеједно је ко је на власти. Е, тако желе код нас да ураде. Желе прво Социјалистичку партију Србије да преотму, пошто рачунају да је то лакше, па да онда праве нове комбинације досовских партија, да за следеће изборе имају и власт и опозицију под својом контролом, истакао је др Шешељ.

би укупни збир гласова, јер они су и даље левичари, које подржавају бивши комунисти или и садашњи комунисти, а ми смо националисти и антикомунисти. Постоји заједничка тачка, то је патриотизам, супротстављање западним сила-

ма, али она није довољна да се све идеолошке разлике потру. Ми смо на изборима прошле године лоше прошли зато што нас је народ казнио због коалиције са левичарским партијама. Наравно, народ је био обманут пропагандом лажи са Запада. Сад су све ствари много јасније, сад ми ту врсту замерки више не чујемо нигде, иако често путујемо по Србији. Што се тиче самог ДОС-а, он ће имати све више проблема са Демократском странком Србије, тамо је Коштуница неспособан, али у страници има приличан број људи који се оштро супротстављају Ђинђићу. Тако да ће крајњи расплет бити веома интересантан.

Т.Ј. Рамадан: Свакако, ви најбоље можете да оцените вашу ситуацију. Међутим, сигурно да оно што се десило има своје унутрашње разлоге, а ви добро знате те разлоге. Али ви знате да су Американци и Атлански пакт веома заинтересовани за Југославију и неће лако дозволити да се врати ситуација каква је била. Јер они су у једној фази успели да доведу своје људе који су, по већини народа, издајници. Међутим, они су освојили власт. То сигурно има своје разлоге.

Др Шешел: Да, ту су два фактора. Прво, сукоб између нас и Милошевића који је изазван нападима с Милошевићеве стране, а ми смо жестоко узвратили. А друго је што су Американци вешто изабрали алтернативу Милошевићу, Коштуницу. Он једини унутар ДОС-а није био компромитован сарадњом са западним силама, са страним обавештајним службама и тако даље. Он је изгледао онако фин, углађен.

Т.Ј. Рамадан: То је јасно, јер су га они довели да послужи само за један период.

ЦИА пре избора отела читаву полицију, ЈБ и ДБ

Др Шешел: Међутим, има још нешто што је страшно, што се код нас десило, а то је да је америчка обавештајна служба Милошевићу пре избора отела целу полицију, и Јавну безбедност, и Државну безбедност, и Специјалне јединице. Скоро сви полицијски генерали су били врбовани од стране Америкаца. То је нешто што је и мене запрепастило. После избора одмах ме је звао Милошевић, тада смо опет као поправили односе, и ја сам га питао да ли му је полиција поуздана, он је рекао: "Сасвим поуздана, ту нема никаквих проблема". Петог октобра се све распало, а што се тиче тог полицијског сектора, за све време док смо били заједно у власти он је то љубоморно чувао од мог евентуалног мешања. Мој је сектор у Влади био привреда и финансије, а он је будно пазио да негде не дође до мог мешања у сектор полиције. Он је ту показивао безразложан страх и одједном остао без тих људи за које је мислио да су му најоданији. Он их је унапређивао у генералске чиновне, омогућавао да живе у луксузу, омогућио им да се баве шверцом цигарета, нафте, да имају фудбалски клуб. Знате, неговао их је и постављао у улогу суперорионију од војске, имали су релативно добре плате. Војска је увек била љубоморна на статус полиције, а када се десило пуч, скоро сви полицијски генерали су издали, а војска није издала. Додуше, она је остала неактивна, по страни, и још увек је

војска кост у грлу Американцима. Они и даље врше систематски притисак да се многи кључни генерали смене. Коштуница не сме да их смени, јер му је то једина полуга моћи. Ако их смени биће потпуно препуштен на милост и немилост Ђинђићу. И тако та ситуација траје, а не повлаче се неки значајнији потези.

Американци хоће да имају под својом контролом и власт и опозицију

Очигледан је значај наше земље у америчким геостратешким плановима. Међутим, Америка је сувише много криза отворила и има извесних знакова неслагања са њеним европским савезницима. Тако да су ту могуће неке ствари које се данас не могу предвидети. Ми мислимо да је ипак најважније да Америка не успе да креира власт и опозицију у нашој земљи. То су Американци радили у целој Источној Европи, обарали су комунистичке режиме, а онда су као реформисали те комунистичке партије, стављали их под своју потпуну контролу и, пошто Американци нису давали велики новац за инвестиције у тим земљама, народ

незадовољство је расло, народ је гласао против такозваних реформских снага, гласао је опет за старе комунисте, нове социјалисте, а тиме се ништа битно није мењало. Сви су они сад у америчким рукама и свеједно је ко је на власти. Е, тако желе код нас да ураде. Желе прво Социјалистичку партију Србије да преотму, пошто рачунају да је то лакше, па да онда праве нове комбинације досовских партија, да за следеће изборе имају и власт и опозицију под својом контролом.

Нашу партију не могу да узму под своју контролу. Ми имамо пример Републике Српске. Тамо су Момчила Крајишника, бившег председника Народне скупштине, ухапсили и одвели у Хаг из само једног разлога, да га изолују од СДС-а. И када је он отишао у Хаг остале функционере су врбовали и подвели под своју контролу и сад они слепо слушају шта Американци кажу. Ако негде дође до

непошлуности они само запрете забраном, а нашој партији већ три пута су тамо забранили учешће на изборима, иако смо и тамо веома јака партија. Наш је био последњи изабрани председник Републике Српске Никола Поплашен. Он је и потпредседник наше партије. Смењен је одлуком америчког гувернера који има функцију високог представника Уједињених нација. Тамо је директнија окупација него у Србији.

Т.Ј. Рамадан: Да ли сте имали састанак са господином Тариком Азизом у оквиру партијске сарадње?

Др Шешел: Ми смо имали један кратак разговор и изложили смо усмено наш предлог да следећу европску конференцију одржимо у Београду. Представници БААС партије о томе разговарају са члановима других европских делегација.

Т.Ј. Рамадан: Да ли може у априлу, чак, можда у фебруару или марту?

Др Шешел: Може и у фебруару, или у марту.

Т.Ј. Рамадан: Молим вас, пошто је тада годишњица агресије.

АМЕРИКАНЦИ ГЛАВНИ КРЕАТОРИ СВЕТСКОГ ТЕРОРИЗМА

Успешан оштор ирачког народа и ирачке државе, служи као драгоцен пример за углед свим осталим народима света да се Американцима треба супротстављати, ипак као је др Шешељ

Новинар: Добро нам дошли у Багдад.

Др Шешељ: Боље вас нашао.

Новинар: О чему желите да говорите на конференцији и шта ћете поручити?

Др Шешељ: На Багдадској конференцији предводим делегацију Српске радикалне странке и ми имамо намеру да снажно подржимо иницијативу свих слободољубивих народа света да се само борбом против хегемоније, агресије и империјализма може успоставити истинска слобода народа и равноправност држава.

Новинар: Господине Шешељ, реците нам ваше мишљење о санкцијама које су наметнуте Ираку, иако је већ све своје обавезе према Резолуцији Савета безбедности измирио?

Др Шешељ: Американци желе да униште Ирак, желе да га окупирају, желе да му отму ирачка богатства. Међутим, Американци су кренули у нове агресије, у агресију против Авганистана, на удару су и друге државе. Пре 2 године на удару је била и моја земља, Југославија. Американци неће још дуго издржати такву агресивну експанзију коју сами продукују, а очигледно широм света јача солидарност са ирачким народом.

Нисам сигуран да ће санкције тако брзо пасти у Уједињеним нацијама, јер тамо Американци имају право вета, али сам убеђен да ће друге државе све отвореније да раскидају те санкције, да се једноставно неће обазирати на америчка ограничења, него ће сарађивати са Ираком и политички, и економски, и културно, и војно. Ту је посебно важна солидарност арапских земаља, Русије, Кине, Индије, али и других независних држава Азије, Африке и Латинске Америке. Успешан отпор ирачког народа и ирачке државе, успешна ирачка борба за независност, служи као

драгоцен пример за углед свим другим народима света да се Американцима треба супротстављати. Пред америчком империјалистичком агресијом никад се не сме капитулирати. Ко се бори тај сигурно побеђује. Ми се радујемо победи ирачког народа, ирачке државе и ирачког председника.

Новинар: Ваше мишљење о ситуацији у Америци пре и после 11. септембра?

Др Шешељ: Америка је сама створила зло које њу угрожава. Деценијама су Американци главни креатори и протагонисти светског тероризма. Ја не могу да оправдам убијање невиних цивила у било којој држави света, али је Америка добила оно што је сама створила и у знак одмазде сада Америка бомбардује једну авганистанску сиротињу. А кључни извори тероризма су у америчким структурама моћи. Уосталом, Америка већ деценијама подржава и израелски тероризам на Блиском Истоку. Америка мора да преиспита и мења своју политку или ће пропасти.

Американци желе да униште Ирак, желе да га окупирају, желе да му отму ирачка богатства. Међутим, Американци су кренули у нове агресије, у агресију против Авганистана, на удару су и друге државе. Пре 2 године на удару је била и моја земља, Југославија. Американци неће још дуго издржати такву агресивну експанзију коју сами продукују, а очигледно широм света јача солидарност са ирачким народом.

Новинар: Каква су ваша очекивања поводом Багдадске конференције?

Др Шешељ: Огроман је морални и политички значај Багдадске конференције. Багдадска конференција је једноставно светски центар немирања империјализму, агресивној политици, тероризму и због тога сваком својом сесијом она има све већи ауторитет у свету.

ВОЈВОДА КОД

ГЕНЕРАЛА

*Ми ћемо остати ваши верни пријатељи и сила-
ло нам је да имамо добре односе са Југославијом.
Веома смо срећни, господине Шешел, што сте
посетили наше министарство, ми у Ираку вас вео-
ма пошћујемо, истакао је господин Султан у раз-
говору са др Шешелем*

Министар одбране Мухамед Султан топло је дочекао делегацију Српске радикалне странке и пожелео победу на следећим изборима. Господин Султан и др Шешел у срдачном разговору изложили су своје војно-политичке погледе на ситуацију у Ираку, Авганистану, Југославију и у ширем окружењу.

Др Шешел: Господине министре, захваљујем вам што сте нашли времена да примите делегацију Српске радикалне странке. Ми смо учесници Багдадске конференције, поред тога имамо сусрете са највишим личностима државно-политичког живота Ирака. Ми смо замолили за овај сусрет ради упознавања и ради једног разговора на војно-политичке теме. Наша партија је сада опозициона у Србији и Југославији, ми смо били у власти до проамеричког пуча у октобру прошле године. Нажалост, у нашој земљи је сада изразито проамерички режим. Ми се боримо против тог режима свим политичким средствима, а изгледа са све већим успехом. Надам се да ће победити пријатељска политика према Ираку, јер та политика има доста резултата. Ви знате, пре неких 10, 12 година сви смо ми, нажалост, били доста

под утицајем америчке пропаганде и требало је да нас снађе слична судбина па да онда схватимо америчку политику. А мени лично и члановима наше делегације би представљало задовољство да нам у општим цртама изнесете ваше војно-политичке погледе на ситуацију у којој се налази Ирак, наравно и шире окружење, посебно питање Авганистана.

Мухамед Султан: Веома смо срећни што сте посетили наше министарство. Ми у Ираку вас веома пошћујемо. Остаћемо ваши верни пријатељи и нама је веома стало да имамо добре односе са Југославијом, јер је наша веза са вашом земљом веома дуга. Желимо вам свако добро и успех. Ми стално говоримо о вама са великим поштовањем и респектом.

Ово што се дешава у Авганистану далеко је од правде и истине. Сада је правда само оно што Америка сматра праведним. Ако Америка сматра да је то неправда, онда је то неправда, као општа универзална неправда. Каква је то логика, или си са нама или си са тероризмом? То је само логика лоших и агресивних снага, рекао је министар одбране.

Пратим све што се дешава у Југославији. Запад има жељу да распарча и уништи вашу земљу. Они то раде одавно, посебно на Косову. Сада је на делу завера у Црној Гори. А какву корист има Црна Гора да тражи отцепљење? То је заиста завера која је била иста као за бившу

Југославију. Та завера траје, јер интереси Запада и Америке су да не постоји нека земља као што је Југославија, да буде уједињена и да има своје политичке одлуке, да има свој идентитет и улогу која је позната у свету, пошто има веома важан геостратешки положај, а поготово што се налази у Европи. То Америка не прихвата, што значи да ће та завера против Југославије да траје. Међутим, увек треба радити оно што је исправно. Рецимо, један човек који има своје принципе и начела, он хоће и жели да се жртвује због њих. Међутим, он ће стално да буде изложен заверама и осталим притисцима. Моје уверење је, да људи који се заварavaju да ће њихово приближавање Западу допринети да у много ствари ситуација буде боља, када осете стварност и виде да од тога нема ништа они су разочарани, и онда ће ситуација за вас бити боља. Велики проценат људи и сад већ процењује да је оно што се десило на штету већине Југословена. А онај ко има принципијелан став мора да успе и да реализује своје ставове. Може то да изискује велики труд и жртвовање, међутим, он ће достићи свој циљ.

Ово што се дешава у Авганистану далеко је од правде и истине. Сада је правда само оно што Америка сматра праведним. Ако Америка сматра да је то неправда, онда је то неправда, као општа универзална неправда. Каква је то логика, или си са нама или си са тероризмом? То је само логика лоших и агресивних снага.

Сада је Северна алијанса ушла и успела да заузме доста нових положаја. Међутим, војници као што смо ми оцењују то сасвим другачије, а не сматрамо да је ово што су они освојили коначно. Алијанса је у суштини дошла до Кабула и окупирали све авганистанске градове у герилској борби. То значи да су они сами по себи спремни на герилски рат, а то, у случају да ситуација превазилази њихове могућности, није у њихову корист. Ако се такве снаге као што су талибанске боре у класичној борби са класичном војском, они ће вероватно да изгубе, јер нема равноправности. непријатељ има толико моћну војну снагу и има своје помагаче унутра, а са друге стране, сво оружје које имају талибани познато је, то је једноставно оружје. У класичном рату они не могу и нису спремни да се супротставе таквој савременој армији. Видећете после неколико дана како ће да се преокрене ситуација – онај који буде био доле у градовима,

биће лака мета за талибане. Ако Американци баш буду увучени и имају своју контролу снага ту ће да понове исто оно што су радили у Вијетнаму. Како су Американци ушли у Вијетнам, тако је и овде почело. И Руси су то урадили на исти начин, али су изашли како су изашли. Сада су Американци веома обазриви, међутим, ови људи нису хомогене групације и позната је ситуација у Авганистану у етничком и племенском погледу. Ови етнички сукоби ће се наставити и биће непријатељи дуже од 20 година. Сад им је интерес да буду заједно и тај интерес ће да их окупи још мало, док не прођу сукоби, то је само привремени период сарадње. Ја очекујем да ће се то десити тамо. А заузимање Кабула није крај јер, сами талибани су се повукли да би га они окупирали. И без обзира шта други мисле, које су све тачке важне, ако талибани не мисле тако они ће да се повуку. А очекује се да ће се они поделити на више места и да ће бити и малих групација које не могу да буду велики циљ, а окупљаће се када имају заједнички циљ да нападају. Не верујем да Америка не зна то, међутим, она се сад обазриво ту понаша. Став Ирака је веома јасан од почетка. А ви сте наши пријатељи који најбоље могу да оцене наше ставове.

Америка хоће да контролише изворе нафте

Америка се понаша као да је она сама освојила цео свет. Баш њу брига за било кога. Они створе терористе када они

Познат је положај Ирака и његове могућности су познате. Земља са таквим могућностима и таквим режимом, на чијем челу је господин председник Садам Хусеин, сигурно је за Америку неприхватљива јер је осећа као претњу свом интересу. Када она хоће да окупира народ, да стави све изворе нафте под своју контролу и да контролише сва богатства света. Сада је она близу Каспијског језера и веома је јасно да жели да једног дана она одлучује, ко ће да узме нафту, а ко неће. Она сања да ће једног дана стићи до границе са Русијом и што ближе Каспијском језеру, где је пуно нафте. То је главни циљ америчке борбе, односно амерички ратни циљ, истакао је господин Мухамед Султан.

желе, а други могу да буду патриоти, али само у оквиру њених интереса. То нема везе са правима човека о којима стално говоре. То не може дуго трајати. А видећете какве ће да буду последице ситуације у Авганистану. Нас не чуди када дају неке изјаве мимо нас, јер је Ирак њима остао кост у грлу. Док је овде патриотска влада која има своје достојанство и патриотизам и хоће да живи у својој земљи слободно, и жели да располаже својим богатством како треба у корист свог народа и да има своју политичку одлуку, то је добро. Познат је положај Ирака и његове могућности су познате. Земља са таквим могућностима и таквим режимом, на чијем челу је господин председник Садам Хусеин,

сигурно је за Америку неприхватљива која је осећа као претњу свом интересу. Она хоће да окупира народ, да стави све изворе нафте под своју контролу и да контролише сва

богатства света. Сада је она близу Каспијског језера и веома је јасно да жели да једног дана она одлучује, ко ће да узме нафту, а ко неће. Она сања да ће једног дана стићи до границе са Русијом и што ближе Каспијском језеру, где је пуно нафте. То је главни циљ америчке борбе, односно амерички ратни циљ.

Др Шешељ: Убеђен сам да ће авганистанска криза и рат који су Американци наметнули сиромашном авганистанском народу бити почетак правог краја америчке империје. Од Другог светског рата Америка доминира целим светом, а слом европског комунизма довео је у ситуацију да је она једина сила која о свему одлучује. Америка је точак историјског развоја вратила уназад. Уједињене нације, које су својевремено биле формиране као доказ цивилизацијског напретка човечанства, претворила је у пуки продужетак свог Стејт департмента. Сада су они, нажалост, њен инструмент. Међутим, показало се, када су народи одлучни да бране своју слободу и независност, ниједна сила није у стању да их победи. То показује пример ирачког народа, то показује ранији пример вијетнамског народа, то доказује и борба палестинског народа која већ деценијама траје. Ни нас Американци нису могли лако да победе. Када су почели бомбардовање мислили су да ћемо за три дана капитулирати, варали су светску јавност да су нам уништили стотину тенкова, скоро уништили армију и тако даље. Када је бомбардовање завршено испоставило се да су нам само 12 оклопних возила уништили, од тога седам тенкова. Наша армија је практично нетакнута изашла из рата, а наши војници успели су да оборе и такозвани невидљиви авион Ф117, тако да је наш народ одмах смислио једну шалу по том питању која је писана на транспарентима на протестним митинзима – "Извините нисмо знали да је невидљив". Шта зна Србин шта је невидљиви авион, он све обара.

Нажалост, то што Американци нису успели да ураде у рату, постигли су после рата, после бомбардовања. Прво, дошло је до подела код нас у власти по питању прихватања плана Черномирдин-Ахтисари, само је наша партија била против прихватања тог плана. Ми смо говорили да треба издржати још 10, 15, 20 дана, они ће још да бомбардују, а онда морају једном стати, не могу вечито бомбардовати, а никада се не би усудили да уђу копненим трупама у нашу земљу. Наша земља је, заправо, на одређен начин капитулирала, а главнокомандујући генерал НАТО-а, Весли

Кларк, написао је у својим мемоарима да уопште није долазила у обзир копнена интервенција, јер ми имамо традицију герилског рата.

Под притиском Америке прекинута војна сарадња са Ираком и Либијом

У Другом светском рату нама немачки окупатор није могао ништа док се нису Срби између себе завадили, поделили се на националисте и комунисте, и тада је највише жртва било у том међусобном рату. Нажалост, нешто слично су сада и Американци постигли. Коалициона влада, у којој смо и ми били, није била довољно здрава. Није било довољно унутрашњег поверења. Ви ћете из мојих уста чути један став ко је за то крив, из уста наших бивших коалиционих партнера други став, сада то више није толико ни важно када имамо овако трагичне последице. Прво је дошло до сукоба унутар наше коалиције месец дана пред слобор прошле године, а онда су Американци уложили укупно неколико стотина милиона долара да помогну прозападну опозицију. Они су удружили 18 прозападних опозиционих партија које никада раније нису могле заједно да сарађују. Одабрали су садашњег председника, Коштуницу, да предводи ту коалицију, јер он раније није био компромитован, а знали су колико је слаб и безначајан, да ће лако са њим манипулисати. Неколико стотина локалних радио и телевизијских станица имали су под својом контролом. Због распрострањености мобилне телефоније били су у стању све телефонске разговоре да нам прислушкују. Организовали су и финансирани више од 500 такозваних невладиних организација. И што је најгоре, поткупили су скоро све полицијске генерале и они су у одлучном моменту издали Милошевића. Војска се добро држала. Американци нису у првом налету успели да изнутра разурне нашу војску. Међутим, врше се стални притисци да се смене генерали ко-

Америка је точак историјског развоја вратила уназад. Уједињене нације, које су својевремено биле формиране као доказ цивилизацијског напретка човечанства претворила је у пуки продужетак свог Стејт департмента. Сада су они, нажалост, њен инструмент. Међутим, показало се, када су народи одлучни да бране своју слободу и независност, ниједна сила није у стању да их победи. То показује пример ирачког народа, то показује ранији пример вијетнамског народа, то доказује и борба палестинског народа која већ деценијама траје, нагласио је у разговору др Војислав Шешељ.

ји највише сметају Американцима. И врше се стални притисци да се што пре прекине сарадња са ирачком армијом. Пре неколико дана, у Савезној скупштини, на јавној седници коју је преносила телевизија напао сам Савезну владу због одлуке да се прекине војна сарадња са Ираком и Либијом. А претходно је генерал Челекетић, који је на челу СДПР-а, војног предузећа за трговину оружјем, изјавио да су му

забрањени послови са Ираком и Либијом. Нас Америка настоји да одвоји од наших старих пријатеља, поред Ирака и Либије, да нас одвоји од Русије и од Кине, а са своје стране даје само празна обећања.

Дошло је до једне масовне преваре на изборима, а наши коалициони партнери из левичарских странака су на одређен начин били дозлогрдили народу. И десио се тај унутрашњи лом поводом председничких избора. Међутим, сада је народ у фази пуног отрежњења, људи су били огорчени на Слободана Милошевића. Били су огорчени зато што је изгубио Српску Крајину, изгубио Републику Српску, изгубио Косово и Метохију, у унутрашњој структури друштва је криминал превладао, тешко се живело, велика социјална беда, економска криза, његов режим је показивао извесну самовољу која није била на добробит народа и државе. Међутим, када је нова прозападна власт испоручила Милошевића Хашком трибуналу, народ заборавља све што је раније лоше било, а ако се он до краја буде овако храбро и добро држао повратиће популарност у народу, а има шансе и да победи Хашки трибунал. Сад се народ трезни јер схвата, раније се тешко живело, а сада се живи много, много теже. Сва обећања о милијардама долара бесповратне помоћи била су лаж. Американци се нису задржали на отицању Косова и Метохије, они планирају и остатак Србије да цепају на шест аутономних покрајина. Они желе потпуно да униште нашу државу. Под Милошевићем је било доста криминала. Увек економска криза и социјална беда подстакну криминал. Међутим, сада је криминала још много, много више, главни мафијашки шеф је председник Владе Србије, Зоран Ђинђић. И да ме погрешно не разумете, екселенцијо, ништа ја овде код вас не кажем што нисам стотину пута изјавио јавно у својој земљи.

Мухамед Султан: Ми то добро знамо. Говорили сте о ситуацији око избора и у време Милошевића. Наша анализа је та да он није добро проценио, он је погрешно у својој рачуници. Прво је погрешно што је одредио датум избора у том периоду, а такође што је за сараднике узео људе који не би требали да му буду сарадници, а када је то открио њега су већ издали. Грешка је катастрофална. Овим људима који су га издали и предали Хашком суду не може нико да опрости. Није то грешка само за Милошевића, то је грешка која се тиче целе Југославије.

Српски радикали најоштрија кост у грлу досовском режиму

Др Шешел: У последње време јачају опозиционе партије. Ми сматрамо да наша партија сада много боље стоји него у септембру прошле године. Ми захтевамо нове изборе, прозападна власт то избегава. А наша партија је сад најоштрија кост у грлу досовском режиму. Нас не могу ни да уплаше, ни да уцене, ни да поткупе, ништа нам не могу. Једино да нас стрељају, то је можда једини начин, а покушали су мене лично да уплаше Хашким трибуналом. Ставили су ме на списак Милошевићевих саучесника. Ја сам поднео захтев Холандској амбасади да ми се изда виза да идем у Хаг, а они су ми одговорили да ми не дају визу, јер

представљам опасност по националу безбедност Краљевине Холандије. А ја не знам како бих могао да угрозим Краљевину Холандију, можда бих могао холандску краљичу, али целу Краљевину... То сам јавно изјавио у Београду. Они очигледно и тај Хашки трибунал користе као политичко средство. Циљ је да се суди целом српском народу и циљ је да се један број људи уплаши па да у страху признаје и оно што је било и оно што није било. Међутим, они су сад у великим проблемима због Милошевића, због Милошевића који је раније оклевао, попуштао притисцима, био склон компромисима са Западом и тако даље. Сад

вероватно размишљају како би тек било са мном који никада нисам хтео никакве компромисе са Американцима да правим. И онда гледају шта радимо досовској власти у Београду. Нас као савезне и републичке посланике више пута је полиција морала да носи, јер нисмо поштовали одлуке власти па би била могућа варијанта да ме носе на рукама у судницу и износе из суднице.

Ја сам уверен, екселенцијо, да ће ваша држава успети у својој борби, јер имате народ који је чврст и одлучан у одбрани, имате војску која је прошла кроз велика, огромна искушења, стекла драгоцену искуства и храброст ваших војника не може да сломи савремена америчка ратна техника. Ви на челу државе имате једног храброг, одлучног човека, веома паметног и оданог својој отаџбини и под његовим руководством ви ћете успети да извојугете све битке. И будите сигурни, екселенцијо, да ми, српски радикали, све победе ирачког народа сматрамо и својим победама. Наше земље су дуго у пријатељству. Деценијама је то пријатељство развијано по свим основама, политичким, економским, војним, културним, али оно што је највећа залога нашег пријатељства то је што имамо заједничке непријатеље.

Мухамед Султан: Бог вас благословио. Ми смо веома срећни што сте нас посетили. Наша је искрена жеља да победите и увек желимо Југославији да буде у најбољој ситуацији, јер је Југославија пријатељска земља. Ми желимо да дођу искрени и људи верни својој отаџбини који знају где да усмере своје интересе и интересе свог народа. А надам се да ћемо се сresti у бољој ситуацији.

Американци нису у првом налету успели да изнутра разруше нашу војску. Међутим, врше се стални притисци да се смене генерали који највише сметају Американцима. И врше се стални притисци да се што пре прекине сарадња са ирачком армијом. Пре неколико дана, у Савезној скупштини, на јавној седници коју је преносила телевизија, напао сам Савезну владу због одлуке да се прекине војна сарадња са Ираком и Либијом. А претходно је генерал Челекетић, који је на челу СДПР-а, војног предузећа за трговину оружјем, изјавио да су му забрањени послови са Ираком и Либијом. Нас Америка настоји да одвоји од наших старих пријатеља, поред Ирака и Либије, да нас одвоји од Русије и од Кине, а са своје стране даје само празна обећања, објаснио је лидер српских радикала.

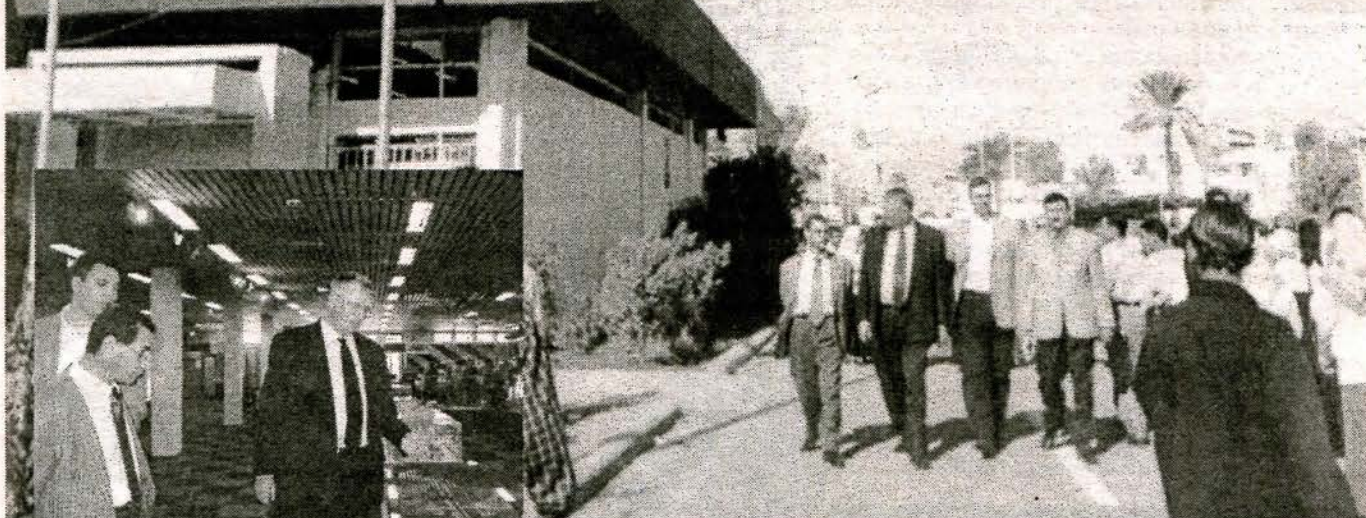
БАГДАДСКИ ВЕЛЕ

Делегација Српске радикалне странке обишла је Багдадски интернационални велесајам на којем по први пут Југославија није учествовала. Фирме широм света, (и са Запада, из Данске, Белгије...) боре се за освајање овог тржишта, али досовска власт је, очигледно, одлучила да се окрене празним обећањима тог истог Запада који на нашу земљу врши притисак да не сарађује са пријатељским земљама, а истовремено се шруди да он уграби то тржиште.

МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ

Свет мора да буде слободан за све

На Шестој багдадској конференцији учествовало је 120 чланова из 30 земаља широм света. Међу присутнима био је и Кенет Каунда, један од великих бораца за ослобођење Африке, иначе бивши председник Замбије. На конференцији су из наше земље учествовали представници четири политичке партије: Српске радикалне странке, Социјалистичке партије Србије, Демократске странке Србије и Српске социјалдемократске партије.

У име Српске радикалне странке учесницима су се обратили др Војислав Шешел, председник странке, и Александар Вучић, генерални секретар. Председништво СРС упутило је Багдадској конференцији поруку која је одштампана на енглеском и арапском језику и подељена учесницима конференције. Српски радикали су поручили:

"Српска радикална странка недвосмислено осуђује брутално америчко-британско бомбардовање Ирака и лицемерне санкције које су нелегално наметнуте. СРС изражава своју солидарност са великим ирачким народом који заслужује нашу подршку и солидарност читавог слободног света.

Данас разговарамо о солидарности као најбољем решењу за заустављање агресије на Ирак која још увек траје. Када говоримо о солидарности морамо бити свесни да живимо у времену зла. Онај ко користи силу и контролише светске медије успева да контролише и свет. Они који изговарају речи: демократија, хуманизам, људска права, починили су и чине највеће злочине у двадесетом веку.

За Америку циљ ојправдава свако средство. Народи који им се нађу на путу знају из свог искуства да монструозности америчке политике нема граница. То су на својој кожи осетили многи, а посебно српски и ирачки народ. То је довољан разлог да схватимо да са Америком нема ни компромиса ни договора, истиче се у поруци.

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 2001.
ГОДИНА XII БРОЈ 1673

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Message of the National Central Board of Serbian Radical Party

The Serbian Radical Party is unambiguously condemning the brutal bombing of Iraq and in the same time hypocritical sanctions imposed by America and its allies...

Today, we are discussing about the solidarity, as the best option for stopping the ongoing aggression on Iraq. When we talk about solidarity, we must be aware that we live in the time of evil...

For America, the goal justifies every mean. The nations that stand on its way know, judging from their own experience, that American monstrous politics knows no boundaries...

We have to turn to our sincere and real friends. Iraqi people understood that and they do not give up. This struggle for the defense of Arabian interests made this country a symbol of resistance to American domination in the world...

America wants that the world became a big marketplace under its influence.

To attain their goals in the world they would try literally everything: exert pressure, boycott, impose economic sanctions. Yesterday Yugoslavia, today Iraq and Afghanistan, tomorrow... somebody else in the world.

Endangered are all the ones that do not want to be with big "village" in which America will always speak the last word. The truth about this and about the real reasons for aggression on Yugoslavia and Iraq, today is not seen only the people who do not want to see that.

That question for all of us is that the future for us, for the world, for Europe, for the twenty first century. Is the twenty first century the century of compromises, or the century of aggressions, bombing and sanctions for those, who do not want to listen to America...

In the twenty first century the only answer for the force (even if its America), for us who think differently is to be together. We have to stick together, because, if we fight together, we will succeed. We have to think about

our future very seriously because our future is in our hands. We are the ones who create the future.

America is now using new excuses, like struggle against terrorism, to attack countries and people, which are not obedient, that is now unfortunately happening in Afghanistan.

We are all against terrorism that is killing innocent people, but we do not make difference between individual and state terrorism, which we find the most dangerous. That's why we are asking for the definition of terrorism, and that's why we are demanding from UN to legalize the joint methods for the struggle against terrorism, which is actually created by USA and similar countries.

We are strongly demanding for the distinction between terrorism and a legal fight for freedom and independence.

In that context we do support Palestinian people's legal struggle for the end of Israeli occupation on Palestinian territory, and for the establishment of independent Palestinian state. At the same time we are condemning Israeli state terrorism against brave Palestinian people and we are asking from Israel to fulfill International Community's resolutions without any preconditions and delay.

Expressing our solidarity with the country like Iraq, that experienced American "democracy", we actually show that we are not standing aside, silently watching what is happening to others. The way to protect ourselves is to be more engaged in international relations. We have to strive to develop new and constant international relations and would lead us together in the new millennium, much stronger in our resistance to the big forceful hegemony.

Several years ago, Serbian Radical Party was the first one to pronounce itself openly in Yugoslav public opinion as a friend of Iraqi people, rejecting lies of western media. Many people still do not dare to speak about this openly, neither in Yugoslavia, nor in the world. They are not even aware of how much they are mistaken. Their silence, feeds the world's biggest evil. For the start it is important for us, the participants of this conference, to understand that the enemy of our main enemy is actually our friend. We have to know what position to take under such circumstances.

We must cooperate with each other, and that cooperation is the best solution for preventing the aggression. We have to fight together using diplomacy and truth.

Spreading the truth about the American aggression together, we are not only helping Iraq, but also the development of peace and stability and the creation of the world of equals.

The world must be free for all, not only for those who are the owners of more power.

Морамо да се окренемо искреним и правим пријатељима. Ирачки народ је то схватио и не предаје се. Оваква борба за одбрану арапских интереса учинила је ову земљу симболом отпора америчкој доминацији у свету. Америка жели да свет буде само једно велико тржиште под њеним утицајем. Да би остварили свој циљ спремни су на све и то и чине: бомбардују, намећу санкције, врше притисак. Јуче Југославија, данас Ирак, сутра, ...неко други у свету.

Заједнички отпор политици силе

У опасности су сви који неће да буду само једно велико њихово село у коме ће Америка увек имати последњу реч. Истину о овоме и о правим разлозима агресије на Југославију и Ирак данас не виде само они који то не желе. Поставља се питање - да ли је то будућност за све нас, за свет, за Европу у двадесет првом веку. Да ли је двадесет први век, век договора или агресије, бомбардовања и санкција за оне који неће да слушају Америку или је ово век нечег сасвим другог. Нису Ирак и Југославија једини који су дигли глас против овакве политике силе. Сваким даном је тај број све већи.

У двадесет првом веку једини одговор сили (па макар она била и Америка) је да ми који мислимо другачије будемо заједно. Ми треба да

Message of the National Central Board of Serbian Radical Party (Arabic text) - contains the same text as the English version above.

ВЕЛИКА СРБИЈА

БРОЈ 1670

За Америку циљ оправдава свако средство. Народи који им се нађу на путу знају из свог искуства да монструозност америчке политике нема граница. То су на својој кожи осетили многи, а посебно српски и ирачки народ. Наводимо наша два народа као пример, јер имамо сличну судбину.

Америка већ десет година уништава нашу земљу и народ. То је довољан разлог да схватимо да са Америком нема ни компромиса ни договора (јер они то и не желе).

Да ли је двадесет први век, век договора или агресије, бомбардовања и санкција за оне који неће да слушају Америку или је ово век нечег сасвим другог. Нису Ирак и Југославија једине земље које су дигле глас против овакве политике силе. Сваким даном је тај број све већи.

У двадесет првом веку једини одговор сили (па макар она била и Америка) је да ми који мислимо другачије будемо заједно. Ми треба да будемо заједно јер, ако се боримо заједно, успећемо.

БРОЈ 1670

ВЕЛИКА СРБИЈА

3

БРОЈ 1673

ВЕЛИКА СРБИЈА

21

будемо заједно јер, ако се боримо заједно, успећемо. Морамо озбиљно да размислимо о својој будућности јер је она у нашим рукама. Ми смо ти који стварају будућност. Америка сада користи нове изговоре, као што је борба против тероризма, да напада земље и народе који се не

Апсолутно смо против тероризма који убија невине народе, али не правимо разлику између индивидуалног и државног тероризма, који је најопаснији. То је разлог због којег тражимо дефиницију тероризма, и зато захтевамо од УН да легализује опште методе борбе против тероризма који је заправо креирала Америка и сличне земље. Одлучно захтевамо да се направи разлика између тероризма и легалне борбе за слободу и независност.

Српска радикална странка
11080 Земун, Трг победе 3
E. mail: WWW.SRS.ORG.YU

ВЕЛИКА СРБИЈА БРОЈ 1670

покоравашу, што се сада, нажалост, догађа Авганистану. Апсолутно смо против тероризма који убија невине народе, али не правимо разлику између индивидуалног и државног тероризма, који је најопаснији. То је разлог због којег тражимо дефиницију тероризма, и зато захтевамо од УН да легализује опште методе борбе против тероризма који је заправо креирала Америка и сличне земље. Одлучно захтевамо да се направи разлика између тероризма и легалне борбе за слободу и независност.

Подршка легалној борби палестинског народа

У том контексту подржавамо легалну борбу палестинског народа за окончање израелске окупације палестинске територије и за успостављање независне палестинске државе. Истовремено осуђујемо израелски државни тероризам против храброг палестинског народа и тражимо од Израела да испуни резолуције међународних организација без икаквог условљавања и одлагања.

Изражавајући солидарност са земљом као што је Ирак, која је осетила америчку "демократију", ми заправо показујемо да не стојимо по страни ћутке посматрајући шта се догађа другима. Начин да се заштитимо је да се више ангажујемо у међународним односима. Морамо да тежимо да развијемо нове и сталне међусобне односе који ће да допринесу да сви ми у нови миленијум идемо заједно и будемо јачи у отпору хегемонији једне велике силе.

Пре неколико година Српска радикална странка је била прва која је отворено иступила у јавности као пријатељ ирачког народа одбацујући лажи западних медија. Многи се још увек не усуђују да отворено говоре о овоме, ни у Југославији ни у свету. Нису чак ни свесни колико греше. Њихово ћутање потхрањује највеће светско зло. За почетак је важно да ми, учесници ове конференције, схватимо да су непријатељи нашег главног непријатеља, заправо наши пријатељи. Морамо да знамо како да се поставимо у таквим околностима. Морамо међусобно да сарађујемо, а та сарадња је најбоље решење за заустављање агресије. Морамо да се боримо заједно дипломатијом и истином. Заједничко ширење истине о агресији Америке није само помоћ Ираку, то је помоћ развоју стабилности и мира и стварању света једнаких. Свет мора бити слободан за све, а не само за оне који поседују више силе".

Жртве америчке

„демократије“

Можеће ли, даме и господо, схватити, разумети или замислити лојова који предводи борбу против крађе? Крађа је ипак криминал, али је штероризам неуоредиво тежи. Данас се главни противониста штероризма у свету савља на чело борбе против штероризма. Све најтеже облике штероризма произвели су Американци у прошеклих неколико деценија, истакао је др Шешељ обраћајући се учесницима конференције.

Др Шешељ: Господине председавајући, уважени председнице Каунда, цењене даме и господо, драги пријатељи, пре 11 година јуначки ирачки народ је започео велику борбу за своју слободу и независност, борбу против глобализма и новог светског поретка, чија је једна од првих жртава био. Ирак је у почетку био прилично усамљен, јер агресија на Ирак је почела у условима тоталитарне блокаде и контроле светских медија. Американци су у светским оквирима створили услове у којима постоји само једна истина. Она истина која се вештачки производи у америчким центрима за специјални психолошки рат. Требало је прилично времена да се те лансиране лажи разбију, а показало се да се народи и државе пробуде и схвате суштину америчке завере тек онда када њих снађе таква невоља.

Кроз то искуство је прошао и српски народ пре неколико година, а нажалост, ми после бомбардовања долазимо из земље у којој је прикривен облик окупације остварен. Код нас је та окупација дошла после бомбардовања, а у неким земљама окупација је постигнута и без бомбардовања. Окупацију не проводе директно војне трупе, окупација се

постиге корумпирањем и врбовањем политичких елита земаља које су амерички циљ. Американцима који плачкају свет, није тешко да издвоје неки мали проценат од те плачке да би поткупили политичке елите кључних земаља и држали их под својом контролом. Ми то негативно искуство најбоље можемо сагледати на примеру Источне Европе. У време пада европског комунизма Запад је источноевропске земље просто обасипао празним обећањима. Скоро свим источноевропским земљама обећане су милијарде и десетине милиона долара. Сва та обећања су била изневерена и зашто би Американци плаћали толике паре кад могу са много мањим износом да постигну свој циљ.

Американци целом свету покушавају да наметну један начин живота, једну и то вештачку културу, један систем идеолошких вредности који је потпуно искључив према свим другим и један систем политичког вредновања демократије, где су само они који слепо слушају америчку администрацију. А сви који нису спремни да буду послушни, по америчком виђењу ствари, су непријатељи демократије. А како изгледа америчка демократија видели смо на примеру Ирака и бомбардовања ирачке деце. Видели смо раније на примеру Вијетнама, видели смо на примеру палестинског народа, кога неколико деценија угрожавају и угњетавају. Над Палестинцима се проводи геноцид, а Израел не би био у стању да проводи тај геноцид да није имао директну подршку Америке. И ми смо то видели на делу, ми Срби у Савезној Републици Југославији.

Утеривање демократије

Американци целом свету покушавају да наметну један начин живота, једну и то вештачку културу, један систем идеолошких вредности који је потпуно искључив према свим другим и један систем политичког вредновања демократије, где су само они који слепо слушају америчку администрацију. А сви који нису спремни да буду послушни, по америчком виђењу ствари, су непријатељи демократије. А како изгледа америчка демократија видели смо на примеру Ирака и бомбардовања ирачке деце. Видели смо раније на примеру Вијетнама, видели смо на примеру палестинског народа, кога неколико деценија угрожавају и угњетавају. Над Палестинцима се проводио геноцид, а Израел не би био

Нажалост, ми после бомбардовања долазимо из земље у којој је прикривен облик окупације остварен. Код нас је та окупација дошла после бомбардовања, а у неким земљама окупација је постигнута и без бомбардовања. Окупацију не проводе директно војне трупе, окупација се постиже корумпирањем и врбовањем политичких елита земаља које су амерички циљ. Американцима који плачкају свет, није тешко да издвоје неки мали проценат од те плачке да би поткупили политичке елите кључних земаља и држали их под својом контролом. Ми то негативно искуство најбоље можемо сагледати на примеру Источне Европе. У време пада европског комунизма Запад је источноевропске земље просто обасипао празним обећањима. Скоро свим источноевропским земљама обећане су милијарде и десетине милиона долара. Сва та обећања су била изневерена и зашто би Американци плаћали толике паре кад могу са много мањим износом да постигну свој циљ.

у стању да проводи тај геноцид да није имао директну подршку Америке. И ми смо то видели на делу, ми Срби у Савезној Републици Југославији.

Нажалост, ми нисмо успели да се дефинитивно одупремо америчкој завери и окупацији и утолико се више дивимо ирачком народу и ирачком председнику, Садаму Хусеину, чија борба траје много дуже, али се никако не може завршити без потпуне ирачке победе. Борба ирачког народа је веома значајна за цело човечанство, јер Ирачани својим отпором новом светском поретку дају пример другим

народима и државама. Пре свега, народима Азије, Источне Европе, Африке, Латинске Америке, али и Западне Европе, јер сам убеђен да Западна Европа неће моћи још дуго да трпи америчко туторство.

Можете ли, даме и господо, схватити, разумети или замислити лопова који предводи борбу против крађе? Крађа је криминал, тежак криминал, али је тероризам још тежи, неупоредиво тежи криминал. Данас се главни протагониста тероризма у свету ставља на чело борбе против тероризма. Све најтеже облике тероризма произвели су Американци у протеклих неколико деценија. Сазнали смо поуздано да су акције у Њујорку планиране у Западној Европи, да је тамо било и седиште организација које су извеле удар на Њујорк, него Американцима не пада на памет да бомбардују Западно Европу, али бомбардују Авганистан, сирмоашни авганистански народ који и тако деценијама умире од глади. Савест човечанства мора се пробудити, сви људи одани слободи и демократији морају се супротставити агресији на Авганистан, као што је њихова дужност да изразе

солидарност са борбом ирачког народа, народа Палестине и свих других угњетаваних и угрожених народа.

Пошто сте већ добили на енглеском и арапском језику посланицу Српске радикалне странке Багдадској конференцији, мој говор неће бити много дуг. Српска радикална странка, којој припадам и коју предводим, пружа пуну подршку иницијативи председника Садама Хусеина и ми смо у том смислу спремни на сарадњу са свим политичким факторима, партијама и организацијама широм света чије су основне вредности слобода народа и независност државе. Захваљујем.

Морамо да итежимо развијању нових међународних односа који ће нас водити у 21. веку и који ће нас учинити много јачим у нашем оштору хегемонији једне велике силе. Ми, учесници конференције, морамо да ујединимо наше најоре и покушаје да створимо нови свет, свет за његове људе, а не за елиту само једне државе. Ми не желимо да створимо други центар моћи. Ми се само обавезујемо да ћемо бити енергични у нашој неутралности, да ћемо бити слободни у својим слободним земљама. То не може бити грех, истакао је генерални секретар Српске радикалне странке.

Ваша екселенцијо, поштовани господине председавујући, даме и господо, веома ми је драго и част ми је да будем учесник ове конференције. Пре свега бих пожелео да конференција буде успешна, а свима вама, нашим пријатељима, желим све најбоље. Ми искрено подржавамо јасно и тачно излагање господина Тарика Азиза. Многи од вас су већ истакли значај овог скупа. Мислим да у овом тренутку имамо могућност да изразимо наше политичке ставове о неправедном процесу глобализације и идеји новог светског поретка.

У име демократије, људских права, социјалне правде, једна земља, доминантна земља, САД,

Ми стварамо будућност

починила је и још увек чини највеће злочине на свету. Мнобројни су примери њихових варварских злочиначких дела широм света. Народ Србије и Југославије већ је иску-

сио америчку "демократију" и њихове тзв. демократске методе и начин владавине. Као што знате патили смо под њиховим бомбама, гранатама чак и касетним бомбама, али сада више патимо због њихове наводне политичке и економске помоћи и подршке нашој земљи. Као резултат те помоћи ми данас живимо горе него раније.

Сада је важно да пошаљемо поруку америчком и британском народу, посебно њиховим руководствомима, да ми нисмо гори од њих. Поновићу неколико реченица председника Садама Хусеина који је рекао: "Нека амерички народ памти да нико кроз читаву историју није прешао Атлантук држећи у рукама оружје уперено против њих. Америка је та која је прешла Атлантук доносећи смрт и пустош читавом свету." Америка, њено вођство на челу са председником Бушом, сада користи нове изговоре, као што је одлучна борба против тероризма, да би напала земље и народе који нису покорни, што се сада, нажалост, дешава Авганистану. Али, судећи према америчким ставовима, све заиста независне и суверене државе представљају опасност и претњу Америци. Све ове земље су потенцијално гнездо терориста само зато

а не за елиту само једне државе. Ми не желимо да створимо други центар моћи. Ми се само обавезујемо да ћемо бити енергични у нашој неутралности, да ћемо бити слободни у својим слободним земљама. То не може бити грех. То је морална дужност и обавеза сваког од нас, сваке особе на свету. У том контексту, ми подржавамо праведну и легалну борбу палестинског народа за њихово право на опстанак, за њихово право да живе на својој земљи. Истовремено, осуђујемо израелски државни тероризам против храбрих Палестинаца. Било би страшно лицемерје ако бисмо прећутали бруталне злочине Американаца и њихових израелских савезника.

Дужни смо да сачувамо свој национални понос и достојанство

Као генерални секретар Српске радикалне странке морам да истакнем да је Војислав Шешел био први који је отворено иступио као пријатељ ирачког народа, одбацујући лажи западних медија. Искрено, многи ни у Југославији, нити у свету, још се не усуђују да говоре о овоме отворено. Сада је кључно питање – шта ми морамо да урадимо? Одговор је да морамо међусобно да сарађујемо, да заједно и напорно радимо и то би могао да буде начин за превазилажење

што покушавају да избегну даље нелегално мешање у њихове унутрашње послове. Тероризам је, нема сумње, зло. Али Америка је једина држава које је потпуно одговорна за ширење тог зла. Осуђујемо агресију на Ирак и подржавамо херојску и одлучну борбу председника Хусеина и ирачког народа. Изражавајући своју солидарност са Ираком ми, заправо, показујемо да не стојимо по страни ћутке посматрајући шта се догађа другима.

Морамо да тежимо развијању нових међународних односа који ће нас водити у 21. веку и који ће нас учинити много јачим у нашем отпору хегемонији једне велике силе. Ми, учесници конференције морамо да ујединимо наше напоре и покушаје да створимо нови свет, свет за његове људе,

свих тешкоћа са којима се суочавамо. У супротном, бићемо поражени. А немамо право да будемо поражени. Рационално говорећи, ми морамо да појачамо наше деловање, да побољшамо начине наше сарадње.

И на крају, није проблем у нама што одбијамо да се покоримо Америци, Америка је дужна да размишља о својој политици. Ми смо дужни да сачувамо свој национални понос и достојанство, а изнад свега право на опстанак. Ми смо слободољубиви народи.

Завршићу своје излагање добро познатом паролом коју сам чуо јуче од пријатеља из Јужне Африке: ЖИВЕЛА СЛОБОДА!

Ми смо ти који стварају будућност.

Сада је важно да пошаљемо поруку америчком и британском народу, посебно њиховим руководиоцима, да ми писмо гори од њих. Поновићу неколико реченица председника Саада Хусеина који је рекао: " Нека амерички народ памти да нико кроз читаву историју није прешао Атлантски океан држећи у рукама оружје уперено против њих. Америка је та која је прешла Атлантски океан доносећи смрт и пустош читавом свету." Америка, њено вођство на челу са председником Бушом, сада користи нове изговоре, као што је одлучна борба против тероризма, да би напала земље и народе који нису покорни, што се сада, нажалост, дешава Авганистану.

Крај санкцијама и агресији

Учесници Багдадске конференције једногласно су усвојили завршни коминике у коме осуђују процес глобализације и амерички империјализам и хегемонизам, посебно агресију на Ирак, Палестину и Авганистан. У коминикеу пише:

Комитет за праћење и координацију, који произлази из Багдадске конференције одржао је шесту седницу у Багдаду од 12-14. новембра 2001. године.

Седницом је председавао господин Тарик Азиз, председавајући Комитета и шеф Бироа за спољне послове арапске социјалистичке БААС партије. На конференцији је учествовало 120 чланова из 30 земаља из арапског света, Азије, Африке, Европе и Латинске Америке. Многобројне организације и личности по први пут су се укључиле у племените циљеве Багдадске конференције која је првобитно сазвана у мају 1999. под паролом: „Санкције и агресија на Ирак су арапско и међународно питање”. Упориште конференције заиста се проширило и на арапску и на међународну сферу.

У срдочној атмосфери, Комитет је преиспитао и оценио политички развој активности и иницијативе које су се оствариле у периоду од прошле конференције одржане у мају 2001. до сада. За то време догодиле су се многе ствари регионалног и међународног карактера од суштинске важности и значаја.

Једанаеста година наметнутих санкција Ираку обележена је демонстрацијама и масовним окупљањима, објављивана су саопштења и одржани су симпозијуми у многобројним

арапским и градовима широм света, са захтевом за безусловно скидање санкција и престанак америчко-британске агресије у нелегално и једнострано успостављеној "забрањеној зони лета" на северу и југу земље.

Најзапаженија деловања била су она усмерена против покушаја да се успоставе тзв. "паметне санкције" која су

тежила да раскринкају њихову опасност и да изложе њихове стварне циљеве. Објављивани су чланци у новинама, одржавани су симпозијуми и предавања о штетним и опасним последицама до којих доводи ова зла замисао. Активности популарних организација у Јордану биле су значајне и запажене као и оне одржане у мају и јуну у Египту, Сирији и осталим арапским земљама.

Подршка Ираку

Сазивање Панарапске националне конференције у Багдаду, као и Арапске народне конференције и конференције Демократског арапског дијалога одржане у Триполију, представљало је потврђивање подршке Ираку. Иницијатива Савета средњоисточних цркава о одржавању специјалне конференције у Бејруту у октобру 2001. о санкцијама наметнутим Ираку била је такође веома значајна. На конференцији је заузет јасан став и упућен је позив за укидање санкција и престанак агресије на Ирак. Исти захтеви са изразима солидарности налазе се и у резолуцијама које су објављене у Латинској Америци. Многе од ових активности поклопиле су се са америчко-британским покушајем да

Америчка администрација је на све могуће начине покушала да искористи догађај у Њујорку и Вашингтону од 11. септембра и оно што је уследило, да умеша Ирак тврдећи да је повезан са тим. Опгужбе су дошле у контексту жестоке кампање лажима и дезинформацијама, без видљивог разлога, са циљем да прошире домаћај постојеће агресије и да изазову још више патње код ирачког народа и уништавање њихове имовине, истакнуто је на конференцији.

као и Арапске народне конференције и конференције Демократског арапског дијалога одржане у Триполију, представљало је потврђивање подршке Ираку. Иницијатива Савета средњоисточних цркава о одржавању специјалне конференције у Бејруту у октобру 2001. о санкцијама наметнутим Ираку била је такође веома значајна. На конференцији је заузет јасан став и упућен је позив за укидање санкција и престанак агресије на Ирак. Исти захтеви са изразима солидарности налазе се и у резолуцијама које су објављене у Латинској Америци. Многе од ових активности поклопиле су се са америчко-британским покушајем да

наметне нови предлог Савету безбедности под називом "паметне санкције", који тежи, поред осталог, даљем стезању санкција, редофинисању Резолуција СБ и довођење у колонијалан положај Ирака, који је суверена држава и оснивачки члан УН. Флагрантно међшање у унутрашње послове суседних земаља представља стационарање међународних посматрача на њиховим границама са Ираком. Ипак, захваљујући ирачкој чврстости и постојаности, мудрости њеног руководства, усаглашеним напорима арапског народа, њиховим лидерима, доброј вољи, слободољубивим и мирољубивим снагама у свету и због издвојене позиције Русије и суседних земаља, посебно Сирије, алијанса Лондон-Вашингтон принуђена је да напусти свој зли план. То је била победа која мора да се следи док се заувек не напусти, не само тај план, већ и свака друга замисао која није за безусловно укидање санкција, стављање тачке на америчко-британску агресију на Ирак и за исправљање неправде коју су агресори учинили Ираку.

На конференцији је истакнуто да је америчка администрација на све могуће начине покушала да искористи догађај у Њујорку и Вашингтону од 11. септембра и оно што је уследило, да умеша Ирак тврдећи да је повезан са тим. Оптужбе су дошле у контексту жестоке кампање лажима и дезинформацијама, без видљивог разлога, са циљем да прошире домаћај постојеће агресије и да изазову још више патње код ирачког народа и уништавање њихове имовине.

Учесници конференције су одлучно осудили америчке лажи и дали отворену и недвосмислену подршку Ираку против сваког покушаја који може да угрози његов суверенитет. Учесници Шесте багдадске конференције сматрају да је амерички концепт тероризма неприхватљив. Потребно је дефинисати уравнотеженији и исцрпнији концепт, који

ће узети у обзир легитимно право народа, посебно палестинског народа, у њиховој борби свим расположивим средствима за уклањање и најмањег трага окупације и узурпације.

Садржај писама председника Хусеина, која су упућена народима и владама Америке и западних земаља наишао је на одобравање и признање учесника конференције. Председник Хусеин им у писмима поручује да се уместо примене бруталне силе окрену мудрости и разборитости у суочавању са последицама догађаја од 11. септембра, да напусте политику застрашивања држава и организација против којих нема убедљивих доказа да су повезани са догађајем. Председник Хусеин саветује и да напусте политику креирања конфликта и конфронтација између хришћанства и ислама и указује на нужност уклањања оружја за масовно уништење, прво у САД, а онда и код циониста.

Догађаји у САД захтевају критички осврт и објективно преиспитивање у контексту дебаланса у садашњим међународним односима, где само једна сила једнострано одлучује о судбини земаља и народа, и контролише међународне организације уценом, подмићивањем и коришћењем вета. Садашњим међународним односима недостаје осећај за исправност, праведност, једнакост. То је неопходно за успостављање демократије и равнотеже. Указала се потреба и за међународним правним ауторитетом за контролу легитимности резолуција СБ, њихове усаглашености са словом и духом Повеље УН и одступања у спровођењу применом селективности и дуплих стандарда, као и за суочавање са регионалним и међународним проблемима. У том погледу, учесници конференције указали су на позив председника Хусеина на институционализовано окупљање за супростављање америчкој хегемонији, постизање економске и политичке сарадње (на почетку држава на истоку) и одбацивање америчког концепта глобализације, њиховог поретка и њихове механизме који покушавају да пониште особене карактеристике људи и њихових култура и да опљачкају њихово богатство.

Учесници конференције осудили су америчку агресију на народ Авганистана, која је изазвала смрт невиних грађана и уништење инфраструктуре сиромашне земље у којој народ гладује и изложен је многим болестима.

Против америчког концепта глобализације

Догађаји у САД захтевају критички осврт и објективно преиспитивање у контексту очигледног дебаланса у садашњим међународним односима, где само једна сила једнострано одлучује о судбини земаља и народа, и контролише међународне организације уценом, подмићивањем и коришћењем вета. Садашњим међународним односима недостаје осећај за исправност, праведност, једнакост. То је неопходно за успостављање демократије и равнотеже. Указала се потреба и за међународним правним ауторитетом за контролу легитимности резолуција СБ, њихове усаглашености са словом и духом Повеље УН и одступања у спровођењу применом селективности и дуплих стандарда, као и за суочавање са регионалним и

Учесник Багдадске конференције био је и представник ДСС, Раде Аксеитијевић, члан Главног одбора те странке

међународним проблемима. У том погледу, учесници конференције указали су на позив председника Хусеина на институционализовано окупљање за супротстављање америчкој хегемонији, постизање економске и политичке сарадње (на почетку држава на истоку) и одбацивање америчког концепта глобализације, њиховог поретка и њихове механизме који покушавају да пониште особене карактеристике људи и њихових култура и да опљачкају њихово богатство. Реализација предлога председника Хусеина неопходна је за очување суверенитета држава и независности народа, заштиту њихових националних интереса и изградњу новог, безбедног, праведног и мултиполарног света.

СБ дужан да испуни своје обавезе

И са ове конференције поново је упућен захтев СБ УН да испуни своје обавезе у погледу безусловног скидања санкција Ираку, поштовања његовог суверенитета, јединствености, територијалног интегритета, безбедности и да стави тачку на америчко-британску агресију.

Турској, Саудијској Арабији и Кувајту упућен је позив да зауставе све облике подршке дате агресорским ратним авионима омогућавањем полетања из база са њихових територија. Подржано је право Ирака да се бори против свих облика насиља и страног мешања у унутрашње послове земље. Захтева се надокнада људских и материјалних губитака у складу са Међународним правом и Повељом УН. Учесници конференције су тражили евакуацију страних снага стационираних у Голфском заливу, с обзиром да је њихов положај претња безбедности и стабилности у читавом региону. Наглашено је право земаља погођених санкцијама које су наметнуте Ираку да се позову на

Поново је упућен захтев СБ УН да испуни своје обавезе у погледу безусловног скидања санкција Ираку, поштовања његовог суверенитета, јединствености, територијалног интегритета, безбедности и да стави тачку на америчко-британску агресију.

Турској, Саудијској Арабији и Кувајту упућен је позив да зауставе све облике подршке дате агресорским ратним авионима омогућавањем полетања из база са њихових територија. Подржано је право Ирака да се бори против свих облика насиља и страног мешања у унутрашње послове земље. Захтева се надокнада људских и материјалних губитака у складу са Међународним правом и Повељом УН. Учесници конференције су тражили евакуацију страних снага стационираних у Голфском заливу, с обзиром да је њихов положај претња безбедности и стабилности у читавом региону.

члан 50. Повеље УН и да обнове сарадњу са Ираком. Поздрављени су слободни тржишни споразуми закључени између Ирака и неких арапских земаља који руше ове неправедне санкције.

Упућено је признање чврстине коју испољавају ирачки народ и његово вођство. Поново је изражена пуна солидарност са ирачком праведном борбом за укидање санкција и престанак агресије. Ирак је пример чврстине и отпора који подстичу да се ојача борба против империјалистичке хегемоније и ционистичке агресије и која позива све прогресивне и слободољубиве снаге широм света да је подрже.

Праведна борба палестинског народа

Протекли период сведочи о ескалацији ентифаде против ционистичке расне и колонијалне окупације Палестине. Окупатор је искористио догађаје од 11. септембра за своје терористичке злочине, убијање грађана, убиства виђенијих личности, уништавање кућа и поновну окупацију области које су претходно уступљене палестинским властима. Учесници конференције изразили су недвосмислену подршку борби палестинског народа против ционистичке окупације и застрашивања, за ослобођење отаџбине и враћање свих њихових легитимних права. Осудили су америчке и ционистичке претње против Сирије и Либана, изражавајући солидарност са ове две арапске земље и признање либанском отпору.

На скупу се такође расправљало о плану рада у наредном периоду и о осталим предлозима и идејама које воде широј координацији. Одлучено је да седма седница Комитета за праћење и координацију буде одржана у Багдаду у мају 2002. године.

Багдад,
14. новембар 2001. године

Отпор америчком диктату и самовољи

Мислим да ће Багдадска конференција све више да јача и да ће прерасћи у универзални форум који ће се борити за слободу народа и независност држава, нагласио је председник Српске радикалне странке

Новинар: Како оцењујете Шесту багдадску конференцију која се одржава ових дана?

Др Шешељ: Мислим да је шесто заседање Багдадске конференције веома успешно и оно показује да је све више политичких снага широм света које се супротстављају америчком диктату и самовољи, империјалистичкој агресији и новом светском поретку. Мислим да ће Багдадска конференција временом све више да јача и да ће прераси у универзални форум који ће се борити за слободу народа и независност држава. А управо пример ирачког народа и његова одлучна борба за слободу и независност и предводничка улога председника Садама Хусеина у тој борби дају пример другим народима света да се Американцима треба супротстављати, да им не треба попуштати и да не треба прихватити њихову перфидну окупацију.

Новинар: Како гледате на санкције које су наметнуте Ираку? То је једна од главних тема ове конференције. Видите ли могућност за њихово укидање?

Др Шешељ: Блокаде и санкције су злочиначка творевина америчког новог светског поретка. У тренутку када су Американци апсолутно доминирали у Уједињеним нацијама, изгласане су те санкције. Нажалост, Американци имају вето у Савету безбедности, па је сада тешко постићи званично скидање санкција. Међутим, сада би сви народи и државе који држе до своје части, самосталности, патриотизма, међународне солидарности требало да се понашају према Ираку као да санкције не постоје. Као што с времена на време неки руски авион слети на багдадски аеродром или из неке друге државе, то би требало да буде масовна појава, да све државе које су истински пријатељи слободе и ирачког народа отварају авионске линије и слободно тргују и тако би санкције пале, неформалном одлуком додуше, али одлуком иза које би стајала упечатљива већина човечанства.

Новинар: Које су ваше активности у Србији за помоћ Ираку и ирачком народу?

Др Шешељ: Српска радикална странка је прва у Србији и Савезној Републици Југославији стала јавно у одбрану права ирачког народа и подржала ирачку борбу против америчког агресора. Ми смо сви првобитно били под утицајем америчке лажне пропаганде, међутим, брзо смо схватили праву истину, а наш народ је задесила слична судбина као ирачки. Ми смо се нашли на путу реализације америчких интереса. Американци су нас три месеца бомбардовали 1999. године, али нису успели да нас победе. Нажалост, победили су нас после годину дана субверзивним и политичким средствима, делатношћу обавештајних служби и режирањем октобарског пуча. Наша земља је данас под окупацијом, нашом земљом владају амерички агенти.

Наша странка води борбу против свих америчких агентура, ми имамо посланичке групе и у федералном и у републичком парламенту и ми увек наступамо као пријатељи ирачког народа, затим у нашим новинама пишемо о ирачкој борби, о активностима ирачког председника Садама Хусеина, о нашим међупартијским везама, сусретима. Ми смо штампали специјалне бројеве наших новина посвећене Ираку, видео касете, наши представници су већ неколико пута учествовали на Багдадској конференцији. Ми одржавамо сталне пријатељске везе са ирачким дипломатама у Београду, популарисамо борбу ирачког народа и тако даље.

Новинар: Да ли бисте ви нешто желели да кажете?

Др Шешељ: Ја желим да поручим ирачком народу да остане слојан и одлучан као до сада и следи пут свог великог вође Садама Хусеина, под његовим вођством сигурно ће остварити потпуну победу. Победу ирачког народа прихватићемо као нашу победу, а то ће много значити и за све друге народе света.

ВЛАДАВИНА СИЛЕ

Америка је 11. септембра доживела најтежи ударац од терористичких организација које је сама најправила. Када је терористичка акција њој корисна она је подржава, финансира, организује, изводи, а када је што на њену штету она позива цели свет да јој помогне. Сада страда невини авганистански сиромашни народ због америчке политике новог светског поретка, насиља, безакоња. Свака таква америчка акција све више руши њену моћ, нагласио је др Шешељ у разговору.

Др Хамади: Желим вама и вашим сарадницима добродошлицу. Рекао бих нешто поводом ових догађаја који су се десили на међународној сцени. Сада има све више доказа да је та велика сила света почела да делује ван оквира Уједињених нација. Она се понаша на основу силе коју има. Друго, ви знате да ова велика сила није дала никакав доказ свету за шта она оптужује друге, а она сматра да може да делује без икаквих доказа. Они причају да ће тај рат да буде дуготрајан и да ће да обухвати многе земље и многе стране у свету. А шта то значи? То значи оно што смо причали раније, да је то земља која уопште не узима у обзир принципе закона и праведност и понаша се само у оквиру њених интереса и на основу силе коју поседује.

Ви знате, као што зна цео свет, да Ирак нема никакве везе са догађајима од 11. септембра и није имао никакве везе са талибанима. Ми нисмо ни признали талибане. Међутим,

сада ми очекујемо са великом вероватноћом да ће Сједињене Америчке Државе проширити агресију на Ирак. И сада они врше дневну агресију на Ирак. Међутим, ми очекујемо да ће они проширити ту агресију на Ирак и остале земље и на друге организације и установе. Сваки дан Сједињене Америчке Државе издају неки нови списак с именима организација за које наводно мисле да су терористичке. И једног дана кажу да је Ирак одговоран, другог да није. Ми знамо да Сједињене Америчке Државе, када почну акцију то припремају кроз пропаганду и информације. Међутим, наравно, ми ћемо бранити своју независност. Као што знате, ми смо сада јачи него што смо били 1991. године. Ми знамо да су арапске исламске земље и све мирољубиве и слободољубиве снаге у свету против проширења тог рата. Међутим, ове земље уопште не узимају у обзир све то. Док не дође време када ће све земље које воле мир и слободу да се групишу у један заједнички и уједињени фронт, ову земљу ће стално да нападају друге. Шта значи наставак санкција Ираку када смо све захтеве испунили? Они знају и сигурни су да у Ираку нема оружја за масовно уништење и постало је јасно да наводне оптужбе комисије Уједињених нација нису тачне. Зашто су онда настављене санкције? На основу чега амерички и британски авиони свакодневно улазе у наш ваздушни простор и нападају циљеве, убијају цивиле без икаквих права и разлога? Ми о томе причамо са свима који воле мир у свету и који бране слободу. Проширење агресија на Ирак сигурно неће бити успешно. Међутим, они ће нама нанети велику штету. И поново ће да се потврди политика силе у међународним односима.

ставити. Сад заиста постоји реална опасност по Ирак, али Ирак ће имати много, много већу подршку широм света него пре 10 година. И ако дође до било какве опасности наша срца, наше симпатије, наша подршка биће са вама.

Југославија под окупацијом

Наша земља је, нажалост, под окупацијом. То је прикривени облик окупације, окупацију не проводи директно америчка војска, него амерички плаћеници из редова наших грађана. Ја сам вам прошли пут, екселенцију, детаљно говорио како је дошло до промене власти пучем у нашој земљи. Међутим, проамеричка власт сада је у тешким проблемима. Од фебруара до данас економска криза се даље продубљивала, социјална беда је све већа, масовно се от-

пуштају радници, криминал је попримио невероватне размере, председник Владе Србије Ђинђић је главни мафијашки шеф, свезни председник Коштуница је неспособан, плаши се и своје сенке, испуњава све америчке захтеве. Незадовољство у народу је све веће. Ових дана одвија се и побуна Специјалне јединице полиције, исте оне јединице која је издала Милошевића и помогла пуч у октобру месецу. Ова побуна је већ довела до смене шефа Државне безбедности и његовог заменика, а ствари, очигледно иду даље. Због испоруке Слободана Милошевића Хашком трибуналу, убеђен сам, једног дана ће сви чланови Владе Србије, који су за то гласали, морати да иду у затвор. На тај начин је погажен Устав наше земље. У Србији је укинут Уставни суд, једноставно тако што су неке судије отишле у пензију, јер су испунили законски прописане године старости, а владајуће партије одбијају да нове предложе и немамо Уставног суда. Дошло је до сукоба и унутар досовске каолиције, тај сукоб се све више продубљује и да није америчког притиска да остану на окупу, да остану заједно, они би се већ давно распали и имали бисмо ванредне изборе. Али и овако постоји шанса да имамо ванредне изборе. Ми у том правцу вршимо политички притисак, имали смо већ пет протестних митинга, добро посећених, у унутрашњости Србије, водимо борбу у парламенту свим пропагандним средствима која су нам на располагању и ја вам морам рећи да је код нас оптимизам много већи него када смо се срели последњи пут у фебруару. Наша партија пркоси режиму на свим пољима.

Наравно, ви то боље разумете него остали, јер су Американци вршили агресију и на вашу земљу. Ја користим ову прилику да сазнам више о ситуацији у вашој земљи.

Др Шешел: Екселенцију, захваљујем у име мојих сарадника и у своје лично име на топлим речима добродошлице. У вашој лепој земљи се заиста лепо осећамо, као пријатељи међу пријатељима. Када је почела агресија на Ирак 1991. године Америка је била на врхунцу моћи, на врхунцу снаге, то је период слома европског комунизма и ваш народ и ваша држава су најтежи удар поднели. Највећа је вредност за цело човечанство што сте ви издржали. Али после те агресије на Ирак моћ Америке почиње да пада. Америка је већ била на силазној путањи моћи када је извршила агресију на Југославију 1999. године. Она је могла да добије подршку Савета безбедности за агресију. Нажалост, ми тада нисмо издржали. Да смо издржали још 10, 15, 20 дана све би било другачије.

Америка је 11. септембра доживела најтежи ударац од терористичких организација које је сама направила. Америка је главни протагониста тероризма у међународним односима. Она мисли да постоји добар и лош тероризам. Када је терористичка акција њој корисна она је подржава, она је финансира, она је организује, изводи, а када је то на њену штету она позива цели свет да јој помогне. Сад страда невини авганистански сиромашни народ због америчке политике новог светског поретка, насиља, безакоња. Свака таква америчка акција све више руши њену моћ. Наредних година и деценија Америка ће се позабавити, пре свега, својим сопственим проблемима. Америка је показала колико је рањива и она ће сада само даље да крвари. Бог никада у историји није дао да светом влада једна држава, па неће ни сада. Ми бисмо престали да будемо људи када бисмо дозволили да наше културе, да наше цивилизације, да наша традиција, да наша национална свест, понос и достојанство нестану, а да за узврат прихватимо као искључиве вредности оно што у Америци производе у Холивуду. Ваша култура је старија од 5.000 година. Наша култура, од када имамо писмо, траје 1.500 година, а имамо и доста трагова из много ранијег периода. Ни ви ни ми не можемо тога да се одрекнемо да би прихватили вештачку америчку културу. И то не може ниједан народ у свету. Пре или касније сви ће се супрот-

ДЕЛЕГАЦИЈА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ПОСЕТИ КОД ПРЕДСЕДНИКА ИРАЧКОГ ПАРЛАМЕНТА САДУМА ХАМАДИЈА

Српски радикали – искрени пријатељи Ирака

Ми се увек експонирамо као искрени пријатељи Ирака, у нашој јавности изражавамо поштовање према ирачком председнику Садаму Хусеину, а проамеричка власт у Београду покушава односе са Ираком да сведе на минимум. Недавно су чак одлучили да прекину војну сарадњу и са Ираком и са Либијом. Ми смо од тога направили велики проблем у Савезном парламенту. Мислимо да ће на следећим изборима садашња досовска власт бити поражена. Међутим, тешко је данас проценити какав ће бити стварни однос снага. Што време више пролази ауторитет ДОС-а је све мањи, популарност наше партије јача, а консолидује се и Социјалистичка партија Србије, пре свега захваљујући добром Милошевићевом држању пред Хашким трибуналом.

Др Хамади: Предаја бившег председника државе једном страном суду није смела да се догоди никада. Садашња власт и председник Републике можда мисле да су решили све проблеме својим пријатељством са Сједињеним Америчким Државама. Међутим, у свету има много примера да је то неуспешно. Сједињене Америчке Државе се само залажу за своје интересе и не обзирају се ни на кога. Они сматрају да помоћу силе могу да узимају све што хоће, без обзира да ли друга земља то хоће или неће, или је то на њену штету. Сада они причају о некој законитој формули за решење палестинског проблема, међутим, они сигурно ништа неће да ураде на том плану. Они покушавају да ставе шаке на подручје Југоисточне Азије. Ми очекујемо да ће доћи до широког рата против муслимана у целом свету и они сматрају да је то њихова прилика да среде све претходне рачуне. Каква је ситуација сада на Косову?

Др Шешељ: На Косову је ситуација и даље веома тешка. Резолуција 1244 Савета безбедности није реализована. Американци су извршили притисак на Коштуницу да позове косовске Србе да изађу на изборе. И Коштуница је напослетку пристао, иако је прво одбијао. Ми се томе супротстављамо, јер ти избори и конституисање Скупштине ће представљати основу за проглашење Косова републиком. Американци воде рачуна да сад немају правног основа за отцепљење Косова, и они ће вршити притисак на Београд да се

призна Косово као федерална јединица, као република. Такође, и Војводина. А федерална јединица је заправо проста држава. По европској пракси од 1991. године све федералне јединице имају право на независност. Тај преседан је прављен са Совјетским Савезом, ранијом Југославијом, Чехословачком и онда то више нико не може зауставити. На Косову живи око 80 одсто Албанаца.

Др Хамади: То исто причају социјалисти на северу Ирака. Они траже федералне јединице које би значиле отцепљење. Американци хоће да распарчају све земље колико год могу.

Др Шешељ: Ми нудимо и аутономију која је и постојала на Косову и Метохији, значи да Албанци сами организују своје школство, здравство, социјално осигурање, али да остане наша војска и полиција. Чак смо нудили да они имају своју локалну полицију. Али не можемо да им дамо атрибуте државе,

Америка је показала колико је рањива и она ће сада само даље да крвари. Бог никада у историји није дао да светом влада једна држава, па неће ни сада. Ми бисмо престали да будемо људи када бисмо дозволити да наше културе, да наше цивилизације, да наша традиција, да наша национална свест, понос и достојанство нестану, а да за узврат прихватимо као искључиве вредности оно што у Америци производе у Холивуду. Ваша култура је старија од 5.000 година. Наша култура, од када имамо писмо, траје 1.500 година, а имамо и доста трагова из много ранијег периода. Ни ви ни ми не можемо тога да се одрекнемо да би прихватили вештачку америчку културу. И то не може ниједан народ у свету. Пре или касније сви ће се супротставити. Сад заиста постоји реална опасност по Ирак, али Ирак ће имати много, много већу подршку широм света него пре 10 година. И ако дође до било какве опасности наша срца, наше симпатије, наша подршка биће са вама, нагласио је лидер српских радикала.

мирни и није било неких посебних проблема док није завршена америчка акција на Косову. Чим су Американци чврсто заузели Косово покренули су албанску побуну у Македонији. У Македонији, када се рачунају и званични становници албанске националности и Албанци који су тамо илегално, има их око 40 одсто. Вероватно, Македонија као држава неће моћи да опстане. За њу је била велика грешка што је напустила Југославију, јер у Југославији би била сигурнија, као што је била грешка босанских муслимана што су напустили Југославију. И у томе су их Американци инструментализовали, јер ми смо имали шансу да сачувамо скраћену Југославију од четири федералне јединице, Србију, Босну и Херцеговину, Црну Гору и Македонију, и Српску Крајину, коју је сада Хрватска окупирала, као

пету. Наша идеја је била да проведемо принцип да сви Срби остану у истој држави када се већ цепа Југославија. А тај принцип је подразумевао и сви муслимани, сви југословенски муслимани, у једној држави, јер муслимани су живели само тамо где живе Срби, јер није било у новије време верске мржње. У Хрватској, Словенији готово да и није било муслимана, пошто су то католички народи, који су нетрпељиви и према православцима и према муслиманима. Међутим, америчке манипулације и притисци довели су до крвавог верског рата у Босни и тамо су ратовали Срби православци, Срби муслимани и Срби католици, међусобно се убијали за америчке интересе. Последица тога свега је била чврста америчка окупација Босне и Херцеговине. И управо то Американцима одговара, да Босна никада не може да функционише као самостална држава. Босна је и створена тако да је неопходна стална присутност Американца и НАТО-а. На исти начин Американци раде на Косову, у Албанији и у Македонији. У тако компликованог ситуацији ниједна држава не може да функционише, али то је идеално подручје за америчке манипулације.

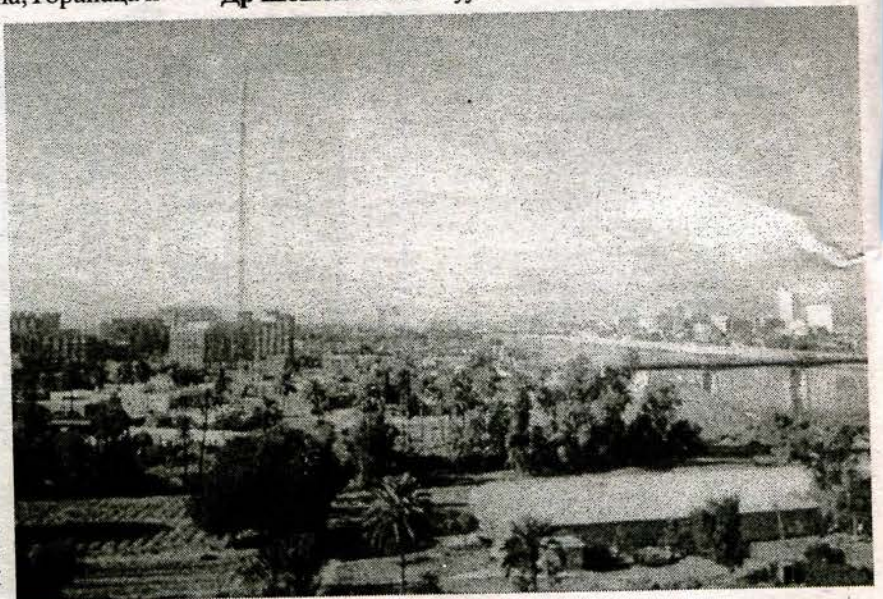
Косово је за нас веома важно из три ралого. Прво, то је међународно призната српска територија, друго, има веома важан геостратешки положај и треће, сва наша култура и цивилизација је никла на Косову. На Косову су некада само Срби живели. У Аустријско-Турском рату, 1689. године, генерал Пиколомини освојио је од Турака скоро целу Србију заједно са Косовом и тада је позвао Србе да се дигну на устанак против Турака. И Срби су се дигли на устанак, масовни устанак. Међутим, убрзо је генерал Пиколомини умро од куге и није имао достојног наследника. Турци су његову војску поразили, а онда су почели масовно да се свете Србима и тада је велики број Срба побегао пред Турцима и населио се на подручју Војводине, што је била аустријска територија. То је било 1690. године. Турци су тада почели да насељавају Албанце, међутим, све до Другог светског рата био је уравнотежен број становника, отприлике пола Срба, пола Албанаца. Ситуација је била подношљива. После Другог светског рата комунистички режим је имао амбицију да се и Албанија припоји Југославији, до сукоба са Стаљиним, и у том смислу је правио читав низ уступака Албанцима на антисрпској основи. Прво је забрањено свим Србима које је окупатор протерао са Косова да се врате. Таквих је било више од 100.000, а онда је вршена политика систематског притиска на Србе да се иселавају и то се деценијама одвијало. И сада на Косову има око 80 одсто Албанаца, а 20 одсто Срба, Турака, муслимана, Горанаца и Цигана. Сви су они прогоњени. Многи од њих су муслиманске вероисповести, али Албанци и њих прогоне. Тамо сукоб, за разлику од Босне, нема верски карактер. Американцима треба Велика Албанија из више разлога, да ремете стабилност Европе, да униште српску државу, јер ми смо у њиховим очима традиционални руски савезник на Балкану и да штите нафтовод који су планирали од Црног мора преко Бугарске, Македоније, Албаније на Јадранско море. Они су створили хаос у самој Албанији, тамо власти у правом смислу нема. Државом доминирају различите групе и општа је правна несигурност.

Када су заузели Косово Американци су покренули албанску побуну у Македонији

И сада је дошло до рата у Македонији. Отприлике трећину македонског становништва чине Албанци. Они су до сада увек били

Др Хамади: Ја вас молим да имамо што више контаката. Ми вам желимо успех на следећим изборима. Такође, желимо да проширимо међупартијске односе између БААС партије и ваше партије и, ако бог да, да међусобне посете буду чешће.

Др Шешел: Захваљујем.

Златна медалја

Делегација Српске радикалне странке предала је председнику самољубивог одбора БААС партије, Харити ал Кашалију, поклон за ирачког председника.

Др Војислав Шешељ: Ми смо донели одликовање за председника Садама Хусеина, златну медалју истакнутог борца за слободу народа и равноправност држава. Наша партија, Српска радикална странка је одлуком највиших органа установила ову медалју. Предвиђено је да се додели укупно 20 медалја док постоји странка. Одлучили смо да прву медалју доделимо председнику Садаму Хусеину, јер сматрамо да је он најзаслужнији у данашњем свету у борби против америчке хегемоније и доминације, у борби против глобализма као новог светског поретка.

Харит ал Кашали: Посебна ми је част да примим од нашег драгог и искреног пријатеља тај поклон за председника Садама Хусеина. Ја ћу му то одмах предати.

председнику Хусеину

Српски радикали задовољни посетом Ираку

Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке, одржао је 18. новембра 2001. године по повратку из Ирака конференцију на којој је присутним новинарима рекао:

Даме и господо, данас смо заказали конференцију за новинаре с једном темом, а то је спољна политика и посета делегације Српске радикалне странке Републици Ирак и свему што се тамо дешавало.

Наиме, одржана је, а медији то врло смишљено нису желели да прате, велика Багдадска конференција на којој су учествовали представници више од 20 земаља и преко 80 политичких партија власти и опозиције у тим земаљама. Нашу земљу су представљале четири политичке партије, Српска радикална странка, Демократска странка Србије, Социјалистичка партија Србије и Српска социјалдемократска партија. Могу да кажем и да изразим задовољство у име Српске радикалне странке јер смо ми наишли тамо, рекао бих, на највеће уважавање, на највеће пријатељство наших домаћина, били примани на највишем нивоу. Рећи ћу вам са ким су све одржани билатерални састанци.

Што се саме конференције тиче, да бисте имали отприлике виђење од коликог је значаја, рекао бих да је смисао кон-

ференције супротстављање процесу глобализације, супротстављање политици америчког империјализма и покушај стварања једног, не другог, блока и стварања противтеже Америци који би требало да представља цео свет. Наравно, највећи број представника политичких партија, рекао бих готово свих, изузев једне или две прозападне оријентације, био је из Русије, али и из многих других арапских земаља, из многих других далеких земаља чак и Јапана, Индије,

Бразила, из читаве Африке. Био је присутан чак и Кенет Каунда, ви знате, један од најчувенијих бораца за ослобођење Африке, затим, само због поплава није дошао председник Алжира, Бембела. Направљен је један велики медијски спектакл, било је присутно преко 25, 30 телевизијских екипа, лично морам да признам да нисам никада на једном месту видео толику заинтересованост и домаћих и светских медија, посебно у тренутку када се води агресија на Авганистан.

У име Српске радикалне странке, на конференцији, делегатима смо се обратили председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ,

и ја. Наши говори су били прилично запажени. У завршном коминикеу Багдадске конференције је записано да све те земље и све те политичке партије осуђују политику

Последње процене најважнијих стратешких америчких фирми показују да су највеће пронађене резерве, налазишта нафте у свету, али и претпостављене резерве убедљиво највеће у Ираку. Непоредиво веће него чак и у Саудијској Арабији. Можете ли да замислите да тамо за један долар можете да купите 120 литара бензина? Говорим вам о малопродаји. То је јефтиније него вода, чини ми се, у Србији. Можете да замислите онда на каквом богатству лежи та земља. И важно им је да успеју да заврше све, да више нигде не морају да се ограничавају и да све своје снаге после тога устреме према Ираку. Ирак се припрема за одбрану земље, врло се озбиљно припремају за одбрану земље и ту ће бити, ми смо уверени, крај америчке доминације. Уверени смо из простог разлога што је све пира и све већа подршка америчком отпору.

Др Шешељ и Кенет Каунда

америчког хегемонизма, посебно агресију на Палестину, агресију на Ирак, све оно што су чинили против Југославије, и све оно што данас чине у Авганистану. Наиме, без изузетка, сви учесници Багдадске конференције осудили су агресију на Авганистан из простог разлога што је очигледно реч да није у питању борба против тероризма, јер нико не жури и не убија терористе, већ јуре и убијају обичне људе, обичне цивиле и свакога дана се то догађа. Чак насилно мењају и режим у тој земљи, али је најважнија чињеница да они желе да загосподаре тим делом света.

Ја знам да новинарима обично то није важно и једва чекају да се реше понекад проблема и да напишу једну реченицу и да заврше посао. Ја бих волео сад да вам испричам нешто што смо тамо сазнали, зашто Америка води такву политику, да изнесемо нека наша предвиђања шта ће се све дешавати у предстојећем периоду, а и каква ће бити наша политика и политика неких других на том простору.

Највећа налазишта нафте налазе се у Ираку

За цео свет је значајно шта ће се дешавати у Авганистану и Ираку. И за Савезну Републику Југославију је то од великог значаја. Америка је ушла у живо благо из којег ће тешко изаћи. Ушла је у нешто после чега ће се тешко извадити и после чега ће тешко бити у могућности да се икада више на било који начин представи као једина суперсила. Зашто је то Американцима потребно? Наиме, овладавањем Авганистаном на тој трансверзали, и према Кини и према Индији, и овамо према Каспијском језеру, остаје им као једина сметња искључиво Ирак. Шта се данас дешава и шта смо ми то све сазнали? Они су, рецимо у Ираку, вршили процене налазишта нафте. Последње процене најважнијих стратешких америчких фирми показују да су највеће пронађене резерве, налазишта нафте у свету, али и претпостављене резерве убедљиво највеће у Ираку. Непоредиво веће него чак и у Саудијској Арабији. Можете ли да замислите да тамо за један долар можете да купите 120 литара бензина? Говорим вам о малопродаји. То је јефтиније него вода, чини ми се, у Србији. Можете да замислите онда на каквом богатству лежи та земља. И важно им је да успеју да заврше све, да више нигде не морају да се ограничавају и да све своје снаге после тога устреме према Ираку. Ирак се припрема за одбрану земље, врло се озбиљно припремају за одбрану земље и ту ће бити, ми смо уверени, крај америчке доминације. Уверени смо из простог разлога што је све шира и све већа подршка америчком отпору.

На конференцији учествовали и посланици британског парламента

Морам да вам кажем да су тамо били посланици британског парламента. Био је Џорџ Галовеј и био је, мислим,

Хендрикс, али немојте ме држати за реч, али за Џорџа Галовеја сам запамтио свакако, који је посланик у Хаус ов комонс, и био је посланик Ахмад Назиф, који је арапског порекла, који је посланик чак у Хаус ов лордс. Дакле, и они су били тамо присутни и све је шира подршка отпору Американцима у свету и ја мислим да ће се они суочити са огромним проблемима. А имаће, немојте да сметнете са ума, и када буду кретали у агресију на Ирак, имаће огромне проблеме у Авганистану, јер то што су они заузели Кабул, то што су заузели Мазари Шариф, то значи да су заузели градове, што за талибане није ни важно. За то племе "Паштуне", за њих је карактеристично да живе по брдима, да живе по планинама, по пећинама, по немогућим местима и зато је њима велики проблем и тамо ће беснети таква врста рата најмање још десет година и немају никакве шансе да то избегну уколико се раније не заврши победом америчких противника.

И ја мислим да ће то оставити значајне последице на, рекао бих, целокупно човечанство, а да ће за Савезну Републику Југославију даље одвијање ситуације на Блиском Истоку и на Средњем Истоку бити од великог значаја и да ће то бити боља и повољнија ситуација за нашу земљу. Боља и повољнија зато што ће се они који желе разарање и растакање наше државе много више и много озбиљније бавити тим проблемима, неће морати овде и неће моћи и имати снаге и воље да мешају своје прсте у све што хоће и у све што су до сада мешали и мислим да се полако стварају услови који ће за две, три или четири године допринети могућности стварања једног, не само другачијег режима у Србији, већ једне нормалне власти, која неће зависити од спољних налога, која неће зависити од америчке жеље, већ ће моћи да функционише у складу са жељама и потребама свог народа и да води политику у складу са интересима свог народа и мислим да је то нешто што је најважније.

Све јачи отпор Американцима

Све је шири и све је снажнији, све је јачи отпор Американцима и ја знам зашто је била врло мала медијска пажња посвећена свему томе. Зато што никоме то не одговара, а ево, заиста могу да вам кажем да је скуп био готово величанствен. Ја мислим да ће се у некој од наредних година та конференција одржати и у Београду, не могу да кажем тачно када, ми бисмо волели да то буде што пре. У сваком случају, са великим оптимизмом смо се вратили из Ирака и мислим да смо постигли велики успех.

Иначе, имали смо сусрете са Таха Јасин Рамаданом, потпредседником Републике Ирак, другим човеком Ирака, Тариком Азизом, он је шеф Комитета за спољне послове Републике Ирак, сви га добро знате. А иначе морам да кажем, не знам колико вам то значи, али сам лично као појединац био изненађен изванредном, занста изванредном, интелигенци-

јом и образовањем људи са којима смо разговарали. Ја морам да кажем да не памтим да сам толико мудрих и толико паметних ствари у политици чуо од некога, колико сам чуо, рецимо, у разговору са Тариком Азизом, који је на мене оставио невероватно упечатљив утисак. А ево, познајем све политичаре на домаћој политичкој сцени, познајем многе и на странијој политичкој сцени лично и морам искрено да признам

Новинар: Постоји ли у Ираку уверење да би рецимо, проширење овог рата могло да доведе до неке антиамеричке коалиције, пошто је познато да је у арапском свету огроман проблем управо то што никада нису имали једну такву коалицију?

Александар Вучић: То је веома важно питање и ја мислим да се арапске земље све више приближавају. То је један те исти народ, арапски народ, то је као када би се тукао српски народ у Републици Српској са српским народом у Србији, као што ови покушавају да направе. И све је већа њихова спољнотрговинска размена Ирака и Сирије, Ирака и Јордана и оне немају више шансу ту да направе лоше односе, а народ је исти и ја сам сигуран да ће сваки напад на Ирак потпуно ујединити Арапе и направити огроман проблем Американцима. Онда ће то заиста многим изгледати као борба против друге религије, као борба протестаната против ислама, неких различитих врста реформаторске цркве против ислама и онда, будите сигурни да ће се Американци суочавати са много, много већим проблемима и још тежим нападима на своје територије него што је то био случај досад. Иако не бих искључио могућност одговора и оних који су данас нападнути.

да је он на мене оставио до сада највећи утисак од политичара са којима сам разговарао. То вам говорим просто овако приватно да не бисте можда некога потцењивали зато што је мање у жижи, или да можда мислите да мање зна од онога што заиста зна. Разговарали смо и са министром одбране Републике Ирак, имали смо и бројне друге билатералне сусрете и мислим да смо на највишем нивоу били примани од свих делегација 80 политичких партија, што је нама указало посебну част као бескомпромисним борцима против америчке хегемоније и против њиховог тоталитаризма.

Ако имате тим поводом неко питање да вам одмах кажем, што се Косова и Метохије тиче, ми ћемо сутра држати, на-

јвероватније, конференцију за новинаре, бићете обавештени, чекамо и коначне резултате, па ћемо о томе моћи да говоримо.

Бићу потпуно искрен и то ћу вам рећи, натерани смо били да држимо конференцију са само једном темом дневног реда и да покушамо на такав начин да утичемо на новинаре да нам макар две реченице објаве о томе, јер нико није хтео ни једну једину реч да нам објави.

Новинар: Танјуг је објавио.

Александар Вучић: Ма, Танјуг супер најави и све напише, него му нико не преузме. Тако да је много лепо то што пише на Танјуговом сервису, само што нико није нигде објавио. Али ми смо вама захвални што долазите и могу одмах да вас позovem, све присутне, немојте да кажете да вам нисам рекао или да вам нисам уручио позивницу, Градски одбор Београда у суботу отвара нешто као полуклуб за српске радикале, па сте позвани, правићемо неку журку у суботу увече. То је у Париској 13.

Представник ДСС на конференцији

Новинар: Ко је предводио делегацију Демократске странке Србије и да ли су они учествовали?

Александар Вучић: Учествовао је Раде Аксентијевић члан Главног одбора Демократске странке Србије.

Новинар: Да ли је говорио?

Александар Вучић: Немојте ме питати тачно, јер ми смо знали свој распоред, Шешељ је говорио први од свих Југословена који су били тамо и он је имао почасно место, седео је поред Кенета Каунде. Ја морам да вам кажем да је то за мене била велика част, али мислим и за њега. За људе који се баве тиме, додуше овде сам ја међу старијима, па се сећам још Каунде из оног ранијег периода 80-их година, али и они млађи, чини ми се, који се баве на озбиљан начин политиком, знају каква је и колико је значајна историјска личност Кенет Каунда. Он је говорио први. Ја не знам да ли је Аксентијевић говорио, али знам да се сагласио са заједничким коминикеом. Он је био из Демократске странке Србије, из Социјалистичке партије Србије су били Дачић и Потезица, из Српске социјалдемократске партије или странке, ја сад не знам како се то тачно зове, нећете ми замерити, Зорана Лилића странка, исто су имали представнике, мислим да је др Банићевић био. Од руских партија, мислим да су из готово свих парламентарних група, да не говорим о томе да су са Блиског Истока из свих земаља, осим из Израела, били представници.

Сад мало овако разговарамо полунезванично, и сам сам се изненадио када смо прошли пут били у Сирији и сада, када смо били у Бејруту, нисам ни знао зашто је од толиког значаја и зашто се цео свет преганга око Палестине и око те мале пустињске територије Сиријско-израелско-голанске висоравни и тако даље. И заиста је било толико добре и

Др Шешели и Раде Аксентијевић, члан ГО ДСС

озбиљне приче око самог проблема и питања Палестине да сам сигуран да није случајно зашто је то централно питање у свету у сваком тренутку. Од 40-их година па наовамо, од формирања Израела 1948. године, званичног признања од стране Енглеске, па до данас. И наравно, због чега се само чује једна страна, зашто никада не може да се чује палестинска, посебно зато што они имају десет пута већи број жртава него што имају Израелци, али ви то не можете да видите или не можете да чујете, него се само осуди онај један када изврши самоубиство јавно, а када гину палестинска деца, арапска деца, онда о томе нико не жели да прича или врло мало жели да прича, и то је свуда у медијима и сада ја увек носим ту опасност са собом да ће неко да ми каже: "А, ено га антисемита и тако даље". Али антисемита је онај који мрзи и Палестинце, знате, то је иста врста народа, Семити су и једни и други, него што то незналице код нас не знају па кажу: "Ено га антисемита", зато што је неко рекао да је против јеврејске државе. И мислим да смо и по том питању заузели један врло коректан став да се тражи решење палестинског питања, да се тражи давањем права на слободу и слободан живот, слободну државу палестинском народу и то је нешто што су Палестинци одувек имали, а што им је укинута готово 50 година и безмало право на нормалан живот. Ето, ја сам мало дуже одговарао на то питање.

Ако буде нападнут – Ирак је спреман за одлучну борбу

Новинар: Мене је занимало, пошто је већ најављено да ће бити проширене акције у борби против тероризма и на суседне земље, било је очигледно да ће вероватно прва земља бити Ирак. Да ли у Ираку имају неку прецизну визију отприлике када би могао да уследи тај напад на њих?

Александар Вучић: Па ево, ја могу да вам кажем да се они врло озбиљно припремају за одбрану и не могу баш све да вам кажем детаље, али верујте да су то врло озбиљни извори саопштили нама, да се припремају за веома озбиљну, ако треба и одлучну борбу. Они имају проблем, наравно, због врло лошег терена, ту имате пустињу према Јордану и Сирији, значи где нема безмало живе душе, али у долини Тигра, Еуфрата и Шат ал Араба сигуран сам да Американци никада копненим путем не би могли ништа да ураде. А спремају се за одбрану из простог разлога што видите како је то све повезано. Они у Ирану, иако је Иран званично осудио напад на Авганистан, имају делимичну подршку, зато што живи око 19 одсто иранских Шиита у Авганистану и онда они њих користе зато што су талибани били против њих у претходном периоду, онда их они користе заједно у борби са Северном алијанском у борби против њих и тако даље. Њихова покрајина је недалеко од Кабула. Они би тиме заокружиле све, решавањем проблема Авганистана и Ирака. Имали би потпуно отворен пут према Каспијском језеру, потпуно отворе-

на нафтна богатства, могли би да држе цео свет под својом контролом наредних 50 година, да нико више не може да им се супротстави. Јер сам већ овде данас говорио колико су огромна нафтна богатства Ирака, то је убедљиво најбогатија земља у свету по налазиштима и претпостављеним резервама нафте. Сада су неке фирме и нова нафтна налазишта пронашле у Ираку и у Сирији. Дакле, то је нешто што је суштина. Е сад, они се припремају и они то очекују, они не очекују да ће то бити сваког дана, него очекују да то буде у тренутку када могу да кажу свету да су највећи део посла у Авганистану завршили иако га неће суштински завршити него ће рећи: "Ево, завршили смо га формирањем неке нове владе", коалиционе или концентрационе како год хоћете, е онда ће полако кренути припреме за агресију на Ирак. Али ће, сигуран сам, то бити много, много тешко. Немојте да сметнете са ума, код нас је вођена жестока пропаганда против једне озбиљне земље. Ирак је једна од најмоћнијих сила у свету, људи који су били и који знају, уопште се око тога не двоуме. И имају заиста и храбар народ и имају и много, много више и много савременије наоружање него што то имају талибани. Талибани немају ништа. Чиме Талибани да се боре против тенкова Северне алијансе када имају искључиво калашњикове.

Новинар: Постоји ли у Ираку уверење да би рецимо проширење овог рата могло да доведе до неке антиамеричке коалиције, пошто је познато да је у арапском свету огроман проблем управо то што никада нису имали једну такву коалицију?

Александар Вучић: То је веома важно питање и ја мислим да се арапске земље све више приближавају. Видите они су били направили зид према Сирији, међутим, смрћу и променом власти, дакле тим путем, у Сирији је дошло и до промена односа према Ираку. То је један те исти народ, арапски народ, то је као када би се тукао српски народ у Републици Српској са српским народом у Србији, као што ови покушавају да направе.

Новинар: Као са Црном Гором.

Александар Вучић: Па јесте, као са Црном Гором. Али су исти народ и не можете их сукобљавати на такав начин. И све је већа њихова спољнотрговинска размена Ирака и Сирије, Ирака и Јордана и оне немају више шансу ту да направе лоше односе, а народ је исти и ја сам сигуран да ће сваки напад на Ирак потпуно ујединити Арапе и направити огроман проблем Американцима. Онда ће то заиста многима изгледати као борба против друге религије, као борба протестаната против ислама, неких различитих врста реформаторске цркве против ислама и онда будите сигурни да ће се Американци суочавати са много, много већим проблемима и још тежим нападима на своје територије него што је то био случај досад. Иако не бих искључио могућност одговора и оних који су данас нападнути.

Право на своју земљу

Палестина. Земља, која се налази у средишту света. Тако говоре готово сви арапски филозофи, правници, историчари, географи и политичари. Место где се спајају, укрштају и сукобљавају интереси најмоћнијих сила света, за опстанак боре најстарије религије и културе, место где више од стотину година, тачније од 1897. и Првог ционистичког конгреса на којем је речено да је циљ ционизма стварање трајног дома у Палестини за јеврејски народ, палестински народ води жестоку битку за преживљавање и очување својих огњишта. Наравно, о Палестини и Израелу свако има и зна своју истину. Међутим, ни у једном сукобу у свету није помешано толико интереса великих сила, Британије, Америке, Француске, арапских земаља и ни за један сукоб у свету не постоји такво медијско интересовање човечанства, као што је то случај у палестинско – израелском сукобу. Разуме се, интересовање глобалних електронских мрежа, попут Си ен ен-а или Би би си - ја, везано је само за муке, проблеме и жртве јеврејског народа, а Палестинци су представљени искључиво као терористи, људи - самоубице, они који се наводно боре против мира на најважнијој тачки земљине кугле – Блиском истоку. Наравно, нико ни не покушава да се запита зашто су ти људи спремни и себе да жртвују у борби против Израела. Нико не пита колико је убијене и рањене палестинске деце сваког дана, чија је једина кривица што су арапског порекла и што не желе добровољно да напусте своје до-

мове и огњишта. Нико не сме и неће да говори о Шароновим логорима за непослушне Палестинце, о криминалним одмаздама израелске авијације у којима јеврејска армија убија десетине цивила не жалећи ни најмању децу, јер они нису плаве крви као Израелци. Уосталом, својевремено је Голда Мејер рекла да се сваке ноћи пред спавање мучи мишљу колико ће се те, баш те ноћи, родити палестинске деце.

Од 29. новембра 1978. свуда у свету, свуда где добри и слободољубиви људи то смеју и могу, обележава се Дан солидарности са палестинским народом. Тако је било и ове, 2001. године. Дан солидарности обележен је и у нашем Београду, тачније Амбасада државе Палестина организовала је величанствену свечаност у мањој конгресној дворани Сава центра. Солидарност према патњама палестинског народа показали су амбасадори пријатељских земаља и народа арапског света, Русије, Кине, многих азијских, афричких и латиноамеричких земаља који су присуствовали свечаности у Сава центру. Позиву су се одазвали и представници Српске радикалне странке предвођени председником др Војиславом Шешељем. Присуствовао је и велики број Београђана који разумеју шта се дешава на Блиском истоку и који саосећа са патњама и проблемима палестинског народа. Свечану добродошлицу свим званицама упутио је амбасадор државе Палестина у Београду господин Бадер. Изразио је неизмерну захвалност свима који су показали смелост да подрже бор-

Српски радикали са амбасадором Палестине, господином Бадером

бу за слободу његовог народа који страда на својој земљи већ више од један век. Као посебан знак уважавања и поштовања према политичком деловању Српске радикалне странке, др Војислав Шешел добио је место у првом реду, уз амбасадоре Руске федерације и Народне Републике Кине. На скупу је говорио и представник југословенског Министарства иностраних послова (Свирановић је ваљда био заузет пријемом код неког од шестих помоћника неких америчких секретара) који се трудио, лавирајући између некадашњих пријатељских односа Југославије и Палестине (из Титовог времена) и безначајних фраза о неопходности постизања мира на Блиском истоку да не разочара домаћине, али и да се не замери Израелцима, или, не дај Боже, њихових америчким тудорима. У име арапских земаља и пријатеља Палестине, оштрим, прецизним и језгровитим језиком говорио је амбасадор Републике Ирак у Београду др Сами Садоун. Он је изразио солидарност целокупног арапског света и слободољубивог дела човечанства са херојском и мученичком борбом Палестинаца против најмодерније и најсавременије опремљене армије у свету, са борбом деце која немају ни петнаест година, а толико воле слободу и своју палестинску земљу, да су спремни и на оне облике политичких протеста у којима могу и живот да изгубе. Уосталом, од почетка друге Интифаде (палестинског устанка) убијено је више од 1.500 палестинске деце, чији је највећи грех био у томе што су са каменом у руци протествовали против израелских тенкова, оклопних возила и до зуба наоружаних окупаторских војника. Дан солидарности са палестинским народом, одржан у београдском Сава центру увеличали су и студенти Филолошког факултета који су рецитовали и певали родољубиве песме на арапском језику. Заслужили су и добили френетичан аплауз присутних. Коктел који је одржан по окончању свечаног дела представљао је прилику да се размене мишљења присутних о актуелној политичкој ситуацији, не само на Блиском истоку, већ и у Југославији. У центру пажње и страних дипломата и домаћих гостију био је председник Српске радикалне странке др Војислав

Валериј Јагошкин и др Војислав Шешел

Шешел који је изражавајући најбоље жеље пријатељском палестинском народу, истакао да у најскорије време очекује и победу патриотских политичких снага у Србији и Савезној Републици Југославији, предвођених Српском радикалном странком.

Српски радикали у друштву студентата филолошког факултета

8. децембра 1987. године почела је Прва палестинска интифада. Израел је одговорио политиком гвоздене песнице која подразумева ломљење костију, хапшења и затварања, депортацију, рушење кућа и уништавање приватне имовине, као и коришћење ватреног оружја и гумених метака. Данас, ситуација у Палестини је још тежа и неизвеснија. Израел је прекинуо сваку врсту сарадње и разговора о миру са Палестинцима. Они желе оно што никада није било њихово. Ако су Израелци, као народ без земље, имали право на туђу, палестинску територију, ваљда и Палестинци имају право на своју земљу и ништа више. Многи у свету, и то не само на Дан солидарности са палестинским народом морали би да размисле о томе.

АМЕРИКА ЖАЊЕ ВЛАДАВИНОМ

ПРЕДГОВОР

Три писма Садама Хусеина упућена владама и народима Америке и западних земаља 14. и 18. септембра и 29. октобра 2001. године, говори његове екселенције и гледиште објављено у дневном листу Ал Таура 24. септембра 2001. године, представљају храбру и јасну визију засновану на добро установљеном, принципијелном ставу. То су усамљене поруке мудрости које су лежале покопане пре него што је свет увидео горку истину о Америци. У писмима је изложена дубока анализа узрока проблема и његово гранање. У њима је дефинисано шта би Америка требало да уради како би се одрекла своје политике која ју је учинила омраженом у свим деловима света. Ово није први пут, председник Хусеин је и раније у одлучујућим и тешким временима упућивао отворена писма.

Председник Хусеин је био први који је открио и упозорио на опасност подухвата који се догађају у Америци. Садржај писама не показује само пуну свест за опасност која произлази из угрожавања стања равнотеже, већ иде даље и укључује остале теме које су од једнаке важности. Најзначајније је упозорење његове екселенције против претварања рата у крсташки рат против ислама. Позив на разборитост, који је председник Хусеин упутио у свим писмима америчкој администрацији, показује пуну свест о људској и историјској одговорности. Писма, такође, указују на мудрост верника, филозофију лидера који може да предвиди последице, стрпљење следбеника цихада, али, изгледа да у данашњем свету за савет нема места у реченицима толиких владара и званичника.

Дефиниција председника Хусеина о врсти и месту коришћења силе била је врло тачна и промишљена када је одредио јасан начин разликовања силе и концепта способности. Ово последње је засновано на логици, правичности, осећајности и јасној визији, док се сила простире изван овог правца.

Како време пролази открива се истина о намерама које је Америка покушала да сакрије. Време је такође дало креди-

Republic of Iraq
Ministry of Information

**America reaps the thorns
its rulers sowed
in the world**

ТРЊЕ СВОЈОМ ПОСЕЈАНО

билитет проицљивости председника Хусеина и његовим исправним анализама о даљем смеру догађаја. Када је затражила помоћ у рату америчка администрација је показала да заправо не обраћа пажњу на позиве на мудрост и разумност, да није научила лекције из прошлости нити је схватила ратне казне које је искусила када су горели њени прсти. Таква политика, политика тероризма коју је прихватила Америка, само доноси више невоља зато што ће већ дугачкој листи непријатеља додати нове.

1. КО ЗЛО СЕЈЕ, ЗЛО И ЖАЊЕ

Говор председника Садама Хусеина од 13. септембра 2001. године на службеном пријему којем су присуствовали заменик премијера, министар војне индустрије и група бораца, инжењера и истраживача Комисије војне индустрије. Његова екселенција у тексту који следи износи своје ставове о нападима на Њујорк и Вашингтон од 11. септембра 2001. године.

Без обзира на противречна осећања о ономе што се догодило у Америци, Америка је само пожњела трње које је

посејала својом владавином у свету. Трње су створиле жртве које су крвариле и они који су лили сузе због својих мртвих, чије животе је узела Америка. САД нису оставиле ниједно место на којем народ који је био жртва није подигао споменик да га подсећа на злочиначка дела која му је Америка учинила. Тако је у Јапану, који је први искусио америчку нуклеарну бомбу којом се Вашингтон поноси, Вијетнаму и Ираку, затим њихова акција против руске подморнице, злочин који су извршили уз помоћ злочиначког расистичког ционизма против нашег херојског палестинског народа, људи и жена, младих и старих и деце.

Да ли ће Американци да спасу себе и свет од својих злон-амерних владара и њихових терористичких злочина против света или ће њихови владари, који су постали играчка у рукама злочиначког међународног ционизма, који је приграбио палестинску и арапску земљу, окренути осећања Американаца према новом терористичком пројекту против света како би учинили задовољство похлепи јеврејских циониста за незаконитим богађењем и невином крвљу? Нека се Американци подсети да нико кроз читаву историју није прешао Атлантук држећи у рукама оружје уперено против њих. Америка је та која је прешла Атлантук доносећи смрт и пустош и незаситу експлоатацију читавог света.

Ми се, да подсетимо Американце, и поред свега надамо да ће људи који су гинули од америчког оружја, њихових завера и сплетки, моћи да се уздигну до Господа Бога и да се пожале на њихову неправду. Заиста, свемоћни Бог и сам види све. Када Он одлучи да нападне, нико не може да заустави Његову моћ.

Ко не жели да жање зло, не сме да га сеје. Свако ко брине за драгоцене животе свог народа, мора да има на уму да су животи свих људи на свету драгоцени. Америка извози зло, корупцију и злочин, не само да би запрљала свако место где се њене армије шире, већ и да би сваког ко покуша да се заклони могла да досегне. Американци зато не смеју да забраве све ово. Ако одаберу да се сећају, они ће да спасу своју безбедност, безбедност света и њихових владара. Ако је оно што се догодило Америци унутрашња ствар, онда ће они бити у бољој позицији него остали у давању дијагнозе болести.

2. ОТВОРЕНО ПИСМО САДАМА ХУСЕИНА НАРОДИМА И ВЛАДАМА АМЕРИКЕ И ЗАПАДНИХ ЗЕМАЉА, 14. септембар 2001. године

У име Бога најсаосећајнијег и најмилосрднијег.

Хтели бисмо још једном да прокоментаришемо оно што се догодило у Америци 11. септембра 2001. године и последице тог догађаја. Тумачења која смо дали дан након инцидента, представљају суштину наше позиције у односу на тај и остале догађаје. Међутим, последице онога што се догодило у Америци, на Западу посебно и у свету уопште,

учинile су да постане важно за сваког лидера да схвати значење одговорности према своме народу и човечанству уопште, да прати развој ситуације, да разуме значење онога што се дешава, и да зато разради до детаља позицију своје земље и народа тако да се не ограничи само на то да искључиво следи догађај.

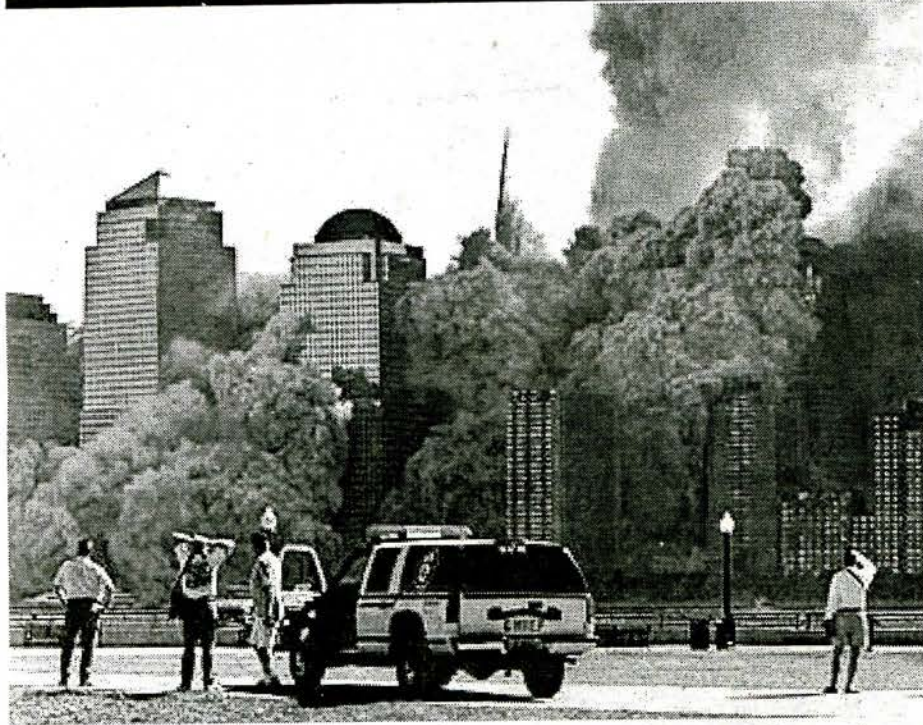
Када се инцидент догодио, арапске вође, и вође других исламских земаља, пожуриле су да осуде тај догађај. Западњаци су пожурили да дају изјаве и да донесу одлуке, чак и неке опасне, солидарисући се са Америком против тероризма. И док нису биле сигурне, западне владе су одлучиле да удруже своје снаге са Америком, чак и ако је то значило објаву рата другој страни, за коју тек треба да буде доказано да је уплетена у тај догађај.

Ако садашњу ситуацију објашњавамо тиме што упоређујемо раније акције које је Америка предузимала против појединих земаља, онда би за неке извршиоце операције било довољно да дођу из Америке или да кажу да ће подстаћи операцију за америчку војну одмазду на то што они зову агресијом. Ми не знамо да ли би они урадили исту ствар да је пронађен неко од планера и извршилаца операције ко живи у западним земљама или има њихово држављанство, или су намере и планови против исламске стране унапред постојали. Највероватније је, судећи по ударању медијских ратних

добоша да Америка и неке западне владе нишане муслимане.

Догађај који се десио у Америци је неуобичајен, није једноставан. Судећи према цифрама које су објавили амерички званични извори и које су чуле преко медија, број жртава је велики. Нико није сумњао нити порицао да су Америка и Запад у стању да мобилишу снаге и да их употребе, тако да разарају друге на основу обичних сумњи или чак капри-

циозности, и да могу да пошаљу своје америчке ракете и НАТО борце где год хоће, да могу униште и да нанесу штету било коме за кога Америка то одлучи у свом гневу и гравизивости или зато што је на то гура ционизам.

Многе земље у свету настрадале су од америчке технологије и многи људи признају да је Америка побила хиљаде или чак милионе људи у њиховим земљама. Догађај који се десио у Америци био је неуобичајен, није једноставан. Судаћи према ономе на шта указују медији и према хипотезама да су извршиоци дела дошли споља, то је први пут да је неко дошао у Америку да проспе ватру на њен гнев. Пошто је ово догађај без преседана, да ли је мудро суочити се са њим методама које су већ опробане, које може да користи било ко ко има техничке и научне могућности Америке и Запада. Ако су мета и циљ једна или више исламских земаља, како су рекли медији и обавештајне службе неких западних земаља, то би само указало на то да Америка и Запад своју ватру увек да усмеравају где год хоће, да експериментишу са новим оружјем.

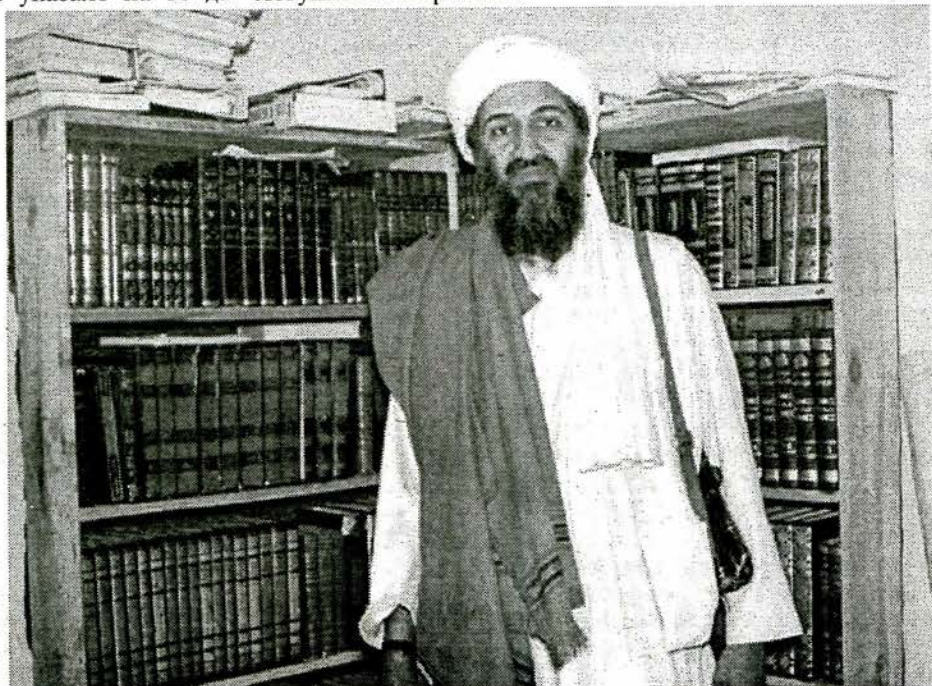
Ми поново питамо: да ли ће проблем да реши усмеравање ватре америчког оружја на посебне мете и њихово уништавање уз подршку западних влада и фабрикованих прича? Да ли ће то донети безбедност Америци и свету? Нису ли напади Америке и неких западних влада на остале, а на првом месту Арапа и муслимана, један од главних разлога недостатка стабилности у свету? Зар није зло које је било нането Америци 11. септембра, ништа друго него резултат ових и других акција које је Америка предузимала? То је главно питање на које америчка администрација и западне владе, или западно јавно мњење треба да одговоре на првом месту мирно и одговорно, без емоционалних реакција и без истих метода које је Америка употребљавала против све-

та.

Ми смо, 12. септембра 2001. године, рекли да нико није прешао Атлантоски носећи оружје пре тих догађаја, осим западњака који су установили, основали Сједињене Америчке Државе. Америка је једина која је прешла Атлантоски носећи разарајуће и смртоносно оружје против света. Ми бисмо овде хтели да поставимо питање: није ли употреба америчког оружја, укључујући и употребу нуклеарног оружја против Јапана, пре 11. септембра, била довољна за Америку да припреми оружје за јачу и обилну употребу, или, зар није његово коришћење на неодговоран и неоправдан начин као што ради свака агресорска сила на свету, оно што је Америку учинило најомраженијом земљом, почевши од неразвијених до средње развијених земаља, и довољно цивилизованог света, као да је свет подељен на Запад и Америку?

Национална безбедност Америке и светска безбедност могла би се

постићи ако би амерички лидери и они који за њих ударају у добош, а међу њима су и садашње вође на Западу и изван Запада, постали рационални, и ако би се Америка одвојила од злих ционистичких савезника који сплеткаре да би експлоатисали свет и потопили га у крв и мрак уз помоћ Америке и неких западних земаља. Американцима је најпотребнији неко ко ће им храбро, и искрено рећи истину, онакву каква јесте. Њима нису потребне фанфаре и неко ко ће их бодрити ако желе да извуку поуку из онога што им се догодило, и да достигну право буђење упркос страшној догађају који је погодио Америку. Али свет, укључујући и америчке вође, треба да има храбрости да каже истину Американцима, и да зна како да се се понаша према ономе што је исправно а како према ономе што није, што је погрешно и неправедно, да преузме своју одговорност поштено и праведно, и да се врате разуму и љубави у духу могућности и прилика.

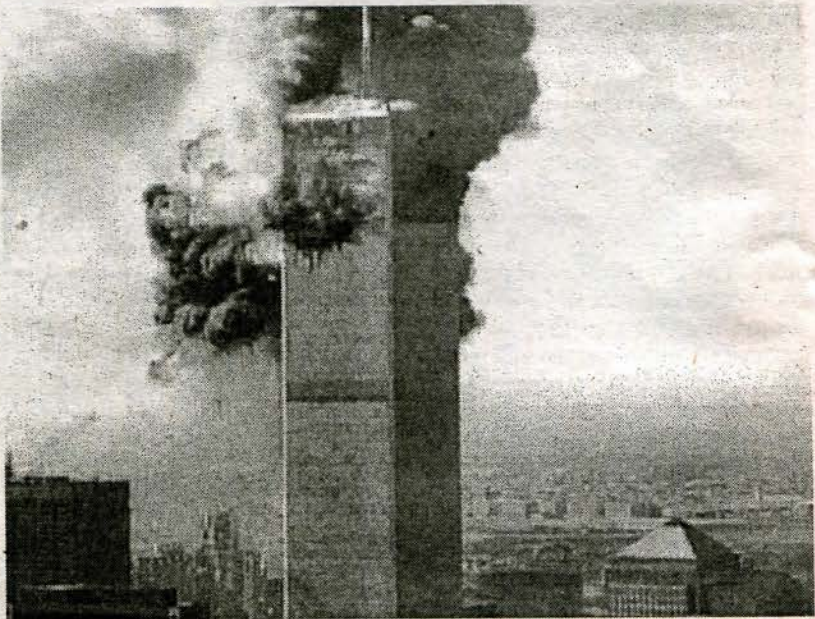

и донели вам тугу, тако су се предивне зграде и драгоцени домови срушили на своје власнике у Либану, Палестини и Ираку од америчког оружја које су употребили ционисти. На само једном месту, у склоништу за грађане „Ал Америа“, више од 400 људи, деце, старца и жена погинуло је у Ираку под америчким бомбама. Истог дана, 11. септембра, један њихов авион био је оборен у Ираку, и истога дана, 11. септембра, авион који је извршио агресију на Ирак био је оборен.

Што се тиче догађаја у Палестини, ако вам ционисти дозволе да на телевизији видите тела жена и мушкараца које свакодневно убија америчко оружје, бол који осећате биће ублажен. Американци треба да осећају бол који су нанели другим људима у свету, јер када они пате моћи ће да нађу право решење и прави пут. Све што су Америка и Запад учинили муслиманима и Арапима није натерало муслимане да постану расисти и да шиканирају и понижавају западњаке који шетају улицама Багдада, Дамаска, Туниса, Каира и других арапских престоница, чак и када западњаци, а посебно Американци, посећују света места муслимана и Арапа, ни окупација Саудијске Арабије која је послужила да би лансирала злу ватру

Американцима кажемо да то што се догодило 11. септембра треба упоредити са оним што њихова влада и војска раде у свету. На пример, међународне агенције су изнеле податак да је више од 1,5 милиона Ирачана умрло због санкција коју су наметнуле Америка и неке западне земље, и да је десетине хиљада умрло или рањено за време војне операције коју је извршила Америка заједно са својим савезницима против Ирака. Стотине мостова, црква, колеџа, школа, фабрика, двораца, замкова, хотела и хиљаде приватних кућа било је уништено или оштећено од стране америчког и западног бомбардовања, које се чак и данас догађа Ираку. Ако погледате слике овог уништавања које су западни медији снимили, видећете да се оне не разликују од слика двеју зграда које су погођене авионима, чак су још више ужасавајуће, посебно када су рушевине измешане са остацима људи, жена и деце. Постоји, међутим, једна разлика, а то је да они који управљају пројектилама и бомбама на мете (било да су Американци или из друге западне земље) углавном циљају са велике удаљености, и зато они то раде као да играју неке забавне игрице. Што се тиче оних који су наступали 11. септембра, они су то радили из најближег растојања и мислим да су добровољно жртвовали своје животе с неопозивом одлучношћу. Због тога Американци, а и свет са њима, треба да разуме разлог који је навео ове људе да жртвују своје животе и зашто су се жртвовали на тај начин. Према западној документацији, од целокупног становништва, 25 милиона, због америчке блокаде и агресије, умрло је 1,5 милиона Ирачана, што значи да је Ирак изгубио двадестеи део свог становништва. Баш као што су ваши леви небодери били уништени

против Багдада, ни када Американци тумарају по Заливу, а њихови борци свакодневно тумарају по небу да би бацали тоне бомби и ракетних пројектила на Ирак (укупно је бачено 200.000 тона бомби на Ирак, а уз то су користили осиромашени уранијум). Све те чињенице познате су не само Арапима и муслиманима, већ и целом свету. Али, само због једног инцидента који се догодио у Америци, и још уз непотврђене оптужбе, Арапи и муслимани отворено су били шиканирани у Америци и неким западним земљама. Поједине западне земље припремају се да учествују у америчким војним акцијама против исламских земаља на које наговештаји укажу. У том случају, ко је фанатик?

Није ли та солидарност и ово одобравање унапред неких западних лидера за војну агресију против исламских земаља, најфлагрантнији облик новог крсташког рата, није ли то фанатизам? То подсећа Арапе и муслимане на онај крсташки рат који су Запад и НАТО водили против Ирака.

На крају, ако ви владари поштујете и негујете крв ваших народа, зашто сматрате да је лако да се пролива крв других, укључујући крв Арапа и муслимана? Ако поштујете ваше вредности, зашто не поштујете вредности Арапа и муслимана? Америци је потребна мудрост, а не сила. Она је са Западом употребила силу до крајности, само да би на крају сазнали да нису постигли оно што су хтели. Да ли ће амерички владари бар једном да покушају мудро да делују, како би њихов народ живео безбедно?

У име Бога најсажаљивијег и најмилосрднијег. Позивам вас све на пут Господа са мудрошћу и лешим проповедањем, јер Господ најбоље препознаје ко се изгубио са Његовог пута, а ко је прихватио да га Он води.

**3. ДРУГО ОТВОРЕНО ПИСМО
САДАМА ХУСЕИНА НАРОДИМА И
ВЛАДАМА СЈЕДИЊЕНИХ
АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА И
ЗАПАДНИХ ЗЕМАЉА,
18. септембар 2001. године**

У име Бога најсаосећајнијег и најмилосрднијег.

Још једном се враћамо инциденту који се десило у Америци 11. септембра 2001. године, не због његовог значаја, већ због ширења и подизања утицаја његових последица на светски ниво, чији смо и ми део као народ са традицијом и јединственом вером. Претходно смо рекли да је

Сједињеним Америчким Државама потребна мудрост после употребе толике силе, последњих педесет и више година. Ми и даље мислимо да је најважнија ствар да свет мора да посаветује САД, ако постоји неко ко хоће да говори о томе и да прихвати неки став о инциденту, неко ко је заинтересован за мир и стабилност у свету. Ако су Америка и свет уверени у изјаве и пресуде да је оно што се догодило дошло споља у Америку а не изнутра, ово је случај. Неспорно је у праву или општим нормама у поступцима који се тичу социјалног или чак политичког живота, да било која оптужба мора да има доказ, ако онај који оптужује намерава да увери друге или да задобије поштовање оних који слушају оптужбе. Али САД су поставиле оптужбу пре провере, чак и пре најмањег доказа о томе. Они чак нису ни искористили могућност да прво провере ствари. Они су одмах почели са претњама, или су говорили нешто неод-

говорно ширећи основе оптужбе на појединце и државе. Амерички званичници дали су одрешене руке водећим ционистичким медијима да припреме јавно мњење за оптужбу. Шта то значи? У мало речи, то значи да САД не посвећују пажњу закону нити се уздају у њега. Ми мислимо да није тешко обезбедити доказе. Али за њихову пресуду нису потребни докази. То је садржано у доношењу пресуде, без обзира да ли су други људи, осим америчких званичника, у то убеђени или не. Спроводићи такву политику од 1990. године, они не уважавају гледишта људи и влада других земаља. Овакви ставови не дају им тежину упркос чињеници што причају да су демократска земља број један у свету. Основно значење демократије, чак и по стандардима западног света је да чињенице треба да леже пред људима, тако да људи преузму одговорност са пуном свешћу. Наш опис америчког става према инциденту је реалан. То значи да званичници Сједињених Америчких Држава не поштују чак ни гледиште својих људи. Они се понашају као да варају људе, водеће медије мобилишу против непријатеља или непријатеља против оних који немају доказа за одбрану од онога зашта их окривљују, то је све намештено. Сви званичници желе да подстакну непријатељство Американаца против било кога за кога претпоставе да им је непријатељ и пре него што дође до било каквог инцидента.

Може се дискутовати о томе да политичка пресуда не произлази увек из исте основе, процедура или курса схватања које су усвојили

злочиначки судови. Тачније, преседани могу да задовоље и доведу до закључка који се може показати тачним, чак и ако у одбрану аргумената идемо са овим ставом и кажемо да све ово о медијима и политичким изјавама може бити тачно. На том примеру грешке не морају бити обавезно фаталне, али да ли је то допустиво у рату?

Још једном истичемо да рат није обичан случај. То чак није ни поступак у животу људи и нација, то је случај неизбежног изузетка. Докази који су засновани на закључку

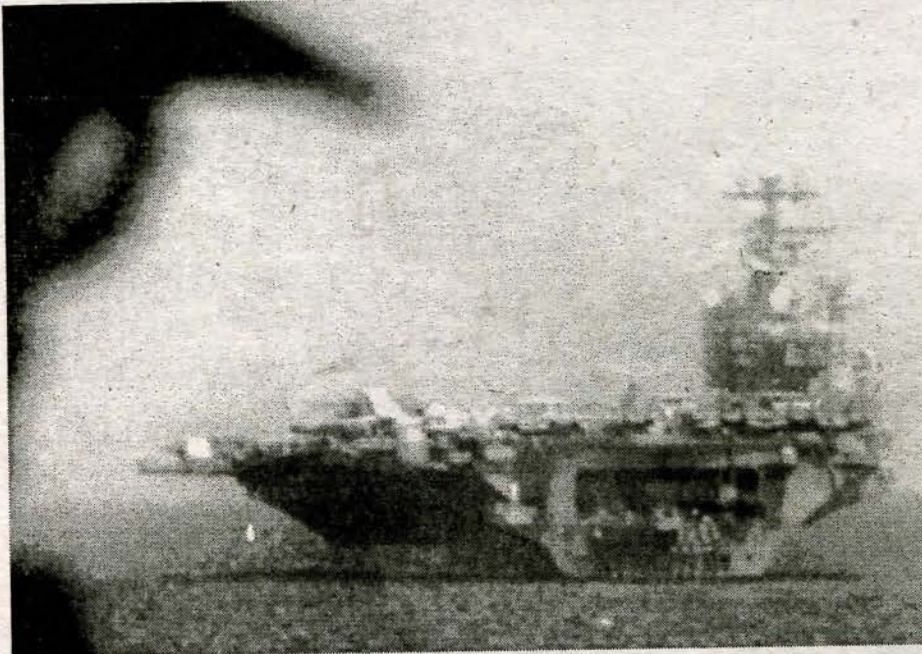
сновани на претпоставци да је арапска, муслиманска спољна политика неускладива са политиком САД, или да не попушта америчко-ционистичкој политици која је насупрот света и Палестине?

Узмите у обзир изјаве америчких званичника који кажу да ће рат дуго да траје јер је то намера неколико држава. Погледајте уцене или боље тероризам који је створен да би обухватио више држава на листи, која може бити дужа или краћа у складу са политиком потпуног тероризма и уцене. Ту је на првом месту илузија да ће Арапи, муслимани и Палестинци да напусте арену због ционистичке агресије и његовог подлог имперјализма. Оптужбе које су сачинили тренутно и без разматрања показују да је менталитет америчке администрације преоптерећен претходним инцидентом. Направили су претпоставку којој су дали једнаку снагу као и завршној пресуди, да су ислам и Арапи предвођени муслиманима непријатељи САД. Тачније, руководство САД узело је као завршну пресуду да су они непријатељи муслимана и Арапа. На основу тога, унапред су извршили све припреме. То нас подсећа на слободу која је дата поли-

тским писцима, тзв. мислиоцима, да докажу кривину државног руководства и министара, што је било потребно ционистичкој политици последњих 10-15 година, да претпоставе да је вера базирана на исламу нови непријатељ САД и Запада, и то је позадина деловања владара Америке и неких западних земаља који су потпали под притисак ционистичког мишљења и сплеткарења. Очигледно, ова претпоставка није више само претпоставка која треба да се провери и испита, она је постала део завршне пресуде. Зато је пресуда била тренутна, без разматрања или чекања

нису довољни, чак иако су чврсти да могу да оптуже једну или више страна, државу или неколико држава, до степена када онај ко оптужује објављује рат једној страни или странама против којих су оптужбе сачињене и сноси одговорност за било какво зло које би могао да претрпи његов народ и остали, укључујући смрт, уништавање имовине и озбиљне реперкусије које би уследиле. Једино је америчка администрација оптужила одређене религије, не само националности. Хајде да такође прихватимо интервенције оних који тврде да то нису рекле САД преко својих званичника, заправо неки званичници су оспоравали да је њихова политика против одређених религија. Како било, ми верујемо да помањкање доказа у оптуживању, (непоштовање златног правила да оптужбе морају бити тачне), које доводи до објаве рата и ограничавања оптужби на одређене нација, државе или појединце, може једино да се схвати као унапред смишљена оптужба без доказа да су акцију извели муслимани. То је употпуњено сликом коју су створили медији задужени да те оптужбе одржавају. Медији су припремали јавност да прихвати ту слику тако да би свако супротно мишљење деловало као неслагање. Ево списка: Авганистан, Осам бин Ладен, исламска Ал Каида, партија или организација, Сирија, Јемен, Алжир, Ирак, Либан, Палестина. Списак може бити смањен или проширен под изговором политике моћи, која налази повољну прилику или моћ да објави рат. Без обзира да ли се листа повећава или смањује, зар све ово не значи само оптуживање муслимана, а на првом месту Арапа? Зашто би амерички званичници на овај начин размишљали, осим ако у основи не сматрају себе и своју политику као непријатељску према Арапима и муслиманима? Може ли та оптужба да значи нешто друго осим жеље да се изравнају стари рачуни, за-

доказа.

Нису само оптужене све владе у исламским или арапским државама већ и сви исламски народи, укључујући Арапе, и све партије, државе и владе чијом политиком нису задовољне САД, чија политика и чији ставови посебно нису пријатни Америци, или јој сметају зато што позивају на ослобођење Палестине и заустављање америчке агресије на Ирак, и на приврженост њиховој независности и националном наслеђу. Свако ко је изненађен овим реалним закључцима, мора да размисли о овоме: САД су објавиле рат. Од самог почетка су и ишли ка томе, јер су они који су тражили, коначно и добили повољну прилику. Додељена су потребна средства за рат. Да ли сте икада чули или прочитали, у ближој или даљој историји, да држава објављује рат чак и пре него што одреди непријатеља? Прилика да се одреди држава против које ће започети рат искрсла је са инцидентом који се догодио. Још није познато да ли га је извео спољни или унутрашњи непријатељ, јер би тако рат који је објавила Америка престао да буде резултат инцидента. Пре је инцидент тај који је послужио да се створи повољна прилика да се започне рат, који није резултат инцидента ни у ком случају. Неко може да тврди да је то суштина инцидента, степен бола и збуњеност коју су амерички званичници осетили због онога што је њихов народ пропатио, и што је навело америчко руководство да објави рат. Патња народа није проузрокована самим инцидентом већ неуспехом власти која је била преокупирана припремањем завера, убиства и саботажа против држава широм света и слободољубивих народа. Пожурили су да објаве рат тако да нису оставили ниједну другу могућност осим те.

Још једном истичемо – да ли ово може да буде разлог и основ да се прогута оптужба и одлуке које су уследиле? Зашто то онда не може да буде основа и за остале такође? Ако љутња и бес, а не претходно размишљање и планирање доведу САД до одлука о рату, зашто онда не очекујете неког ко ће да усмери ватру на њих под притиском сличних околности или опасности? Још једном наглашавамо да америчка администрација и њихови савезници на Западу који су против Арапа и муслимана, сада и у прошлости,

или боље рећи против света, (све арене сведоче о бичевању које спроводи ова алијанса) треба да се врате разуму пошто су имали моћ којом су располагали, и помоћу које су се ширили до степена који је уплашио оне који су га искусили. Достојанство, суверенитет отаџбине и слобода искреног човека, неприкосновени су као и остале неприкосновене ствари које подржавају прави муслимани и Арапи. Ако је ово реалан опис претходно осмишљених намера и тежњи, које су довеле до одлуке о рату против Арапа и муслимана, док страна која је донела одлуку чека на изговор да објави рат, и може да га покрене против оних којима време откуцава, може ли ту било ко, осим свемоћног Бога да их заустави? Било ко осим воље народа, након што постану потпуно свесни, након што спознају и ушлапе се Бога, након што поверују у Њега. „За нас Алах је довољан, и Он најбоље контролише ствари” (Свети Куран).

Људи више не верују паролатама САД. Чак и када Америка каже да је против тероризма, то није у складу са међународним правом, већ у складу са њеном вољом да принуди свет на шта год хоће и одбије оно што мисли да би могло бити болно за њу. У прилог томе је и ово – да ли САД могу да кажу својим грађанима колико је много организација у Америци које раде против својих земаља? И колико њих би могло да се прогласи терористима ако се не користе дупли стандарди? И колико њих се финансира јавно а колико тајно? Колико се њих који су оптужени за убиства и крађе у другим земљама сада налази у САД? Ако Америка представи овај инвентар свом народу и свету, и ако почне да користи један аршин и једно правило према својим посредницима и према онима које назива својим пријатељима, и ако започне јуриш против ционистичких убица одговорних за убијање Палестинаца у окупираној Палестини, и у Тунису, и у Либану, и ако оптужи своје тајне службе за оно што су починиле у специјалним акцијама и за убиства којима су се хвалисали, само тада неко може да поверује у нови амерички слоган у који Америка покушава

да их увери. Само тада постаје легитимно тражити од света да ради оно у шта Америка верује да је корисно за њену безбедност, и за безбедност читавог света.

Ово је прилика да се у јавност изнесе мишљење чије је време дошло. Адресирано је народима САД и западних земаља. Ционизам планира да доминира светом још од добро познате Конференције сазване у Базелу 1897. године. Од тада ради у том правцу. Постигао је успехе у контролисању финансија, медија и трговачких центара у вашим земљама, у центрима који доносе одлуке. Али њихова доминација још није потпуно и коначно испуњена. То може да се оствари једино када се две небеске вере из два највећа светска блока баце у сукоб. У супротном, ционизам ће порећи оно што је испуњење његових амбиција. Водећи умови ционизма зато раде на сукобу хришћанства и ислама под претпоставком да ово и само ово може да обезбеди шансу за доминацију светом, када се отворе нове могућности. Може ли бити боље ситуације од оне када украдени пас пронађе своје домаћинство које је преплављено тугом толико да пас може да добије оно на шта је бацио око, оно што му изазива апетит? Да ли ће разуман човек на Западу да буде свестан тога или ће ционизам да их распамети да би постигао своје циљеве?

**4. ПОРУКЕ ИНСПИРИСАНЕ
БААСОВСКОМ ИДЕОЛОГИЈОМ И
САВЕШЋУ УПУЋЕНЕ СИНОВИМА
НАШЕГА НАРОДА,
ОБЈАВЉЕНЕ У ДНЕВНОМ ЛИСТУ
АЛ ТАУРА 24. септембра 2001. године**

У име Бога, најсаосећанијег и најмилосрднијег.

Као прво, овим не бранимо никог и не нападамо никог. Само износимо речи правде које нам наша дужност и служба налажу да саопштимо нашем народу и отаџбини.

Друг Предсеник Садам Хусеин је до сада упутно два отворена писма народу Сједињених Америчких Држава и европским народима и владарима и у њима изнео своје гледиште о томе шта ваља чинити човечанству па и нашој држави. Узео је слободу да то учини, онако како је Господ дао слободу елити, онима који заузимају

положаје и преузимају одговорност, онима који ће полагати рачуне за своју улогу и дела на Страшном суду више него други. Заправо, они ће први морати да дају одговоре на питања када Господ Свемогући почне да испитује. То је стога што они који преузимају одговорност у име свога народа први одговарају, бар тако ми верујемо на основу древне културе нашег народа коју смо наследили и на основу његове улоге у ширењу вере, од којих је последња порука истините религије ислама. Пресуда ће на Страшном суду зависити од утицаја и власти коју је сваки појединац имао. Свемогући Бог биће строжи према онима према којима је био дарежљив у земаљском животу, него према онима који су живели у немаштини, сиромашни имају утеху што је немаштином њихова вера искушавана. Ако су били стрпљиви у време страдања, славиће. Ако нису, судиће им се према ономе колико се

нису држали Речи Божије, а онима на водећим положајима, њима ће се судити према мери њихове одговорности, утицаја и моћи. Што се тиче говорења истине, никоме неће бити опроштено ако то није чинио, или ако није одвајао правду од неправде и речју и делом онако како заповеда пророк Мухамед (нека је мир с њим).

Ако неко види злодело, нека га промени својом руком. Ако не може руком, онда саветом, ако опет не може, онда срцем и то је најмањи израз вере.

По пророку Мухамеду (нека је мир с њим), тај најмањи израз вере није намењен онима на високим положајима, богаташима и силницима које сматра чуварима народа и отаџбине, већ само немоћнима. Владари и они који на високим положајима служе вери, или је проповедају, морају се својеручно обрачунати са злоделом, или барем морају учинити напор који ће их спасити пакла, а то је да дају савет да се не чини зло.

Дакле, ово што желимо да кажемо, није да бисмо некога грдили, нити да бисмо били злонамерни према некоме. Само желимо, правде ради, да кажемо како ми видимо ствари, да бисмо барем у најмањој мери удовољили

тренутку пресуде. Нека ограничења Куранских стихова нису речена једном суром или једним стихом. Нити се своде на једну Хадиту (Пророкову изреку). Ситуација понекад захтева призивање и пребирање по сећању многих цитата из светог Курана и Суна. Чак и дубинско понирање у суштину некадашњих преседана и полупреседана где су се ивице правде и неправде преклопиле, може донети многе конфузије у многим областима тако да се неверник побрка са муслиманом, дихад са тероризмом, а неправда са борцем против неправде. Препознавање ваљаног тумачења од стране праведника и повезивање са нашим временом постаје опасна пучина за оне који не желе да им пламенови накла прогутају очни вид и утробу.

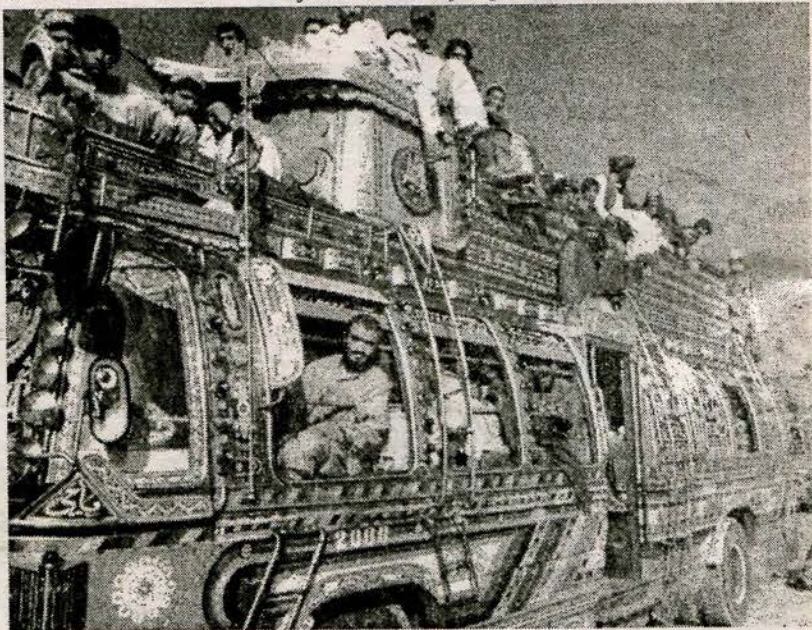
Народи широм арапских земаља, у готово свим исламским земљама, доживали су кризу поверења у своје владаре и учитеље Ислама који су издавали фатве (верска правила) и заузимали високе положаје у тој области. Та криза поверења стара је столећима, још откад је свећа просветљења угашена у Багдаду а непријатељи вере супротставили се исламској религији, или кад су они без религије почели да колонизују и заузимају арапске земље и исламски свет. Нажалост, Отоманска империја током 400 година није учинила ништа позитивно чиме би премостила јаз настао кризом поверења.

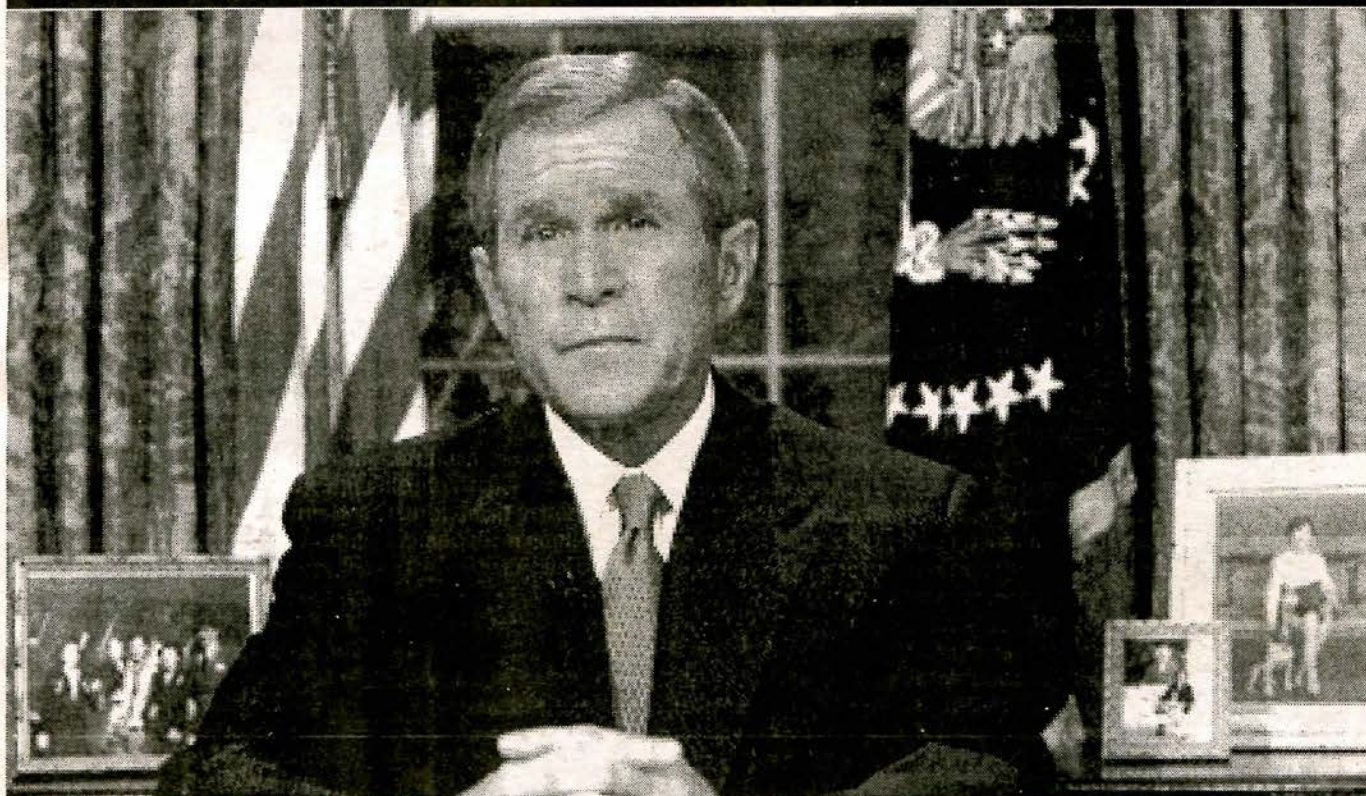
У ствари, она је тврдећи да влада у име Ислама газила суштину онога у име чега је владала и тиме проширивала јаз, тако да је постало немогуће премостити га. Од тога су имали користи они који су Отоманској империји желели све најгоре, тако да се она потпуно распала после Првог све-тског рата. Тиме је она неминовно пожњела оно што је посејала, због политике потурчивања, да не говоримо о другим стварима у чије детаље сада нећемо улазити. Са доласком епохе такзованих националних држава, којом је Запад заменио Турску као империјалну силу, тадашње јавно мњење је прихватило идеју релативног

Господу и његовом гласнику. Имаћемо утеху да смо барем покушали да изнесемо своје мишљење.

У једном од својих писама западним народима, друг Садам Хусеин каже да су владари Америке исхитрено објавили рат, не проверивши ситуацију. Срљају у рат, а нису стали да размисле. Могли су да кажу шта хоће и да објаве шта хоће, чак и рат, коме год хоће, само да су се прво међусобно усагласили.

То исто важи и за неке Арапе, од којих неки носе титуле шеика и учитеља Ислама. Ни они нису сели да размисле о добру и злу, онако како налажу основни принципи вере у којој је право одлучивања одређено оним шта кажу књиге, а нису то учинили ни према онима које је Америка оптужила у афекту. На њих је Америка мислила кад је објавила рат. Чак и када се у таквим стварима придржавамо Курана, треба време да учини своје. Не можемо одлучивати на основу цитата из Курана које је неко од њих запамтио, или на основу онога што некоме падне на памет у

одвајања политике од религије, с обзиром на то да је Отоманска империја, чији смо део били, ишла толико далеко да је настојала да забрани арапски језик, језик Курана, занета илузијом да ће на тај начин покорити Арапе.

Интелектуалци у арапском свету мирили су се са тим да би повлађивали колонизаторима, а и стога што нису били кадри да одрже равнотежу између предуслова за државну политику тих полусателита, иако су директне колонизаторске форме биле елиминисане под притиском права старијега, а да и не говоримо о другим разлозима због којих се морало удовољавати расположењу народа.

Интелектуалци су се мирили са одвајањем политике од религије јер им је политичка власт налагала једно, а религија диктирала друго у светлу своје јуриспруденције. Међутим,

ниједно друштво није у потпуности прихватило одвајање политике од културних коренова, где спада и сама бит религије. Они нису прихватили западни прагматизам одвојен од праведности. Нико није хтео да има недисциплинованог владара какви су они на Западу, где он и његови следбеници и породица наступају потпуно супротно суштинским обавезама религиозног човека.

Упркос прогресивним гледиштима која су делимично формирана понашањем и слоганима неких политичких покрета који су доминирали на ширем нивоу, они нису успели да утичу на оно што је дубоко укоревљено у религији народа и држава, на оно што је засновано на вери и вечној традицији синова нашег арапског народа. Ти покрети су имали некаквог утицаја на социјалну арапску исламску

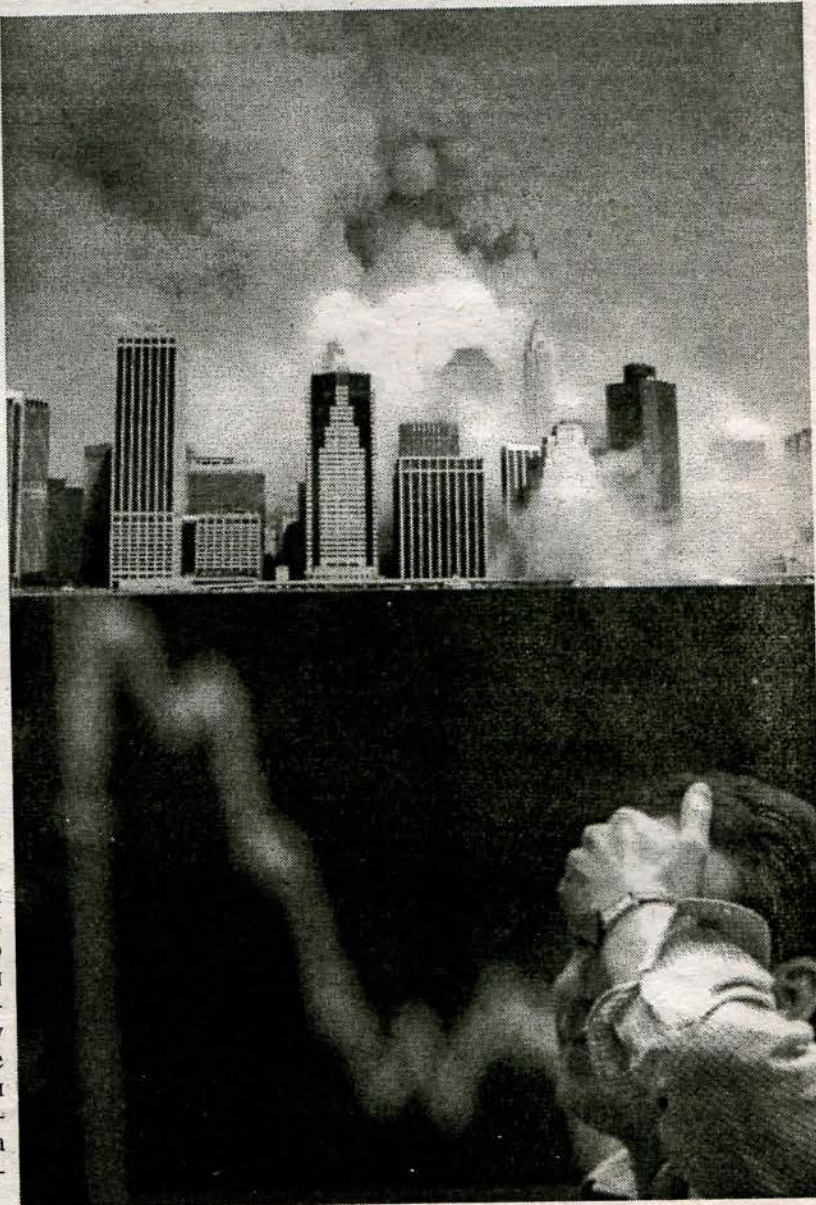

у врата желе модеран Авганистан.
 Дакле, исламски народи и државе нису напустили суштину, значење и вредности религије, поготово њене темељне принципе, међу којима је најважнији залагање за правду, а против неправде, подршка угњетенима који се боре за своја права против угњетача и који говоре истину, а не лажи, љубав за праве вернике и непружање подршке неверницима против Муслимана.

Кад је арапски национализам био у успону, са његовом политичком струјом која подсећа Арапе да су они један народ који има право да се уједини, узор је био Абдул Насер, честит и уравнотежен човек, каква је била и његова породица. У приватном и јавном животу они су били готово посвећеници који су током педеситих година прошлог столећа ставили себе на располагање народу, без обзира на разлике које диктира

ситуацију захваљујући делимично аршинима Совјетског Савеза док је био на врхунцу о прогресивним значењима, поготову подршци Египту и Абдел Насеру на почетку ционистичке агресије на Египат 1956. Међутим, идеје западног империјализма и популарно расположење које је одбацивало марксистичку идеологију по којој је религија опијум за народ, затим одсуство чувара који би елиминисао збрку и одвојио добро од зла и на речима и у делу, све је то довело до рађања политизованих верских покрета који су имали чисто политичку перспективу која се у основи ограничавала само на борбу против марксистичке идеологије и совјетског утицаја оличеног у комунизму... То је био важећи феномен на Арапском Машрику (оријенту), али не и у Арапском Магребу, све до педеситих. Тако је било захваљујући чињеници што је независност од отоманског империјализма, а касније од западног империјализма стигла раније у Арапски Машрик, а са релативним закашњењем у Арапском Магребу. Ислам је играо кључну улогу у оживљавању и имунузацији арапске свести и притом подигао спремност за борбу код заговорника независности. Сажет пример тог је Алжирска револуција и њена победа над француским империјализмом.

Да заокружимо. Ми кажемо да народи и државе који држе Ислам нису одступили од суштине своје религије и наслеђа које је на њој било базирано у сваком периоду историје од оног дана када су примили веру. Зато никад нису правили компромис са египатским краљем Фаруком онда када је претерао, нити са ирачким Абдул Илахом, нити са иранским шахом у Ирану. Исто тако, нису правили компромисе са многим владарима који су задржали форму религије онакву каква је њима корисна, а одбацили су њену револуционарну и прогресивну суштину. Тако је настао револуционарни Јемен. Постоје и други примери, међу којима је и краљ Авганистана који је наишао на контрапродуктивну примедбу да краљ влада на старомодан начин, док вође пре-

политика и власт. Те ствари су биле неспојиве. Није било моста који би премостио јаз: Баас је остао на једној страни, Абдул Насер на другој.

Арапски политичари су се по правилу понашали као да их се то не тиче, а тако су се држали и неки учитељи Ислама. Нису се упуштали у то да говоре праве ствари, иако су морали. Сматрали су да је то немогуће у њиховом положају. Тиме су чинили велику грешку јер су допринели условима који су довели до инцидента који је погодио Америку 11. септембра 2001.

Ниједан облик фанатизма не рађа се из чиста мира, већ је реакција на неправду и мутне акције које се обављају у мраку. Фанатизам се не рађа из добро промишљених акција код којих се добро види и чује све што треба, тако да се одлуке доносе смирено и уравнотежено било да су везане за елиминисање пристрасног приступа или за побољшање целе стварности у смислу квалитета и схватања.

Можемо да наведемо примере неуравнотежених и непоштених понашања у арапском социјалном животу или исламским друштвима генерално говорећи, која су довела до неуравнотежених и непоштених одговора. То је прво кренуло из одређених кућа и породица чији су чланови претерано копирали модерно западно понашање. Други су на то реаговали фанатичним изолационизмом под изговором да то чине с правом на бази религије. Они су мислили да ће својим ригидним понашањем и делом створити узорне примере. У њиховим кућама није било места ни за трачак модерног живота, иако су могли то себи да приуште. Они су опседнути реакцијом на оно што је површно у цивилизацији и тиме стварају личности и појединце лишене дубоког разумевања, које је основа за веру којом се задовољава и Бог и људи. Такво понашање постоји и на нивоу држава. Међу најистакнутијим примерима је онај који са-

да спонзорише религију у Ирану, а који је дошао као директан одговор на понашање шаха који се супротстављао било каквом повезивању Ирана и религије са арапским светом. Кад су успели да заузму власт, они су прибегли фанатизму, што урођеном што стеченом. Али заборавили су на право изворног арабизма и на његову водећу улогу у религији. И починили су познате грешке. Ми не искључујемо могућност да се Иран једног дана суочи са реакцијом на то, са нечим у виду шахове владавине. Јер оно што се критикује у талибанском феномену, његова религиозна политика и поступци у спољној и унутрашњој политици, није ништа друго него реакција искрених верника на комунизам који је био дошао да укине религију и да тиме наводно уведе друштво у материјални и социјални прогрес и да земљу извуче из заосталости. Међутим, он се преварио у процени да оно што је комунизам постигао у тадашњим немуслиманским земљама, или муслиманским али не народном вољом и без ослонца на арапске исламске земље тог времена, може да се постигне у независној исламској држави која се ослања на арапске Муслимане. Тиме је комунизам учинио кобну грешку. Својим атеизмом он је утицао на појаву свих тих религиозних покрета који су му се супротставили у Авганистану и на крају га поразили. У тој клими је настао талибански покрет и досегао форму какву данас видимо и о којој слушамо.

Поново истичемо да смо ми Арапи један народ. Иако је наше народно биће формирано пре појаве Ислама, колективна одговорност и колективна државотворна свест стварала је један народ који добија водећу улогу у ширењу хуманизма и изградњи нове културе, тек са доласком Ислама. Прихватањем вере, прихваћена је и улога у ширењу Ислама Левантом, затим и у Ираку, а потом и стварање цивилизације не само у име државе него и у име колективног

учешћа у њој, без обзира на познату улогу присиле у томе. Та цивилизација је, својим новим значењима и вредностима, брзо створила народ који у свим својим државама размишља и реагује на исти начин. Он се, дубоко одан вери, понаша као једна породица, тако да се неспоразуми врло брзо решавају и не представљају проблем на путу мобилизације друштва, нити чине препреку на путу,

Међутим, са доласком западног империјализма који је односе међу Арапима и муслиманима уређивао споља, потпомогнут ционизмом под плаштом империјализма, настају размимоилажења која су онемогућавала јединствен наступ према заједничком циљу. Та размимоилажења су се испољавала у настајању многих аспеката арапског живота по узору на западне форме, у уставним и правним системима, у државама и владама, у односу грађана према држави, у правима и обавезама држава и правима и обавезама грађана. Деоје и размимоилажења такође су почеле да утичу на развој појединих држава и на кораке које су предузимале, тако да се оне нису развијале симултано или барем приближно исто. Почело је да се шири секташтво. Вера није могла сама то да спречи. Секте око којих су се муслимани окупили након стотина година током којих се вера укоренила и присајединила са државом и друштвом, одговарале су традицији оних који су имали своја тумачења супротна онима око којих би се муслимани могли окупљати.

Кад су Арапи и муслимани већ ступили у период народне политике, у смислу у коме су сви народи приморани да је разумеју и да раде у атмосфери, свака нова секта измишљала је тумачења по којима је њихова окосница политичка, а не верска интерпретација. Пошто су стране државе и владе тражиле маске за ширење свога утицаја, скривале

су се иза тих секти да би постигле свој циљ. У сваком случају, свака од њих је барем у некој фази, речима или делом настојала да подстакне поделу међу народом у који се убацила. На тај начин су, а томе је допринео и њихов неарапски начин размишљања, отомански Турци прихватили једну врсту секте, или неколико секти, а тако су учинили и Персијанци или Иранци.

Када је конфликт прерастао у турско-ирански у појединим арапским па и неарапским исламским аренама, Иранци су, боље рећи они који су њима владали, покушали да промене секту. Тада су приморали већину иранског народа да прихвати нову секту, коју Турци нису хтели, како би сваки народ остао у свом рову не само на пољу политике и државних амбиција, већ и по питању секти. Секте су удаљавале тумачење вере од арапског менталитета који је настројен да чува суштину вере и ваљано понашање верских учитеља, и усмеравале тумачење на колосек ривалства, чак и сукоба, како би ослабиле народ и осујетиле његову мобилизацију у једном правцу и ка једном ставу и да би тиме ослабио његов дух.

Саудијци су крајем деветнаестог и почетком двадесетог века осмислили посебан приступ, имајући своје мотиве и ослањајући се на странце да би остварили своје политички обојене циљеве на Арапском полуострву. Оно што је Мохамед бин Абдул Вахаб покупио из разних извора названо је вахаби сектом, јер је управо то и била. Њега су подржавали Британци јер им је одговарао њихов утицај на политичаре. Затим су, а то траје до дан-данас, тај посао преузели Американци, кад год се стекну услови да се преузме власт од елите којом влада Хиџаз и Ибн Рашид који је некада владао Хаилом и другима,

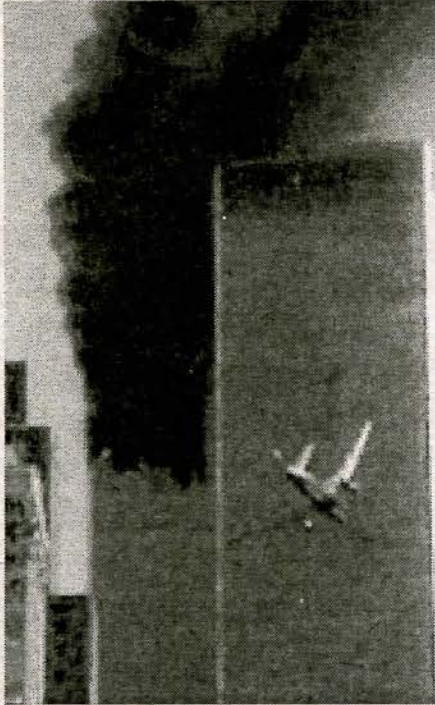

Зато је за Арапе Ислам не само последња религија, последња религија ради које су узели мач и понели барјак да би је проширили у све делове Земље, него је то и трајна вредност њихове државе и у економском и у друштвеном смислу и смислу традиције ратовања против атеизма и паганства. Основа исламске вере, онако како је виде Арапи заснована је и развила се из дубоког религиозног поимања. Арапско поимање религије није само страх Божији и вера у Бога, него и свест чувара религије и вође који ће платити веровање потоцима крви и бити први који ће посећи отпаднике и штитити веру мачем и пронети је где год је то могуће, као у време Умајада и Абасида. Арапски став према отпадницима, према онима који вију барјаке других држава, није исти као код неарапа. Они су, у сваком случају, ригорознији, жестоко кажњавају и не трпе никакве облике лажног понашања и шарлатанства од стране оних који су дужни да се понашају и да говоре у складу са суштином религије и њеним критеријумима.

Исто тако, арапски однос према религији уопште, не само према религији Ислама, па сходно томе и према верској разноликости кроз историју и судбином и непријатељима с којима су се сукобљавале, разликује се од западног односа. Запад се одушевио Исламом тек кад су га Арапи одбранили, то јест пророци и следбеници, и религија је пренета и на Запад. У то време Ислам није само религија Арапа, њихов избор за везу између земаљског живота и Господа на небесима, то је уједно и њихова славна историја, њихова изванредна цивилизација и вечно наслеђе. У томе лежи објашњење зашто је верски центар на

Западу остао нем према ембаргу који је Запад увео против Ирака. Проговорио је тек након много година. А и кад је то учинио, то је било у стилу компромиса и није допринело заустављању рата, не само у Ираку, него ни осталих ратова које Запад режира изван својих граница, поготову ратова против Арапа и Ислама уопште. Штавише, свештеници су често учествовали у тим ратовима... Да ли су арапски званичници и арапске исламске верске вође рекле ишта о овој теми пре догађаја у Америци 11. септембра 2001, о којима су се прво изјаснили са верског и политичког становишта? Или су нас наводили да на то гледамо као на изолован случај? У суштини, они су се уздали у свој начин размишљања. Они препознају шта је добро, а шта зло у речима и у делу и увек имају на уму да суштина вере за Арапина није само Божија порука која им је стигла преко Пророка Мухамеда бин Абдуле, него је то њихова величанствена цивилизација и историја и њихова бесмртна традиција такође.

У сваком случају, верска борба у арапској отаџбини, разним покретима и трендовима па и ставовима појединаца, вођена је против арапских владара уколико су одступали од вере, или ако се нису понашали у складу са вером, као што је био случај са краљем Фаруком, који је у једном периоду свог живота сањао да постане емир свих верника... Испоставило се да се приклонио Бахајској вери која је повезана са Цафари сектом, и при том је кришио верске критеријуме. Шах је добио оно што је заслужио. Има толико много примера, да нећемо замарати читаоца тим детаљима. Браћо, у државним сукобима не судите пребрзо и не предузимајте политичке мере супротне вољи народа и Државе.

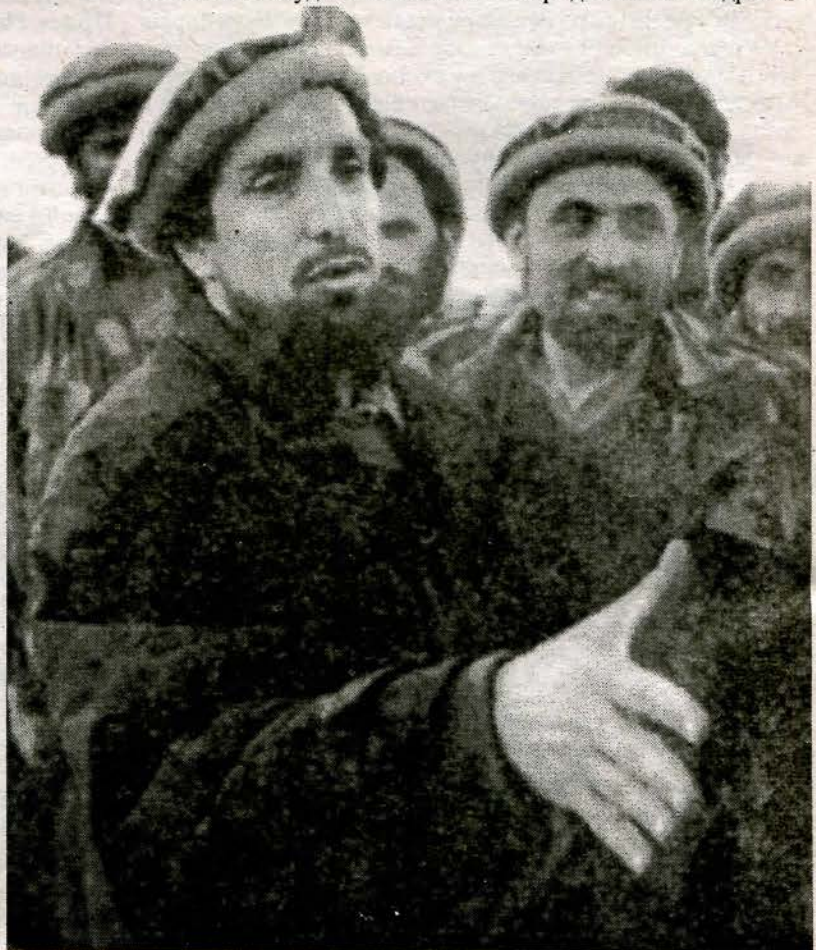
Трикови појединих верских главешина који упућују жестоке фатве против многих религиозних људи и читавим државама, на крају ће их лишити сваког утицаја.

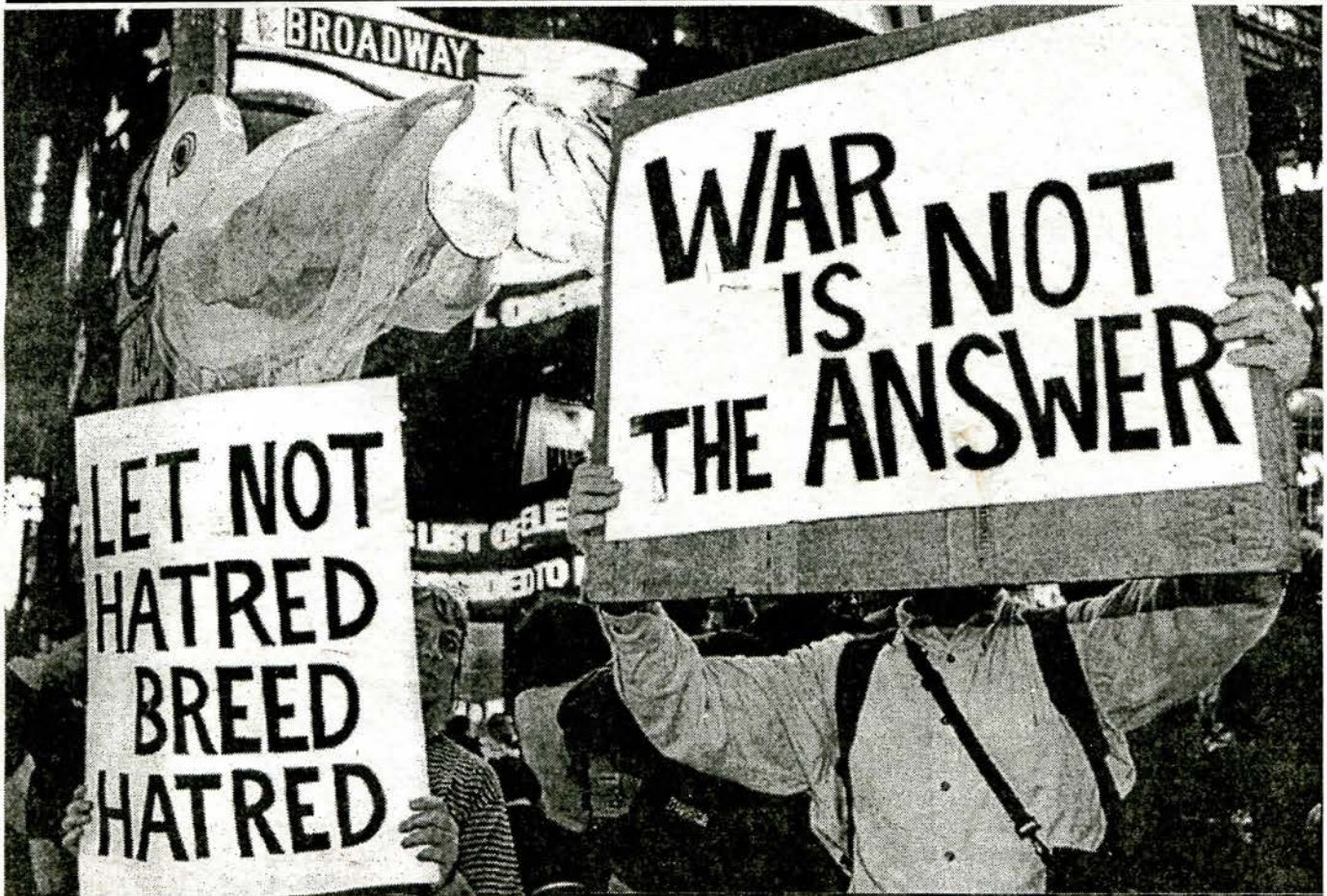
Пошто су они и њима слични остали на својим положајима, владар ће изгубити и најмању везу и утицај преко њих на праве вернике и њихова верска опредељења.

Верске главешине су некада, док нису постали политичари и манипулатори, били спона између владара и народа.

Када владар на овај или онај начин изгуби везу са националним обележјима у оквиру религије, која не одговарају тежњама и плановима странаца, и са народом и са његовим тежњама засновним на вери, наслеђу, култури и историји, реакција народа ће бити озбиљна, а њој ће се повиновати и верске старешине. Врло лако се може десити да реакција буде хаотична. Пароле народа и екстремних верских вођа биће истоветне, њима ће се бранити вера од фалсификатора историје, историја и наслеђе од уљеза. Тако ће султани и њихови учитељи који носе верску одежду бити разлог хаотичне реакције. Чинећи то, они доприносе стварању екстремизма и у верском погледу и у понашању, као што је својевремено дошло до тога да су Арапи допали у руке западњака и Запада са минималним

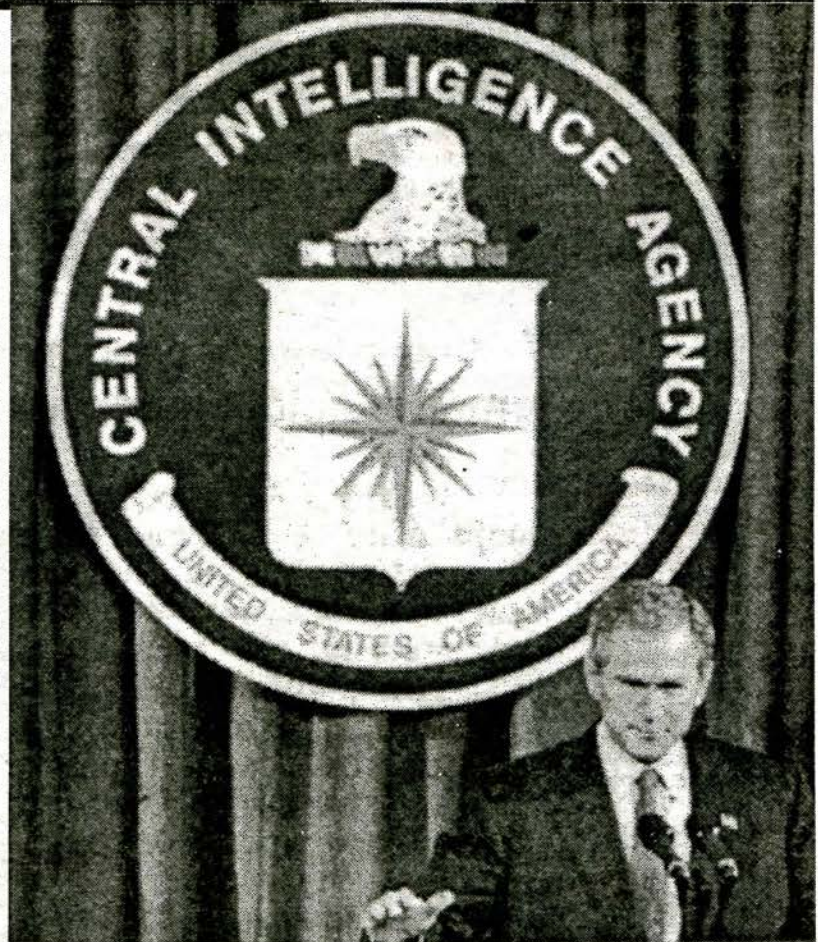
разумевањем за цивилизацију, наслеђе и историју Арапа и муслимана, што је такође резултирало екстремизмом. Арапи и муслимани не би били једини губитници у појединим аренама и временима. Штавише, Запад би био на губитку када би нестала клима дијалога и природна средина за размену добара на равноправној основи и уз елементарно поштовање људи и независности народа и њихових држава.

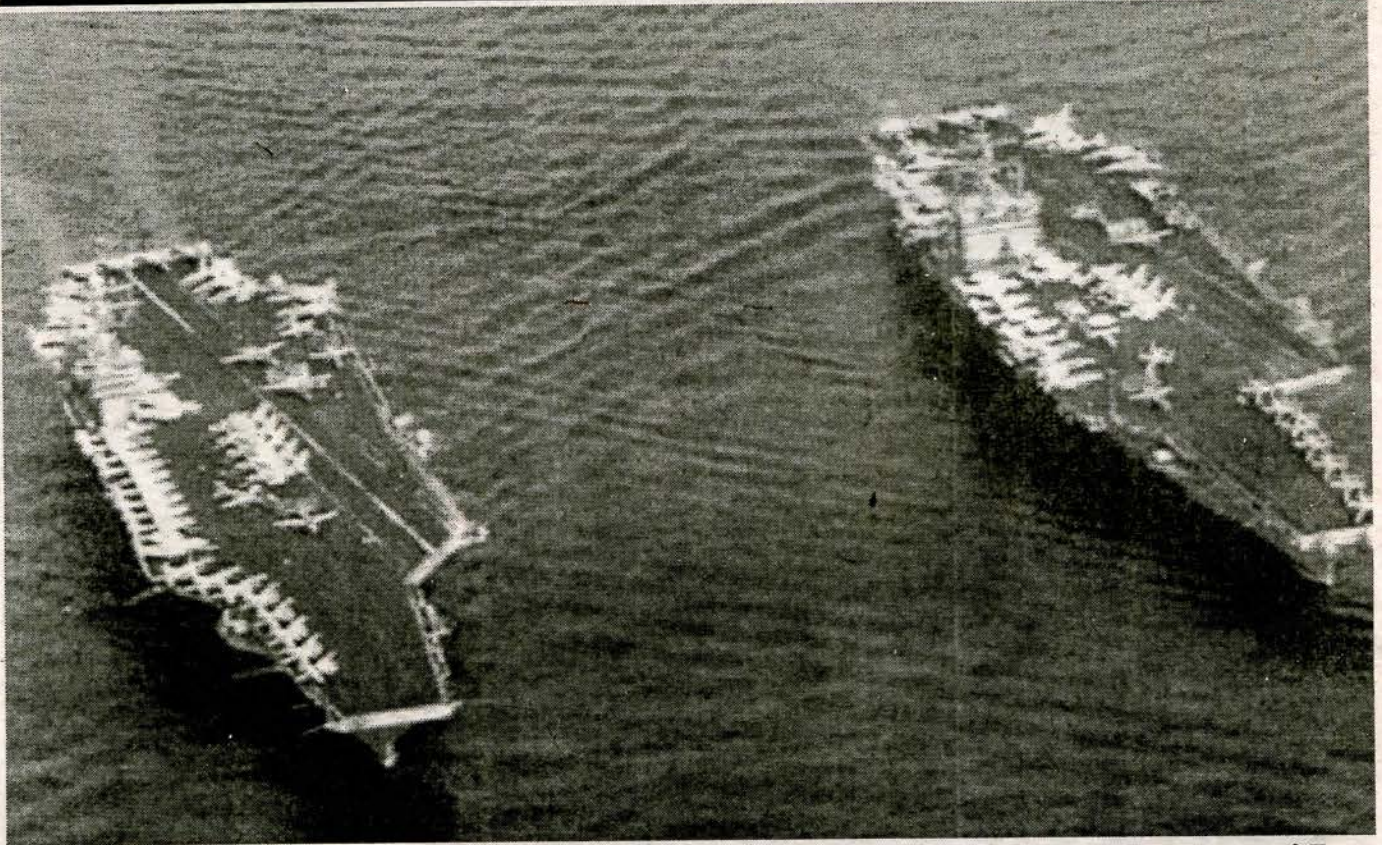

Неко може да постави питање како то да БААС партија тражи овакве ствари док уједно предводи национални марш? Наш одговор је да је наша партија истинска национална партија. Она није неодређена између религије и неког другог избора. Напротив, она се искрено противи свему што је супротно вери. Идеологија БААС-а базирана је на томе, идеологија која се залаже за оживљавање визије једне државе арапског јединства која би се простирала од Атлантског океана на западу, до Арапског залива на истоку. Ми се за то залажемо на основу чињенице да је наш народ темељен у вери, у својој историји, традицији, цивилизацији и да је један. Наша држава Ирак поступа према тим уверењима и према религији. Она не прибегава тумачењима појединих секти, она не пристаје да буде само једна група међу многима које се гложе и ругају се туђим идејама, као што то чине секте. Ми нећемо да разлике међу сектама постану разлог да нашу честиту националну државу Ирак одвојимо од виталне везе између ставова и дела. Наше схватање принципа економије, политичких и социјалних питања не подразумева одвајање народа од суштине религије.

Наш став и наши поступци су од почетка рашчистили све несугласице у залагању за Арабизам и оним што Арабизам доноси његовим синовима. Рашчистили смо све противречности у вези са обавезама честитог човека и напуштања принципа вере у разрачунавању са деспотима и ционистичким империјалистима који узурпирају права држава.

Због тога смо учинили овај напор и због тога позивмо све Арапе да рашчисте све противречности између њихових националних и верских осећања. Тиме ћемо можда удовољити Господу и народу и држави. Али нећемо удовољити странцима, империјалистима и ционистима. Зато човек мора да се определи.

У том смислу, Ирак је једина држава која се придржава суштине религије - Курана и Пророкових Суна у свим фазама школовања. Зато има три милиона студената који на часовима проучавају религију. Додајте томе државни и партијски кадар и судије. Остало је препуштено онима који могу имати своју интерпретацију, у зависности од секте. Ми због тога одржавамо дијалог са верским старешинама, али не прихватамо њихова тумачења у државним стварима. Ми нећемо од њих да правимо декоративне елементе. Али смо у сваком случају огорчени на оне који примају новац или политичке инструкције од странаца, или имају везе с њима.

То је наше уверење. И на то нас је наш народ у целини заветовао. Од бога тражимо помоћ и успех.

5. ОБРАЋАЊЕ ПРЕДСЕДНИКА САДАМА ХУСЕИНА НА 46. СЕДНИЦИ КАБИНЕТА, 7. октобра 2001. године

У име Бога, најсаосећајнијег и најмилосрднијег.

Председник Садам Хусеин председавао је 46. седницом Кабинета. Савет министара је размотрио развој међународних догађаја и претње које упућују Американци. Следи део из обраћања његове екселенције:

Америчке „демократске“ одлуке спроводе се или путем претњи или путем подмићивања... Они кажу: Ми поштујемо другачије мишљење, али ако се не владате како ми желимо, бомбардоваћемо вас. Ако будете наши савезници даћемо вам паре. Каква је то демократија! Демократија по њиховој дефиницији... Тврде да имају делиће доказа које су дозволили Пакистану да види. Ако имају доказе, зашто не допусте целом свету да се у њих увери, како

би својим ставовима и аргументима дали чврстину? Да ли то значи да ће убудуће, ако Америка буде желела да оптужи било коју државу, бити довољно да каже – ја имам довољно доказа да започнем рат против ове или оне државе, ове или оне групе... Да ли би то могла да буде нова традиција западне демократије?

Ако би оваква изјава била дата против западне државе, била би одбачена чак и ако сви небески анђели дођу да сведоче. Али када се оптуже арапска или исламска држава, довољно је да се један једини земаљски ђаво појави и са најкрхкијим фрагментима доказа. Њих би узели као основ за своју тврдњу све док обезбеђује изговор за ударе и уништавање Арапа и муслимана. Ово је флагрантан пример неправде. Постоји општа несклоност да се окрене мудрости како би свет живео у сигурности, стабилности и просперитету уместо да буде под сталним шокovima изазваним ратовима, агресијама и насилништвом...

Они се не труде да се запитају да ли желе да своје могућности употребе за манифестацију злобе и осветољубивости... или ће их применити да свет учине сигурним и стабилним. Само одговор на једно од ових питања може дефинисати смер чији су резултати могли да буду схваћени од самог почетка. Наравно, ако је циљ светски мир и сигурност и живот у једнакости, без агресије, овој тврдњи се може противити само Сатана.

Ако је то прилика да се да одушка дубоко усађеној мржњи, да се изравнају рачуни, они не би могли да се домогну онога за чим теже и точак би наставио да се окреће: освета и противосвета, удар и противудар, агресија и противсредства за наношење зла. Тако ће иста ситуација и даље трајати. У ово време, на овој тачки историје, ако империјализам не постави себи ово питање и не одговори на њега с мудрошћу, чак и његов историјски утицај би, по мом мишљењу, могао бити на прекретници... Ја не могу да кажем да ли су удари на Њујорк и Вашингтон америчка или неамеричка акција. Ја не оптужујем нити одбацујем оптужбе... Ја чак и не знам ко је то извео.

Сви имамо нека осећања поводом оног што се догодило у тој земљи. У појединим особама могло би да дође до прелома као одговора на наношење зла. Али, зар особеност зрелих лидера и званичника није да, након што се прашина слегла, почну да траже разлог који је подстакао оне за које они сматрају да носе кривицу? Шта их је навело да донесу ту одлуку или да употребе таква средства? Штавише, њихов говор не би требало да буде у супротности са логиком или мудрошћу. Напоследку, мудрост није слабост, већ снага, мада не одриче употребу силе, али само када је исправна и када се служи исправним средствима.

Како ја то видим, промењена је тактика, али не и основни правац америчке стратегије. Ова тактика води свет ка једној од две опције: или си са Америком или си јој непријатељ. Ко се може сагласити са Америком када чује њен начин размишљања? Који би прави човек на то пристао? Не би, чак и ако није сагласан са њиховим размишљањем које гласи: када ти једном понудимо мито, пристаћеш да будеш са нама, иначе, гађаћемо те бомбама да би био, односно да би морао да будеш. Ова врста аргумената умножиће њихове непријатеље. Чак би могла бацити сумњу и на њихове пријатеље.

Они који желе да буду пријатељи Америке бивају оптужени од сопственог народа. У прошлости, неки од америчких пријатеља су говорили да једино можемо да бирамо хоћемо ли бити пријатељи Америке или бившег Совјетског Савеза. После распада Совјетског Савеза Америка је почела да своју политику води са таквом ароганцијом и таквим наступом, да је свако ко се представља као њихов пријатељ оптужен од сопственог народа који га пита: зашто би желели да будемо њихови пријатељи? Да ли због њиховог морала, мудрости или програма подршке људима и очувању безбедности у свету?

Сједињене Државе су похлепне, арогантне, експлоататорски и непријатељски настројене према другим народима. Зашто бисмо били њихови пријатељи? Ствари су постале још горе. Почели су да од одређених влада и муслиманских научника, ударајући их чекићем или их под-

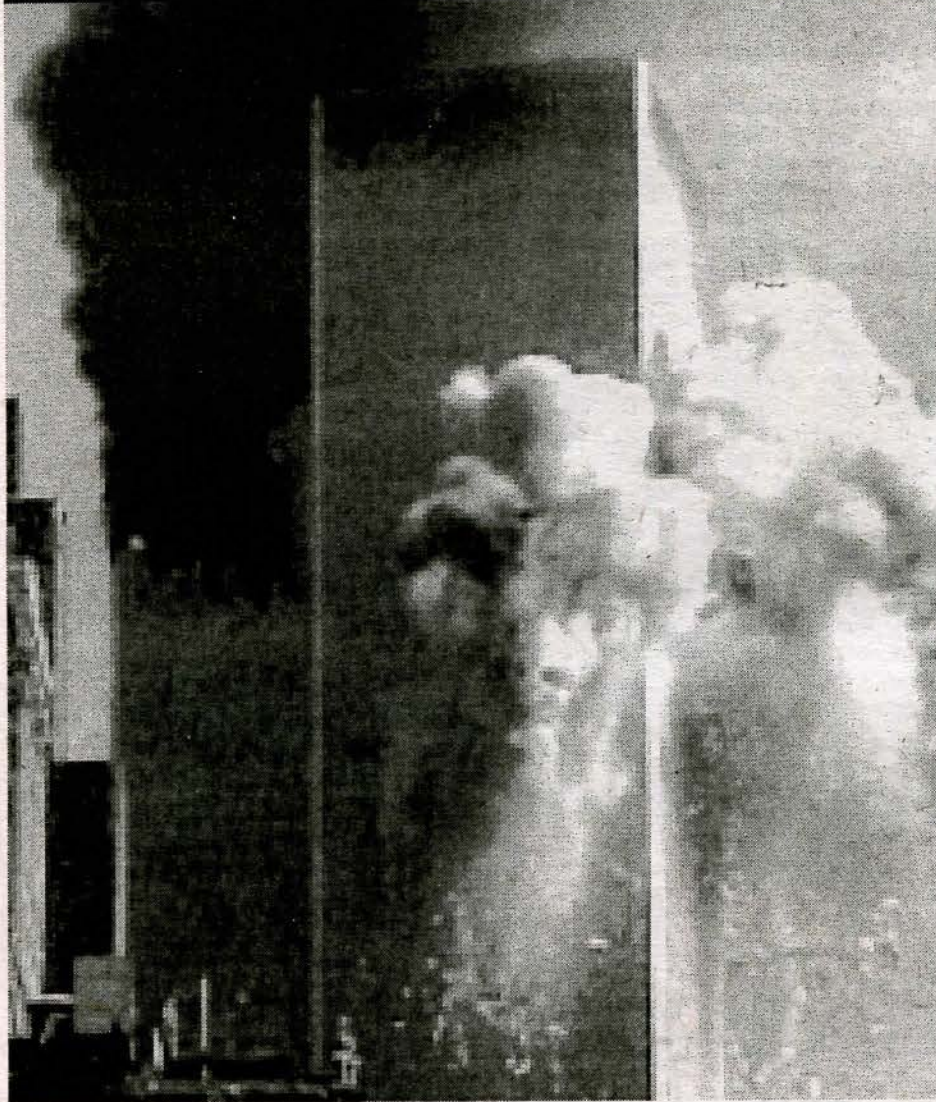
мићујући, захтевају да кажу: ми подржавамо Америку. Дошло је дотле да су чак и остаци осредњих веза између владара и народа постали све склонији кидану када је виђена лажљивост, слабост и одступање од праведности код овог или оног владара или свештеника.

Ово значи да је процес деструкције основних веза између владара и народа дошао дотле да Америка сада наноси зло својим пријатељима више него непријатељима, или бар једнако пријатељима као непријатељима. Америка не тражи пријатељства, већ агенте и лакеје, а баш је ово империјалистичко-ционистичка логика. Они не траже пријатељства заснована на искреном уверењу једнакости и доброј вољи. Све што желе је неко ко говори „да” и следи их. Ово је њихов приоритет.

Питање рата није једноставно. Чак и ако претпоставимо да Америка може да пусти своје ракете на двадесет земаља, а не на једну и симултано, шта ће рећи ако се после тога докаже да је оптужба била упућена на погрешну страну? Какав би био њен положај у односу на себе саму, Бога, свет, историју и сопствене интересе? Једна од претпоставки је да тај чин није извео неко споља. У сваком случају, то би могла да не буде страна коју су изабрали као мету своје агресије. Шта ако би се након војних удара на одабрану страну открило да ствари стоје другачије? Шта би се догодило? Шта би се догодило ако одлучи да одложи злочиначки акт за касније? Она може нанети зло самим притиском на дугме.

Што се осталог тиче, ми нисмо у стању да кажемо шта Америка може учинити, јер су Бог и правда увек већи од нас. Америка може повредити остале у име одбране, ако је то оно што жели. Шта би се догодило ако би акцију одложила док се чињенице не открију? Ако је неко споља извео акцију, зашто аргументе не објави јавности? Упутили смо им два писма и у њима све ово саопштили. Америка је технички супериорнија од свих којима се обраћа. Према томе, шта би је могло одвратити од тога да сачека и онда притисне дугме којим ће послати ракете на даљину и пошаље борбене авионе који ће пустити бомбе на даљину.

Тада, и само тада, може притиснути дугме и нанети зло које жели. Ово је кључна тачка.

Што се осталог тиче, већ смо имали посла са њима. Питање је да ли ће ова акција повећати или уништити мржњу према Сједињеним Државама. Ми Америци нудимо савет, јер смо своје очи упрли у Бога, и када смо ми и када су други у питању. Увек нас можете видети како Америци дајемо савет да се не упусте у брзоплете акције. Изгледа да постоји дуга прича о Арапима, с једне, и Западу и њиховим амбицијама, с друге стране. Од саге о Ум-ал-Марику (Мајци битака), и последњих догађаја, узнемиравало ме је откриће до кога сам дошао: да је проблем дуготрајан и да су му корени дубоки готово као персијска мржња према Арапима и проблеми са Ираном.

Арапин је добродушан. Његов осећај снаге не наводи га да буде ратоборан. Његова вера одвраћа га од тога да буде злобан. Арапи и муслимани под утицајем арапске доктрине били су на трагу тога да из својих сећања избришу зло које је Запад нанео Арапима, арабизму и муслиманима. Почели су да се према западњацима односе са отвореношћу и толеранцијом. Почели су да склапају широка пријатељства. Али, кад се једном на Западу догоди нешто за шта су оптужени арапи и муслимани, појављује се питање солидарности, што је у стварности солидарност какву су они прокламовали, али не она која би водила стабилности.

Свет је у расулу. Ми не знамо где ће он завршити, јер шине још нису постављене. Сила је попут ватрене лопте.

Ако нема људски ум, очи и осећања и само се котрља кроз атмосферу, не може да зна колико ће тога спалити. Њеним кретањем се даљински управља и не зна се који покрет или угао ће је разнети. А онда једино Бог зна шта би се могло десити.

6. ТРЕЋЕ ОТВОРЕНО ПИСМО СВИМ НАРОДИМА И ВЛАДАМА ЗАПАДНИХ ЗЕМАЉА И СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА, 29. октобар 2001. године

У име Бога, најсаосећанијег и најмилосрднијег.

Још једном упућујемо писмо свим народима и владама западних земаља и САД. Мир с онима који очекују поздраве мира од нас, или са онима који одговарају: и мир с тобом такође (Аселама Алејкум).

Свет је пуну пажњу усмерио на анализе догађаја од 11. септембра и на оно што је уследило, али они који су сачинили дубље анализе можда нису већина. Ипак, чини нам се да њихов број расте, као и број званичника који посматрају темељније мотиве и разлоге, резултате и последице онога што се догодило. Њихов број и начин понашања у време самог догађаја био је јадан за оне који нису свесни да није свако способан за дубоку контенплацију о главним догађајима или сложеним околностима, као што није много људи способно да сања о бољем.

Сада када су се емоције слегле у срцима и душама оних који су поздравили догађај, или оних који су га осудили, кажем да улога лидера мора да се игра уз подршку њихових народа, и на основу приказа и улоге њихове одговорности. Један од најважнијих квалитета било ког лидера је спасавање других од смрти, али не обележавањем мрачних јаркова на путу, већ спречавањем да они који не виде ознаке падну у понор. Тада долази квалитет величања или власти над народом заједно са његовим потенцијалом мишљења и деловања. Опасност која може да уплаши било који народ не позива лидере само да воде путем против те опасности, него да анализирају њене узроке да би смањили њен утицај, или да радикално поступају и тако увек елиминишу узроке опасности. Нажалост, морам да констатујем да је општи приступ у овом правцу досад, још увек слаб. Владе западних земаља су прве у овом феномену слабости. Подигли су се неки гласови код дела новинара, писаца, и гласови оних који се припремају у сенци да замене владаре, ипак последњи гласови су још увек неодлучни и суочавају се са успостављањем интересних сфера и са утицајем центара моћи.

Што се тиче САД, нада у свест њених грађана већа је него у свест њене администрације, ако људи могу да виде чињенице онакве какве јесу. Догађаји од 11. септембра и реакције бесних људи које су уследиле или оних који су искористили ситуацију, укључујући одмазду агресијом на Авганистан само на основу сумњи, и укључујући инсинуације и извештаје медија и америчких и неамеричких лидера,

показали су да овај огроман свет може да запали варница са Запада, чак иако та варница прелази дуг пут преко Атлантика. Наравно, подметање пожара је лакше од његовог гашења, а честита дела уздижу душу и биће, док их зла дела унижавају. На основу овог реалног приказа, јасно је да је читавом свету потребно спасавање из дубоког понора у који су га гурнуле САД и они слични њима, без обзира да ли су то државе, појединци или организације. У ствари, сада када знамо како амерички владари воде своју земљу у кризе потребно је да свет који спасава себе спасе и САД. У супротном свет ће бити повучен под теретом Америке док она пада ка дну дубоке јаме из које неће моћи да изађе док је јама напуњена крвљу и трагедијом.

Као што смо и раније рекли онима који су нас засули агресијама укључујући САД, Ираку и његовој арапској нацији потребна је чврстина да се суочи са агресијом, и не сме да допусти Америци да буде победник. Победа САД и њених савезника над Ираком прикрила би супротне ставове и анализе и не би им дозволила да се дуго појаве. У ствари Америци није потребна додатна таштина и ароганција, али ако икад порази Ирак, не дао Бог, сујета би јој порасла, што би је довело ближе а не даље понору. Да, таштини се треба супротставити и угњетачу се треба супротставити, баш као и онима којима је лако да чине зло. Свет мора да одбаци агресивно сплеткарење САД, и његову агресију на авганистански народ, која мора да се заустави. Када неко осећа да се према њему неправедно опходе, а нико не сузбија или не зауставља ту неправду која му се наноси, он лично тражи начине и средства да избегне неправду. Није свако способан да пронађе најбољи начин за то. Људи су склони да верују да је оно што они мисле најбоље и нису способни да досегну оно што је иза, што им је доступно и што може да доведе до најбоље идеје или средства. Да би се дошло до

најбољег начина, пошто претходно пронађу свој пут до Бога, они којима се наноси неправда не треба да буду изоловани из свог природног миљеа, или намерно игнорисани од званичника у том окружењу. Њих треба уверити и помоћи им да спасу себе и своје окружење.

Треба рећи да је казна неизбежна у нашем свету, зато што оно што је неизбежно на другом свету мора бити неизбежно и у нашем свету на Земљи. Али, казна на другом свету је огањ и правда, и божји пророци и гласници када спроводе казну захтевају правду, али не на основу сумњи и хиџа. Зато свака казна коју човек спроведе мора бити праведна и убедљива. Мислим да често критикујете оне које критикујете, управо да бисте их ослабили, говорећи да користе провизорне прописе, а који то провизорни прописи по западним стандардима не могу бити опште правило. Али сада, за разлику од онога што сте говорили о онима које оптужујете да су диктатори и деспоти, видимо масу провизорних прописа и мера које су усвојиле владе западних земаља са САД на челу, после суочавања са једним болним догађајем. Да ли знате каквим су болним догађајима, већим и опаснијим од оног који се догодио 11. септембра у САД, били изложени народи и земље које сте ви оптуживали да нису демократске? Само ова чињеница, пример је о коме треба добро да размислите, владе и народи западних земаља, али то није наша главна тема овде.

Још једном наглашавамо да неправда и притисак на народе воде до експлозија, а како експлозије нису увек организоване, може да се очекује да повреде и оне који су их направили. Догађаје од 11. септембра треба посматрати у том контексту ако су Американци сигурни да су га извели људи споља, и такође на основу неуравнотежених реакција неких влада оптужених да су недемократске. Ако се концентришемо на оно што је најважније, пошто смо видели

да пламен било које ватре може да захвати читав свет, на првом месту неопходна је правда заснована на непристрасности. Најбољи и најзвишенији израз овога је у ономе што смо учили – шта је свемоћни Бог одредио да буде или да не буде. Ако се сложимо у разумевању суштине овога, онда би наш критеријум требало да буде да не треба да спречавамо друге да добију или да уживају у ономе што и ми желимо за себе и да не треба да усвајамо дупле стандарде чинећи другима оно што не желимо себи. Сви морају да буду свесни да нико ко је богат не може бити безбедан ако је окружен гладним људима. Његов проблем ће бити већи ако је своје богатство стекао експлоатишући те гладне. Други калиф у Исламској држави Умар Ибин Алкатаб, наредио је да се обустави кажњавање лопова одсецањем шаке у години суше упркос чињеници да је овакво кажњавање јасно одређено у Светом Курану. То је учинио зато што је био свестан да исправна правила вере могу да се заљубљају када су човек и његова породица гладни, и такође зато што је веровао да је глад много агресивнија од самог чина крађе и да је спасавање нечијег живота важније од спасавања нечије имовине. Зато је замрзао свето правило. Да ли су људи садашњице научили ту лекцију тако да могу да живе у миру и безбедност или мисле да ће безбедност коју желе за

себе постићи повећањем убиства, застрашивања и изгладњавања других?

Недавно смо чули на вестима да амерички званичници мисле да је извор антракса вероватно у САД. Да ли је овај закључак или информација само тактика да се пажња скрене од оних који су терорисани, да бисмо чули да је Бин Ладен извор антракса, и да бисмо чули инсинуације да многи Американци мисле да не треба истрајати у nanoшењу зла људима за које он брине, јер ће га то натерати на јачу реакцију овим или другим средствима? Или су то урадили да би одвратили пажњу од неспособности америчких институција везано за догађај од 11. септембра, и сада откривају да су постигли циљ, па према томе чин и глумци треба да буду сахрањени?

Како било, ова и остале ствари показују да је оружје за масовно уништење постало терет њихових власника и човечанства, ако није било апсолутно неопходно за самоодбрану или одбрану њихових земаља. Зато морају ужурбано да раде на елиминисању овог оружја, прво у САД а онда или истовремено и у осталим деловима света, уместо што су заокупљени са тзв. анти-ракетним штитом, па су исушили свој буџет и буџете осталих нација, као и цепове америчких порезника. Подразумева се да су западне земље, укључујући САД, прве направиле оружје за масовно уништење (нуклеарно, биолошко и хемијско), а оне су и прве које су га користиле. Догађаји од 11. септембра и изјава америчких званичника да је антракс дошао из САД, јасно показују колика је важност међусобне сарадње читавог света на основу обавезивања уговором, да бисмо се отарасили терета и претње оружја за масовно уништење. То би био први корак који може да стим-

улише остале. Највећа претња човечанству и грађанима САД је ово оружје, заједно са сличним оружјем циониста и оружјем осталих земаља. Америка је прва земља којој је упућена молба да покрене и да спроведе ту иницијативу да би потврдила свој кредибилитет. А због тога што ционисти узурпирају и окупирају арапске територије и света места, угњетавају Арапе, вређају њихова људска осећања и зато што се очекује одговор потлаченог народа, постало је неопходно да се ционисти разоружају. Тог тренутка и када САД заиста буду вољне да себе разоружају, мислимо да нико здравог разума неће стајати по страни у обављању практичног плана. Тада ће Америка прихватити уравнотежен став према свету и пронаћи пут мудрости. Свет ће се према томе опходити са поштовањем и љубављу када виде љубав и поштовање у односима Америке према њима. Свет ће, укључујући САД, живети у миру а не на ивици понора. Надзор безбедности биће заснован на некој врсти праве солидарности, солидарности храбрих и праведних људи а не солидарности утемељеној на застрашивању моћних.

Молим се свемоћном Богу, нека Бог буде мој сведок да сам пренео поруку.

Бог је највећи. Бог је највећи.

